

○ คำพิพากษา
(อุทธรณ์)

คดีหมายเลขดำที่ อ. ๑๔๐๙/๒๕๕๙
คดีหมายเลขแดงที่ อ. ๘๖๕/๒๕๖๖

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลปกครองสูงสุด

วันที่ ๒ เดือน ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๖๖

ระหว่าง	{	บริษัท คิงส์ วาไรตี้ อาร์ต จำกัด	ผู้ฟ้องคดี
		เทศบาลตำบลพระทองคำ	ผู้ถูกฟ้องคดี

เรื่อง คดีพิพาทเกี่ยวกับสัญญาทางปกครอง

ผู้ฟ้องคดีและผู้ถูกฟ้องคดีอุทธรณ์คำพิพากษาศาลปกครองกลาง คดีหมายเลขดำที่ ๑๑๒๙/๒๕๕๕ หมายเลขแดงที่ ๑๓๐๒/๒๕๕๙

คดีนี้ผู้ฟ้องคดีฟ้องว่า ผู้ถูกฟ้องคดีได้ตกลงว่าจ้างให้ผู้ฟ้องคดีทำงานปรับปรุงสวนเฉลิมพระเกียรติ ๘๐ พรรษา ตามแบบแปลนเทศบาลตำบลพระทองคำ บริเวณที่ดินเทศบาลติดถนนทางหลวงหมายเลข ๒๐๕ ตำบลสระพระ อำเภอพระทองคำ จังหวัดนครราชสีมา วงเงินค่าจ้าง ๕,๓๓๒,๕๐๐ บาท ตามสัญญาจ้างเลขที่ ๓๔/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๕๑ มีกำหนดการจ่ายเงินค่าจ้างเป็นงวดๆ รวม ๓ งวด คือ งวดที่ ๑ และงวดที่ ๒ เป็นจำนวนเงินในอัตราร้อยละ ๓๐ ของค่าจ้าง หรือวงเงินก่อสร้างไม่น้อยกว่า ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท งวดที่ ๓ (งวดสุดท้าย) เป็นจำนวนเงินในอัตราร้อยละ ๔๐ ของค่าจ้าง หรือปฏิบัติงานแล้วเสร็จตรงตามสัญญา ซึ่งผู้ฟ้องคดีต้องเริ่มทำงานที่รับจ้างภายในวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๕๑ และจะต้องทำงานให้แล้วเสร็จสมบูรณ์ภายในวันที่ ๑๐ มกราคม ๒๕๕๒ โดยมีข้อตกลงว่า ผู้ถูกฟ้องคดีมีสิทธิสั่งให้ผู้ฟ้องคดีทำงานพิเศษซึ่งไม่ได้แสดงไว้หรือรวมอยู่ในเอกสารสัญญา รวมทั้งสั่งให้เปลี่ยนแปลงหรือแก้ไขรูปแบบและข้อกำหนดต่างๆ ในสัญญาได้ ต่อมา ผู้ฟ้องคดี

ได้มีหนังสือ...

ได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๕๑ แจ้งรายละเอียดการแบ่งงวดงานตามสัญญาให้ผู้ถูกฟ้องคดีทราบ แต่ภายหลังจากที่ผู้ฟ้องคดีได้เข้าทำงานก่อสร้างตามสัญญาแล้ว ได้มีฝนตกเกือบทุกวันและเกิดน้ำท่วม มีร่องน้ำไหลผ่านบริเวณสถานที่ก่อสร้าง ทำให้ผู้ฟ้องคดีไม่สามารถนำคนงานเข้าไปทำงานได้ ซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดนครราชสีมาได้มีประกาศเรื่อง ประกาศพื้นที่ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉินในพื้นที่ อำเภอพระทองคำ ลงวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๕๑ และวันที่ ๑๖ ตุลาคม ๒๕๕๑ ในวันเดียวกันผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือขอขยายระยะเวลาทำงานออกไปอีก ๙๐ วัน แต่ผู้ถูกฟ้องคดีได้หนังสือลงวันที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๕๒ อนุมัติให้ผู้ฟ้องคดีขยายระยะเวลาการทำงานออกไปเพียง ๖๐ วัน โดยผู้ฟ้องคดีและผู้ถูกฟ้องคดีได้จัดทำบันทึกเพิ่มเติมแนบท้ายสัญญา ครั้งที่ ๑/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๕๒ ซึ่งมีผลทำให้สัญญาจ้างสิ้นสุดลงในวันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๕๒ หลังจากนั้นผู้ฟ้องคดีได้ส่งมอบงานงวดที่ ๑ เมื่อวันที่ ๑๙ ธันวาคม ๒๕๕๑ และงวดที่ ๒ เมื่อวันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒ โดยผู้ถูกฟ้องคดีได้ตรวจรับมอบงานและเบิกจ่ายเงินค่าจ้างงวดที่ ๑ และงวดที่ ๒ เป็นเงินงวดละ ๑,๕๙๙,๗๕๐ บาทให้แก่ผู้ฟ้องคดีแล้ว ในระหว่างการทำงานงวดที่ ๒ ผู้ฟ้องคดีต้องประสบปัญหาและมีอุปสรรคในการทำงานก่อสร้าง เนื่องจากผู้ถูกฟ้องคดีออกแบบผิดพลาดและพื้นที่ก่อสร้างจริงจะรุกล้ำเข้าไปในพื้นที่ของชาวบ้าน ซึ่งไม่ตรงกับแบบแปลนที่ผู้ถูกฟ้องคดีมอบให้ ผู้ฟ้องคดีจึงต้องรอให้ผู้ถูกฟ้องคดีจัดทำแบบแปลนใหม่ โดยผู้ถูกฟ้องคดีใช้เวลานานในการแก้ไขแบบแปลนใหม่ แต่ผู้ถูกฟ้องคดีขอให้ผู้ฟ้องคดีทำงานต่อไปก่อน นอกจากนี้ ผู้ถูกฟ้องคดียังได้มีคำสั่งด้วยวาจาให้ผู้ฟ้องคดีทำงานก่อสร้างเพิ่มเติมซึ่งเป็นงานพิเศษที่ไม่ได้กำหนดไว้ในสัญญา ดังนี้ (๑) งานป้ายเทศบาลฯ โดยให้ขยายขนาดป้ายจากเดิมความยาว ๔ เมตร สูง ๑.๗๒ เมตร เป็นขนาดความยาว ๘ เมตร สูง ๒.๕๐ เมตร และ (๒) งานสะพาน โดยให้ขยายความยาวของสะพานจากเดิมความยาว ๔ เมตร เป็นความยาว ๘ เมตร เพื่อให้บันไดถึงทางจะลงพื้นดินข้างบ่อน้ำพอดี ผู้ฟ้องคดีจึงได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒ ขอสงวนสิทธิในการขยายระยะเวลาก่อสร้าง หลังจากนั้นผู้ถูกฟ้องคดีได้แจ้งให้ผู้ฟ้องคดีทราบว่า ผู้ถูกฟ้องคดีได้ว่าจ้างห้างหุ้นส่วนจำกัด พระทองคำก่อสร้าง ขุดวางท่อระบายน้ำมีความยาวประมาณ ๙๐ เมตร ซึ่งอยู่ตรงจุดกึ่งกลางของพื้นที่ก่อสร้างที่ผู้ฟ้องคดีต้องปูแผ่นคอนกรีตสำหรับทางเท้า ต่อมาผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒ และวันที่ ๒ มีนาคม ๒๕๕๒ ขออนุมัติเปลี่ยนแปลงต้นไม้ที่จะปลูกตามแบบแปลน เนื่องจากต้นไม้ตามแบบแปลนบางชนิดไม่เหมาะที่จะนำมาปลูกในสถานที่ก่อสร้างโดยได้รับความเห็นชอบจากช่างผู้ควบคุมงาน ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีมิได้โต้แย้งหรือคัดค้านแต่ประการใด จากนั้นผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒ ขอขยายเวลาทำงานออกไปอีก ๖๐ วัน ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีได้รับหนังสือดังกล่าวแล้วแต่ไม่ได้พิจารณาขยายระยะเวลาทำงานให้แก่ผู้ฟ้องคดี ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีได้มีหนังสือลงวันที่ ๖ มีนาคม ๒๕๕๒

/แจ้งให้ผู้ฟ้องคดี...

แจ้งให้ผู้ฟ้องคดีหยุดงานก่อสร้างในระหว่างวันที่ ๖ มีนาคม ๒๕๕๒ ถึงวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๒ เนื่องจากห้างหุ้นส่วนจำกัด พระทองคำก่อสร้าง จะเข้าทำงานขุดวางท่อระบายน้ำ ผู้ฟ้องคดีจึงต้องหยุดทำงานก่อสร้างตามสัญญา หลังจากนั้นผู้ถูกฟ้องคดีได้แจ้งให้ผู้ฟ้องคดีเข้าทำงานก่อสร้างได้ทันทีเมื่อวันที่ ๒๐ มีนาคม ๒๕๕๒ แต่เมื่อผู้ฟ้องคดีเข้าทำงานก่อสร้างกลับพบว่าห้างหุ้นส่วนจำกัด พระทองคำก่อสร้าง ทำงานขุดวางท่อระบายน้ำไม่เรียบร้อย เนื่องจากกลบดินกลับคืนโดยไม่ได้มีการบดอัดให้แน่น ผู้ฟ้องคดีจึงได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๕๒ แจ้งให้ผู้ถูกฟ้องคดีดำเนินการแก้ไขปัญหาดังกล่าว แต่ผู้ถูกฟ้องคดีเพิกเฉย ผู้ฟ้องคดีจึงได้ดำเนินการด้วยค่าใช้จ่ายของตนเองและได้ส่งมอบงานงวดที่ ๓ (งวดสุดท้าย) เมื่อวันที่ ๓ เมษายน ๒๕๕๒ พร้อมขอเบิกจ่ายเงินค่าจ้าง จำนวน ๒,๗๓๒,๕๐๐ บาท แต่ผู้ถูกฟ้องคดีเพิกเฉยไม่ตรวจรับงานโดยที่ไม่ได้แจ้งเหตุขัดข้องให้ผู้ฟ้องคดีทราบ ต่อมา ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือลงวันที่ ๖ พฤษภาคม ๒๕๕๒ ส่งมอบงานเพิ่มเติมพร้อมขอเบิกจ่ายเงินค่างานพิเศษที่ไม่ได้แสดงไว้หรือรวมอยู่ในเอกสารสัญญา มีรายการดังนี้ (๑) งานป้ายเทศบาลฯ เป็นเงิน ๖๐,๒๙๕ บาท (๒) งานสะพาน เป็นเงิน ๑๖,๐๑๒ บาท (๓) งานหอนาฬิกา จากเดิมมีเพียง ๒ ด้าน โดยขอเพิ่มเป็น ๔ ด้าน เป็นเงิน ๑๑๒,๓๕๙ บาท (๔) งานปูพื้นคอนกรีตสีแดง โดยให้เพิ่มพื้นที่จากเดิม ๑,๖๐๐ ตารางเมตร เป็นพื้นที่ ๑,๗๖๗.๗๐ ตารางเมตร เป็นเงิน ๖๐,๘๒๔.๔๐ บาท (๕) งานปูพื้นคอนกรีตสีเหลือง โดยให้เพิ่มพื้นที่จากเดิม ๑,๑๐๐ ตารางเมตร เป็นพื้นที่ ๑,๙๖๐.๗๐ ตารางเมตร เป็นเงิน ๓๑๓,๒๙๔.๘๐ บาท (๖) งานปูหญ้ามาเลเซีย โดยให้เพิ่มพื้นที่จากเดิม ๑,๓๖๐ ตารางเมตร เป็นพื้นที่ ๒,๐๖๘.๒๐ ตารางเมตร เป็นเงิน ๑๗,๗๐๕ บาท (๗) งานหินประดับ โดยให้เพิ่มขึ้นจากเดิม ๑๕๐ ก้อน เป็น ๒๔๓ ก้อน เป็นเงิน ๓๗,๒๐๐ บาท และ (๘) งานถมดินบริเวณป้ายเทศบาลฯ จำนวน ๑๒ ไร่ เป็นเงิน ๔,๒๐๐ บาท รวมเป็นเงินทั้งสิ้น ๖๒๑,๘๙๐.๒๐ บาท นอกจากนี้ การที่ผู้ถูกฟ้องคดีเปลี่ยนแปลงใหม่ยังเป็นเหตุให้ งานก่อสร้างกำแพงกันดินลดลงจากเดิมมีความยาว ๓๕๐ เมตร คงเหลือความยาว ๓๑๐ เมตร คิดเป็นเงิน ๕๒,๒๔๐ บาท ซึ่งเงินจำนวนดังกล่าวผู้ฟ้องคดีต้องคืนให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดี ดังนั้นเมื่อนำมาหักกับจำนวนเงินค่าก่อสร้างที่เพิ่มเติมแล้ว คงเหลือเงินที่ผู้ถูกฟ้องคดีต้องชำระให้แก่ผู้ฟ้องคดีทั้งสิ้น ๕๖๙,๖๕๐.๒๐ บาท ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีได้รับหนังสือดังกล่าวแล้วเมื่อวันที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๕๒ แต่เพิกเฉย ผู้ฟ้องคดีจึงได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๕๒ เร่งรัดการเบิกจ่ายเงินค่าจ้างงานงวดที่ ๓ อีกครั้ง ผู้ถูกฟ้องคดีได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๕๒ แจ้งว่า ผู้ฟ้องคดีได้ทำงานก่อสร้างไม่แล้วเสร็จตามสัญญาหลายรายการ ขอให้ผู้ฟ้องคดีรีบดำเนินการแก้ไขงานให้แล้วเสร็จโดยเร็ว และผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๕๒ ขอความเป็นธรรมกรณีการเบิกจ่ายเงินต่อนายกเทศมนตรีตำบลพระทองคำ ผู้ฟ้องคดีเห็นว่า การที่ผู้ถูกฟ้องคดีไม่ตรวจรับงานงวดที่ ๓ และไม่เบิกจ่ายเงินค่าจ้างให้แก่

/ผู้ฟ้องคดี...

ผู้ฟ้องคดี ถือว่าไม่ปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๕ ที่กำหนดให้ผู้ถูกฟ้องคดีต้องตรวจรับมอบงานภายใน ๓ วันทำการ นับแต่วันที่ผู้ถูกฟ้องคดีได้รับหนังสือส่งมอบงานงวดที่ ๓ เมื่อวันที่ ๓ เมษายน ๒๕๕๒ ถ้าหากผู้ถูกฟ้องคดีเห็นว่า ผู้ฟ้องคดีทำงานไม่แล้วเสร็จจริง ผู้ถูกฟ้องคดีต้องรีบแจ้งให้ผู้ฟ้องคดีทราบและดำเนินการแก้ไขงานทันที แต่ผู้ถูกฟ้องคดีมิได้ดำเนินการ จนกระทั่งผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือร้องเรียนกรณีการเบิกจ่ายเงินล่าช้า และจังหวัดนครราชสีมาได้นัดผู้ที่เกี่ยวข้องเข้าประชุมร่วมกันเพื่อระงับข้อพิพาทโดยได้จัดทำบันทึกข้อตกลง ลงวันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๕๒ ขอให้ผู้ฟ้องคดีแก้ไขงานเพิ่มเติม ได้แก่ (๑) งานวงเวียนหอนาฬิกา (เพิ่มเติมคันหินรอบวงเวียน) (๒) เพิ่มลวดสลิง ๑ เส้น (๓) ก้อนหิน ขนาด ๖๐ x ๑ เมตร ไม่ต่ำกว่า ๒๕ ก้อน (ระยะส่วนใดส่วนหนึ่ง) (๔) งานไฟฟ้าแรงสูง (ยื่นขออนุญาตและจ่ายค่าธรรมเนียม) (๕) งานไฟฟ้าแรงต่ำ (ยื่นขออนุญาตและจ่ายค่าธรรมเนียม) (๖) น้ำตก (ระบบ) เปลี่ยนหลอดไฟเป็นแบบหลอดตะเกียบ (เพิ่มท่อพีวีซี, หัวน้ำพุ) และ (๗) เพิ่มต้นไม้และซ่อมแซมต้นไม้ที่ชำรุด (เพิ่มให้เหมาะสมกับสถานที่) ซึ่งในวันเดียวกันผู้ฟ้องคดีได้ทำงานก่อสร้างเพิ่มเติมจนแล้วเสร็จตามที่ได้ตกลงกันไว้ และได้ส่งมอบงานงวดที่ ๓ พร้อมแจ้งให้ผู้ถูกฟ้องคดีทราบเพื่อดำเนินการตรวจรับมอบงานและเบิกจ่ายเงินค่าจ้างแล้ว แต่ผู้ถูกฟ้องคดีไม่ยอมตรวจรับมอบงานและไม่ได้แจ้งเหตุขัดข้องใดๆ ที่ไม่สามารถตรวจรับมอบงานได้ ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีได้มีหนังสือลงวันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๕๒ และวันที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๕๒ แจ้งว่าสัญญาโครงการสิ้นสุดพร้อมเรียกให้ผู้ฟ้องคดีชำระเงินค่าปรับวันละ ๑๐,๖๖๕ บาท นับตั้งแต่วันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๕๒ ถึงวันที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๕๒ เป็นเวลา ๑๙๗ วัน คิดเป็นเงินค่าปรับ ๒,๑๐๑,๐๐๕ บาท การกระทำของผู้ถูกฟ้องคดีดังกล่าวทำให้ผู้ฟ้องคดีได้รับความเสียหายและไม่ได้รับความเป็นธรรม ผู้ฟ้องคดีจึงนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองชั้นต้น

ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่ง ดังนี้

๑. ให้ผู้ถูกฟ้องคดีชำระเงินค่าจ้างในการทำงานก่อสร้างงวดที่ ๓ (งวดสุดท้าย) เป็นเงิน ๒,๗๓๒,๕๐๐ บาท แก่ผู้ฟ้องคดี
๒. ให้ผู้ถูกฟ้องคดีชำระเงินค่าจ้างในการทำงานก่อสร้างเพิ่มเติมซึ่งเป็นงานพิเศษ จำนวน ๕๖๙,๖๕๐.๒๐ บาท แก่ผู้ฟ้องคดี
๓. ให้ผู้ถูกฟ้องคดีชำระดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๑๕ ต่อปี ของต้นเงินจำนวน ๓,๓๐๒,๑๕๐.๒๐ บาท นับถัดจากวันที่ผู้ฟ้องคดีทำงานก่อสร้างแล้วเสร็จ และได้ทำหนังสือส่งมอบงานในวันที่ ๓ เมษายน ๒๕๕๒ จนถึงวันฟ้อง เป็นเงิน ๑,๖๒๔,๓๘๖.๔๙ บาท และดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๑๕ ต่อปี ของต้นเงินจำนวน ๓,๓๐๒,๑๕๐.๒๐ บาท นับถัดจากวันฟ้อง เป็นต้นไปจนกว่าจะชำระแล้วเสร็จแก่ผู้ฟ้องคดี

/๔. ให้ผู้ถูกฟ้องคดี...

๔. ให้ผู้ถูกฟ้องคดีใช้ค่าฤชาธรรมเนียมและค่าใช้จ่ายต่างๆ ในการฟ้องคดี แทนผู้ฟ้องคดีด้วย

ผู้ถูกฟ้องคดีให้การว่า ผู้ถูกฟ้องคดีได้ทำสัญญาจ้างให้ผู้ฟ้องคดีทำงานปรับปรุงสวนเฉลิมพระเกียรติ ๘๐ พรรษา ตามแบบแปลนเทศบาลตำบลพระทองคำ บริเวณที่ดินเทศบาล ตัดถนนทางหลวงหมายเลข ๒๐๕ ตำบลสระพระ อำเภอพระทองคำ จังหวัดนครราชสีมา วงเงินค่าจ้าง ๕,๓๓๒,๕๐๐ บาท ตามสัญญาจ้างเลขที่ ๓๔/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๕๑ ส่วนการทำงานพิเศษที่ไม่ได้แสดงไว้ในสัญญาเป็นข้อตกลงที่ผู้ฟ้องคดีจะปฏิเสธมิได้ ซึ่งต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีได้ขยายระยะเวลาทำงานก่อสร้างตามสัญญาให้แก่ผู้ฟ้องคดีออกไปอีก ๖๐ วัน เนื่องจากมีเหตุภัยพิบัติทางธรรมชาติเมื่อวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๕๑ โดยผู้ฟ้องคดีและผู้ถูกฟ้องคดีได้จัดทำบันทึกเพิ่มเติมแนบท้ายสัญญา ครั้งที่ ๑/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๕๒ ซึ่งมีผลทำให้สัญญาจ้างสิ้นสุดลงในวันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๕๒ ต่อมา เมื่อวันที่ ๓ เมษายน ๒๕๕๒ ผู้ฟ้องคดีได้ส่งมอบงานงวดที่ ๓ แต่มิได้เป็นไปตามสัญญาจ้างของผู้ถูกฟ้องคดี หลังจากนั้น คณะกรรมการตรวจการจ้างจึงได้มีมติเมื่อวันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๕๒ ให้ยกเลิกการส่งมอบงานตามใบส่งงานของผู้ฟ้องคดี ลงวันที่ ๓ เมษายน ๒๕๕๒ และใบตรวจรับงานจ้าง ลงวันที่ ๒๕ เมษายน ๒๕๕๒ แล้วให้ผู้ฟ้องคดีปฏิบัติงานเพิ่มเติมในส่วนที่ยังไม่แล้วเสร็จโดยให้ผู้ฟ้องคดีแก้ไขงาน ดังนี้ (๑) จัดส่งแค็ตตาล็อกหรือคุณสมบัติของบิมน้ำ นาฬิกา หม้อแปลงไฟฟ้า (๒) แก้ไขบิมน้ำพร้อมอุปกรณ์ เนื่องจากไม่เหมาะสมกับราคาที่กำหนด (๓) ติดตั้งไฟใต้น้ำตามแบบแปลนและประมาณการกำหนด (๔) งานสะพาน ขนาดไม้สะพาน ลวดสลิงผิดขนาด และเป็นเส้นคู่ (๕) งานก้อนหิน (๖) งานจัดทำแผนการดูแลต้นไม้ตามรายละเอียดประกอบแบบแปลนกำหนด (๗) งานปรับเปลี่ยนต้นไม้ ต้องทำบันทึกแก้ไขและตารางบัญชีเปรียบเทียบ (๘) งานก่อสร้างจุดวงเวียนหอนาฬิกา (๙) งานบ่อน้ำพุ (๑๐) งานระบบไฟฟ้าแรงสูง (๑๑) งานสายไฟฟ้าภายใน (๑๒) จัดทำระบบแผงวงจรไฟฟ้า (ตู้คอนโทรล) (๑๓) งานหลอดไฟฟ้าแสงสว่างมิได้ขนาด (๑๔) งานแก้ไขไฟฟ้าส่องสว่างหัวช้าง และ (๑๕) งานหินกาบ (แดง) ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๕๒ เรงรัดดำเนินการปรับปรุง ซ่อมแซมแก้ไขเพิ่มเติม จนกระทั่งเมื่อวันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๕๒ ผู้ฟ้องคดีกับผู้ถูกฟ้องคดีได้มีการประชุมร่วมกันและได้ทำข้อตกลงแก้ไขงาน ดังนี้ (๑) งานวงเวียนรอบหอนาฬิกา (เพิ่มเติมคันดินรอบวงเวียน) (๒) งานเพิ่มลวดสลิง ๑ เส้น (๓) งานหินขนาด ๖๐ x ๑ เมตร ไม่ต่ำกว่า ๒๕ ก้อน (ระยะส่วนใดส่วนหนึ่ง) (๔) งานไฟฟ้าแรงสูง (ยื่นขออนุญาตและจ่ายค่าธรรมเนียม) (๕) งานไฟฟ้าแรงต่ำ (ยื่นขออนุญาตและจ่ายค่าธรรมเนียม) (๖) งานน้ำตก (ระบบ) เปลี่ยนหลอดไฟเป็นแบบหลอดตะเกียบ (เพิ่มท่อพีวีซี, หัวน้ำพุ) (๗) งานเพิ่มต้นไม้และซ่อมแซมต้นไม้ชำรุด (เพิ่มให้เหมาะสมกับสถานที่) (๘) การเบิกจ่ายเงินงวดสุดท้ายภายในวันที่ ๑๗

/กรกฎาคม...

กรกฎาคม ๒๕๕๒ และ (๙) เอกสารแล้วเสร็จภายในวันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๕๒ แต่ผู้ฟ้องคดี ไม่ได้ดำเนินการขออนุญาตและเป็นผู้จ่ายค่าธรรมเนียมให้แก่การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคภายใน กำหนด ผู้ถูกฟ้องคดีจึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๕๒ แจ้งสัญญาโครงการสิ้นสุด และขอสงวนสิทธิค่าปรับรวม ๑๙๗ วัน (ถึงวันที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๕๒) เป็นเงิน ๒,๑๐๑,๐๐๕ บาท ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๒ สิงหาคม ๒๕๕๔ แจ้งให้ผู้ฟ้องคดีดำเนินการแก้ไขงาน ภายใน ๗ วัน นับแต่วันที่ได้รับหนังสือนี้ มิฉะนั้นจะใช้สิทธิบอกเลิกสัญญาและดำเนินการแจ้งเวียน เป็นผู้ทำงานของทางราชการต่อไป ซึ่งผู้ฟ้องคดีได้ยืนยันกับคณะกรรมการตรวจการจ้าง ของผู้ถูกฟ้องคดีว่าได้ส่งมอบงานงวดที่ ๓ ตามแบบแปลนที่ช่างควบคุมงานส่งมาให้แล้ว ปรากฏตามบันทึกข้อความ ลงวันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๕๔ และบันทึกการประชุมของ คณะกรรมการตรวจการจ้างเมื่อวันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๕๔

ผู้ถูกฟ้องคดีชี้แจงตามคำสั่งศาลปกครองชั้นต้นว่า ผู้ฟ้องคดีได้ทำงานป้ายชื่อเทศบาลฯ มีส่วนที่เพิ่มขึ้น ๓.๗๐ เมตร เป็นเงิน ๒๔,๘๘๙.๖๖ บาท งานสะพานมีส่วนที่เพิ่มจริง ๑.๓๐ เมตร เป็นเงิน ๔,๒๐๓.๐๔ บาท งานหอนาฬิกา ดำเนินการติดตั้งนาฬิกาเพิ่มขึ้นจากเดิมอีก ๒ ด้าน เป็นเงิน ๑๓,๓๗๕ บาท งานปูพื้นคอนกรีตสีแดง มีส่วนที่เพิ่มขึ้น ๑๖๗.๑๐ ตารางเมตร เป็นเงิน ๖๒,๐๙๔.๒๓ บาท งานปูพื้นคอนกรีตสีเหลือง มีส่วนที่เพิ่มขึ้น ๘๖๐.๗๐ ตารางเมตร เป็นเงิน ๓๑๙,๘๓๕.๔๓ บาท งานปลูกหญ้ามาเลเซีย มีส่วนที่เพิ่มขึ้น ๗๐๘.๒๐ ตารางเมตร เป็นเงิน ๑๗,๗๐๕ บาท งานหินประดับ เป็นงานที่คณะกรรมการตรวจการจ้างได้ให้ผู้ถูกฟ้องคดี เพิ่มเติมทดแทนที่ขาดไป เนื่องจากผู้ฟ้องคดีได้ใช้หินที่มีปริมาตรเล็กกว่าที่ตามสัญญา จึงไม่มีการทำงานที่เพิ่มเติมนอกเหนือสัญญา งานดินถมบริเวณหน้าป้ายเทศบาลฯ จำนวน ๑๒ ลูกบาศก์เมตร เป็นเงิน ๘๔๐ บาท รวมเป็นเงินค่าก่อสร้างส่วนที่เพิ่มทั้งสิ้น ๔๔๒,๙๔๒.๓๖ บาท ส่วนงานที่ผู้ฟ้องคดียังไม่แล้วเสร็จ คือ งานปลูกต้นไม้ ได้แก่ งานต้นคูณ จำนวน ๒ ต้น ต้นอินทนิล จำนวน ๒ ต้น และดินปลูกจำนวน ๐.๑๕ ลูกบาศก์เมตร เป็นเงิน ๑,๓๕๐ บาท และงานสะพาน ยังขาดในส่วนของลวดสลิง ขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางครึ่งนิ้ว จำนวน ๓๕.๔๐ เมตร เป็นเงิน ๑,๘๓๔.๗๖ บาท นอกจากนี้ งานพรรณไม้ ซึ่งผู้ฟ้องคดีได้เปลี่ยนแปลงพรรณไม้ ตามสัญญาที่มีราคาสูงกว่าเป็นพรรณไม้ที่มีราคาถูกกว่า คิดเป็นเงินที่ต้องปรับลดทั้งสิ้น ๔๓,๕๐๐ บาท และงานกำแพงดินขาดไป ๔๐ เมตร คิดเป็นเงิน ๕๘,๓๑๓.๒๑ บาท รวมเป็นเงินทั้งสิ้น ๑๐๔,๙๙๗.๙๗ บาท

ศาลปกครองชั้นต้นวินิจฉัยว่า คดีมีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยว่า ผู้ถูกฟ้องคดี ต้องจ่ายเงินค่างานพิเศษหรืองานที่เพิ่มเติมขึ้น และเงินค่างานที่ผู้ฟ้องคดีดำเนินการแล้วเสร็จ บางส่วน ตามสัญญาจ้างเลขที่ ๓๔/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๕๑ พร้อมดอกเบี้ยให้แก่ ผู้ฟ้องคดีตามคำฟ้องหรือไม่ เพียงใด โดยมีปัญหาที่ต้องพิจารณาก่อนว่า งานเพิ่มที่ผู้ฟ้องคดี

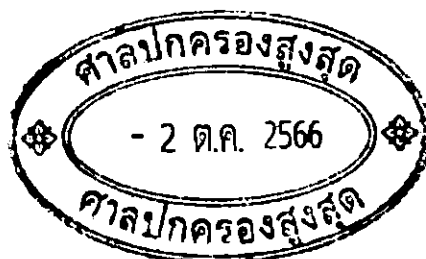
/กล่าวอ้าง...

กล่าวอ้างตามคำฟ้องเป็นงานพิเศษหรืองานที่เพิ่มเติมขึ้นซึ่งไม่ได้แสดงไว้หรือรวมอยู่ในเอกสารสัญญาจ้างพิพาท และผู้ถูกฟ้องคดีต้องจ่ายเงินค่างานพิเศษหรืองานที่เพิ่มเติมขึ้นนั้นให้แก่ผู้ฟ้องคดีหรือไม่ เพียงใด เห็นว่า เมื่อผู้ฟ้องคดีอ้างว่าผู้ถูกฟ้องคดีได้มีคำสั่งด้วยวาจาให้ผู้ฟ้องคดีทำงานก่อสร้างเพิ่มเติมซึ่งเป็นงานพิเศษที่ไม่ได้กำหนดไว้ในสัญญา รวม ๒ รายการ ดังนี้ (๑) งานป้ายเทศบาลฯ โดยให้ขยายขนาดป้ายจากเดิมความยาว ๔ เมตร สูง ๑.๗๒ เมตร เป็นขนาดความยาว ๘ เมตร สูง ๒.๕๐ เมตร และ (๒) งานสะพาน โดยให้ขยายความยาวของสะพาน จากเดิมความยาว ๔ เมตร เป็นความยาว ๘ เมตร เพื่อให้บันไดถึงทางจะลงพื้นดินข้างบ่อน้ำพอดิ ต่อมา ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือลงวันที่ ๖ พฤษภาคม ๒๕๕๒ ส่งมอบงานเพิ่มเติมที่ไม่ได้แสดงไว้หรือรวมอยู่ในเอกสารสัญญา และขอเบิกจ่ายเงินค่างานพิเศษ ดังนี้ (๑) งานป้ายเทศบาลฯ เป็นเงิน ๖๐,๒๙๕ บาท (๒) งานสะพาน เป็นเงิน ๑๖,๐๑๒ บาท (๓) งานหอนาฬิกา จากเดิมมีเพียง ๒ ด้าน โดยขอเพิ่มเป็น ๔ ด้าน เป็นเงิน ๑๑๒,๓๕๙ บาท (๔) งานปูพื้นคอนกรีตสีแดง โดยให้เพิ่มพื้นที่จากเดิม ๑,๖๐๐ ตารางเมตร เป็นพื้นที่ ๑,๗๖๗.๗๐ ตารางเมตร เป็นเงิน ๖๐,๘๒๔.๔๐ บาท (๕) งานปูพื้นคอนกรีตสีเหลือง โดยให้เพิ่มพื้นที่จากเดิม ๑,๑๐๐ ตารางเมตร เป็นพื้นที่ ๑,๙๖๐.๗๐ ตารางเมตร เป็นเงิน ๓๑๓,๒๙๔.๘๐ บาท (๖) งานปูหญ้ามาเลเซีย โดยให้เพิ่มพื้นที่จากเดิม ๑,๓๖๐ ตารางเมตร เป็นพื้นที่ ๒,๐๖๘.๒๐ ตารางเมตร เป็นเงิน ๑๗,๗๐๕ บาท (๗) งานหินประดับ โดยให้เพิ่มขึ้นจากเดิม ๑๕๐ ก้อน เป็น ๒๔๓ ก้อน เป็นเงิน ๓๗,๒๐๐ บาท และ (๘) งานถมดินบริเวณป้ายเทศบาลฯ จำนวน ๑๒ คิว เป็นเงิน ๔,๒๐๐ บาท รวมเป็นเงินทั้งสิ้น ๖๒๑,๘๙๐.๒๐ บาท แต่ผู้ถูกฟ้องคดีชี้แจงต่อศาลว่า ผู้ฟ้องคดีได้ทำงานป้ายชื่อเทศบาลฯ มีส่วนที่เพิ่มขึ้น ๓.๗๐ เมตร เป็นเงิน ๒๔,๘๘๙.๖๖ บาท งานสะพาน มีส่วนที่เพิ่มจริง ๑.๓๐ เมตร เป็นเงิน ๔,๒๐๓.๐๔ บาท งานหอนาฬิกา ดำเนินการติดตั้งนาฬิกาเพิ่มขึ้นจากเดิมอีก ๒ ด้าน เป็นเงิน ๑๓,๓๗๕ บาท งานปูพื้นคอนกรีตสีแดง มีส่วนที่เพิ่มขึ้น ๑๖๗.๑๐ ตารางเมตร เป็นเงิน ๖๒,๐๙๔.๒๓ บาท งานปูพื้นคอนกรีตสีเหลือง มีส่วนที่เพิ่มขึ้น ๘๖๐.๗๐ ตารางเมตร เป็นเงิน ๓๑๙,๘๓๕.๔๓ บาท งานปลูกหญ้ามาเลเซีย มีส่วนที่เพิ่มขึ้น ๗๐๘.๒๐ ตารางเมตร เป็นเงิน ๑๗,๗๐๕ บาท งานดินถมบริเวณหน้าป้ายเทศบาลฯ จำนวน ๑๒ ลูกบาศก์เมตร เป็นเงิน ๘๔๐ บาท รวมเป็นเงินค่าก่อสร้างส่วนที่เพิ่มทั้งสิ้น ๔๔๒,๙๔๒.๓๖ บาท จึงเห็นว่า การที่ผู้ถูกฟ้องคดีในฐานะเป็นผู้ว่าจ้างสั่งให้ผู้ฟ้องคดีซึ่งเป็นผู้รับจ้างทำการขยายขนาดป้ายเทศบาลฯ และความยาวของสะพาน รวมทั้งสั่งให้ผู้ฟ้องคดีทำการติดตั้งนาฬิกาเพิ่มขึ้นอีก ๒ ด้าน งานปูพื้นคอนกรีตสีแดง - สีเหลือง งานปลูกหญ้ามาเลเซีย และทำการถมดินบริเวณหน้าป้ายเทศบาลฯ ถือได้ว่าเป็นกรณีผู้ว่าจ้างสั่งให้ผู้รับจ้างทำงานพิเศษหรืองานที่เพิ่มเติมขึ้นซึ่งไม่ได้แสดงไว้หรือรวมอยู่ในเอกสารสัญญา และเป็นงานพิเศษหรืองานที่เพิ่มเติมขึ้นนั้นอยู่ในขอบข่ายทั่วไปแห่งวัตถุประสงค์ของสัญญา

/ที่กำหนดไว้...

ที่กำหนดไว้ ข้อตกลงเกี่ยวกับงานพิเศษหรืองานที่เพิ่มเติมขึ้นดังกล่าวจึงถือเป็นส่วนหนึ่งของสัญญานี้ แม้จะเป็นการตกลงกันด้วยวาจาไม่มีการทำสัญญาเป็นหนังสือก็ตาม แต่ข้อตกลงดังกล่าว มีลักษณะเป็นสัญญาจ้างทำของ ซึ่งตามมาตรา ๕๘๗ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มิได้บัญญัติให้สัญญาดังกล่าวจะต้องทำเป็นหนังสือแต่อย่างใด ดังนั้น ผู้ฟ้องคดีจึงมีหน้าที่ ต้องปฏิบัติงานดังกล่าว และเมื่อทำการก่อสร้างงานแล้วเสร็จ ย่อมมีสิทธิที่จะได้รับชำระเงิน ค่างานพิเศษหรืองานที่เพิ่มเติมขึ้นจากผู้ถูกฟ้องคดีเป็นการตอบแทนตามสัญญาที่ตกลงกัน เมื่อผู้ฟ้องคดีและผู้ถูกฟ้องคดีมิได้ตกลงกำหนดอัตราค่าจ้างหรือราคาสำหรับงานพิเศษหรือ งานที่เพิ่มเติมขึ้นไว้ ดังนี้ เมื่อไม่สามารถตกลงกันได้ผู้ถูกฟ้องคดีจึงมีสิทธิกำหนดอัตราค่าจ้าง หรือราคาได้ตามที่เห็นเหมาะสมและถูกต้อง ตามข้อ ๑๖ วรรคสอง ของสัญญาจ้างพิพาท ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีได้ชี้แจงรายละเอียดงานพิเศษหรืองานที่เพิ่มเติมขึ้นที่ผู้ฟ้องคดีได้ดำเนินงาน ตามสัญญา พร้อมแสดงพยานหลักฐานและวิธีการคิดคำนวณค่างานพิเศษหรืองานที่ เพิ่มเติมขึ้นโดยอ้างอิงอัตราค่าจ้างหรือราคาของงานตามสัญญาต่อศาล ส่วนผู้ฟ้องคดีมิได้แสดง พยานหลักฐานใดๆ เพื่อพิสูจน์ความจริงหรือสนับสนุนข้ออ้างในเรื่องนี้ต่อศาล เมื่อพิเคราะห์จาก พยานหลักฐานทั้งหมดในสำนวนคดีนี้แล้วเชื่อได้ว่า ผู้ฟ้องคดีได้ทำงานพิเศษหรืองานที่เพิ่มเติมขึ้น ตามสัญญา ได้แก่ งานขยายขนาดป้ายเทศบาลฯ และความยาวของสะพาน การติดตั้งนาฬิกา เพิ่มขึ้นอีก ๒ ด้าน งานปูพื้นคอนกรีตสีแดง - สีเหลือง งานปลูกหญ้ามาเลเซีย และงานถมดิน บริเวณหน้าป้ายเทศบาลฯ คิดเป็นเงินทั้งสิ้น ๔๔๒,๙๔๒.๓๖ บาท จริง ซึ่งข้อเท็จจริงรับฟังได้ เป็นยุติว่า ภายหลังจากที่ผู้ฟ้องคดีได้ส่งมอบงานพิเศษหรืองานที่เพิ่มเติมขึ้นดังกล่าว ให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดี ตามหนังสือลงวันที่ ๖ พฤษภาคม ๒๕๕๒ แล้วไม่ปรากฏว่าคณะกรรมการ ตรวจสอบการจ้างของผู้ถูกฟ้องคดี และ/หรือผู้ถูกฟ้องคดีได้มีหนังสือแจ้งให้ผู้ฟ้องคดีแก้ไขงานดังกล่าว แต่อย่างใด ส่วนที่ผู้ถูกฟ้องคดีแจ้งผู้ฟ้องคดีแก้ไขงาน รวม ๑๕ รายการ ตามหนังสือลงวันที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๕๒ รวมทั้งคณะกรรมการตรวจสอบการจ้าง ผู้ฟ้องคดีและผู้ถูกฟ้องคดี ได้ขอให้ผู้ฟ้องคดีแก้ไขงานเพิ่มเติมอีกจำนวน ๗ รายการ ตามบันทึกข้อตกลง ลงวันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๕๒ ปรากฏว่างานทุกรายการที่ผู้ถูกฟ้องคดีสั่งให้ผู้ฟ้องคดีดำเนินการแก้ไขดังกล่าว เป็นเนื้องานงวดที่ ๓ (งวดสุดท้าย) ทั้งหมด กรณีงานพิเศษหรืองานที่เพิ่มเติมขึ้นจึงรับฟังได้ว่า ไม่มีข้อบกพร่องที่ผู้ถูกฟ้องคดีสั่งให้ผู้ฟ้องคดีแก้ไข เมื่อข้อเท็จจริงในทางพิจารณาคดีปรากฏว่า เจ้าหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีได้ลงทะเบียนรับหนังสือของผู้ฟ้องคดี ลงวันที่ ๖ พฤษภาคม ๒๕๕๒ ไว้ เลขรับที่ ๗๗๑/๕๒ เมื่อวันที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๕๒ คณะกรรมการตรวจสอบการจ้างของผู้ถูกฟ้องคดี จึงมีหน้าที่ต้องทำการตรวจรับงานพิเศษหรืองานที่เพิ่มเติมขึ้นให้เสร็จสิ้นภายใน ๓ วันทำการ นับแต่วันที่ประธานกรรมการได้รับทราบการส่งมอบงาน ตามข้อ ๖๕ (๓) ของระเบียบ กระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๕

/ซึ่งประธาน...

ซึ่งประธานคณะกรรมการตรวจการจ้างได้นัดประชุมเมื่อวันศุกร์ที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๕๒ เพื่อพิจารณาตรวจรับงานและได้รายงานผลการตรวจรับงานงวดที่ ๓ และงานพิเศษหรืองานที่เพิ่มเติมขึ้นต่อนายกเทศมนตรีตำบลพระทองคำ (ในขณะนั้น) โดยเสนอความเห็นให้ผู้ฟ้องคดีแก้ไขงานในส่วนที่ยังไม่แล้วเสร็จ รวม ๑๕ รายการ ปรากฏตามบันทึกข้อความ ลงวันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๕๒ ผู้ถูกฟ้องคดีจึงได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๕๒ แจ้งให้ผู้ฟ้องคดีแก้ไขงานดังกล่าว คดีนี้แม้ไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่าประธานคณะกรรมการตรวจการจ้างของผู้ถูกฟ้องคดีได้รับทราบการส่งมอบงานพิเศษหรืองานที่เพิ่มเติมขึ้นเมื่อใด แต่โดยสภาพพื้นที่ก่อสร้างงานในโครงการพิพาทนี้ประชาชนในเขตท้องที่ความรับผิดชอบของผู้ถูกฟ้องคดียอมเข้าใช้ประโยชน์จากงานที่ผู้ฟ้องคดีส่งมอบดังกล่าวกันตามปกติอยู่แล้ว กรณีจึงต้องถือว่า อย่างช้าที่สุดในวันที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๕๒ เป็นวันที่ประธานคณะกรรมการตรวจการจ้างของผู้ถูกฟ้องคดีได้รับทราบการส่งมอบงานดังกล่าว ซึ่งคณะกรรมการตรวจการจ้างของผู้ถูกฟ้องคดีมีหน้าที่ต้องทำการตรวจรับงานดังกล่าวให้แล้วเสร็จ ภายใน ๓ วันทำการ คือ ภายในวันพุธที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๕๒ และถือว่าผู้ถูกฟ้องคดีได้ยอมรับว่าผู้ฟ้องคดีส่งมอบงานพิเศษหรืองานที่เพิ่มเติมขึ้นไว้ถูกต้องครบถ้วนแล้ว ซึ่งตามข้อ ๖๕ (๔) ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๕ ให้ถือว่าผู้ฟ้องคดีได้ส่งมอบงานจ้างดังกล่าวครบถ้วนให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีตั้งแต่วันที่ผู้ฟ้องคดีส่งมอบงาน คือ วันที่ ๖ พฤษภาคม ๒๕๕๒ ดังนี้ ผู้ถูกฟ้องคดีจึงมีหน้าที่ต้องดำเนินการวางฎีกาเพื่อเบิกเงินค่าจ้างโดยเร็วอย่างช้าไม่เกิน ๕ วัน นับจากวันที่ได้ตรวจรับงานถูกต้อง ตามข้อ ๔๗ ของระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๗ คือ ภายในวันจันทร์ ที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๕๒ หลังจากนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีจะต้องอนุมัติฎีกาเบิกเงินเพื่อจ่ายเป็นค่าจ้างให้แล้วเสร็จภายใน ๓ วันทำการ นับถัดจากวันรับฎีกา ตามข้อ ๖๔ ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยฉบับเดียวกัน คือ ภายในวันพฤหัสบดีที่ ๔ มิถุนายน ๒๕๕๒ เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีไม่เบิกจ่ายเงินค่างานพิเศษหรืองานที่เพิ่มเติมขึ้น จำนวน ๔๔๒,๙๔๒.๓๖ บาท ให้แก่ผู้ฟ้องคดีตั้งแต่วันดังกล่าว จึงถือว่าผู้ถูกฟ้องคดีตกเป็นผู้ผิดนัดชำระหนี้เงินนับตั้งแต่วันที่ ๔ มิถุนายน ๒๕๕๒ และต้องรับผิดชอบใช้ดอกเบี้ยผิดนัดให้กับผู้ฟ้องคดีตามระยะเวลาดังกล่าวจนกว่าจะชำระเสร็จ สำหรับอัตราดอกเบี้ยที่ผู้ถูกฟ้องคดีพึงจะต้องชดใช้เพียงใด นั้น เห็นว่า ตามสัญญาจ้างพิพาทผู้ฟ้องคดีและผู้ถูกฟ้องคดีมิได้มีข้อกำหนดเรื่องดอกเบี้ยผิดนัดไว้เป็นการเฉพาะ ผู้ถูกฟ้องคดีจึงต้องรับผิดชอบใช้ดอกเบี้ยผิดนัดให้กับผู้ฟ้องคดีในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของต้นเงินจำนวนดังกล่าว นับตั้งแต่วันที่ ๕ มิถุนายน ๒๕๕๒ จนถึงวันฟ้อง (วันที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๕๕) เป็นเวลา ๑,๑๓๕ วัน คิดดอกเบี้ยผิดนัดเป็นเงิน ๑๐๓,๒๕๔.๑๗ บาท รวมเงินต้นและดอกเบี้ยผิดนัดเป็นเงินทั้งสิ้น ๕๔๖,๑๙๖.๕๓ บาท

/และต้องชำระ...

และต้องชำระดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของต้นเงินจำนวน ๔๔๒,๙๔๒.๓๖ บาท นับถัดจากวันฟ้องคดีเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเงินเสร็จให้แก่ผู้ฟ้องคดีด้วย ตามมาตรา ๒๒๔ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

คดีมีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยต่อไปว่า ผู้ถูกฟ้องคดีต้องใช้เงินค่างานที่ผู้ฟ้องคดีดำเนินการแล้วเสร็จบางส่วนตามสัญญาจ้างพิพาทให้แก่ผู้ฟ้องคดีตามคำฟ้องหรือไม่ เพียงใด โดยมีปัญหาที่ต้องพิจารณาก่อนว่า สัญญาจ้างพิพาทถือว่าเลิกกันโดยปริยายแล้วหรือไม่ เห็นว่า คดีนี้ข้อเท็จจริงรับฟังได้เป็นยุติว่า หลังจากที่ผู้ฟ้องคดีได้ส่งมอบงานงวดที่ ๓ (งวดสุดท้าย) ให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีเมื่อวันที่ ๓ เมษายน ๒๕๕๒ แล้ว ผู้ถูกฟ้องคดีได้แจ้งผู้ฟ้องคดีให้แก่ทีมงาน รวม ๑๕ รายการ ตามหนังสือลงวันที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๕๒ รวมทั้งคณะกรรมการตรวจการจ้าง ผู้ฟ้องคดีและผู้ถูกฟ้องคดีได้ขอให้ผู้ฟ้องคดีแก่ทีมงานเพิ่มเติมอีกจำนวน ๗ รายการ ตามบันทึกข้อตกลง ลงวันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๕๒ ซึ่งผู้ฟ้องคดีอ้างว่าได้แก่ทีมงานเพิ่มเติมตามรายการดังกล่าวและส่งมอบงานทั้งหมดให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีแล้ว แต่ผู้ถูกฟ้องคดีไม่ยอมตรวจรับมอบงานและเบิกจ่ายเงินค่าจ้างงานทั้งหมดให้แก่ผู้ฟ้องคดี หลังจากนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีได้มีหนังสือลงวันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๕๒ และวันที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๕๒ แจ้งสัญญาโครงการสิ้นสุดพร้อมเรียกให้ผู้ฟ้องคดีชำระเงินค่าปรับวันละ ๑๐,๖๖๕ บาท นับตั้งแต่วันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๕๒ ถึงวันที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๕๒ เป็นเวลา ๑๙๗ วัน คิดเป็นเงินค่าปรับทั้งสิ้น ๒,๑๐๑,๐๐๕ บาท และไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่า คู่สัญญาแต่ละฝ่ายได้มีการดำเนินการใดๆ เพื่อเรียกร้องให้คู่สัญญาอีกฝ่ายหนึ่งปฏิบัติตามสัญญา จนกระทั่งผู้ฟ้องคดียื่นฟ้องคดีนี้ต่อศาล และโดยที่สิทธิของคู่สัญญาที่จะบังคับเอาแก่คู่สัญญาอีกฝ่ายหนึ่งซึ่งอ้างว่ากระทำผิดสัญญามีได้เพียงสองประการ คือ การบังคับให้คู่สัญญาปฏิบัติตามชำระหนี้ตามมูลหนี้กับการบอกเลิกสัญญาและเรียกค่าเสียหายสำหรับคดีนี้ เมื่อสัญญาจ้างพิพาทเป็นสัญญาทางปกครอง ผู้ฟ้องคดีซึ่งเป็นเอกชนคู่สัญญาจึงไม่มีสิทธิบอกเลิกสัญญาและเรียกค่าเสียหาย ในขณะที่เดียวกันเมื่อพิจารณาข้อเท็จจริงตามคำฟ้องของผู้ฟ้องคดีก็มีใช่เป็นเรื่องที่มีสิทธิฟ้องบังคับให้ผู้ถูกฟ้องคดีปฏิบัติตามชำระหนี้ตามมูลหนี้ได้ เนื่องจากยังมีข้อโต้แย้งในเนื้องานงวดที่ ๓ (งวดสุดท้าย) ต่อกันอยู่ และเมื่อพิจารณาตามพฤติการณ์ของผู้ฟ้องคดีและผู้ถูกฟ้องคดีแล้วถือว่า สัญญาจ้างพิพาทเป็นอันเลิกกันโดยปริยายแล้ว นับตั้งแต่วันที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๕๒ เป็นต้นไป เพราะคู่สัญญาที่มีพฤติการณ์ที่จะไม่ปฏิบัติตามสัญญาต่อกันอีกต่อไปแล้ว ดังนี้ เมื่อสัญญาจ้างพิพาทเลิกกันแล้วย่อมมีผลทำให้คู่สัญญาแต่ละฝ่ายจำต้องให้อีกฝ่ายหนึ่งได้กลับคืนสู่ฐานะดังที่เป็นอยู่เดิม ตามมาตรา ๓๙๑ วรรคหนึ่ง แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ แต่เนื่องจากผู้ฟ้องคดีได้ส่งมอบงานงวดที่ ๓ (งวดสุดท้าย) ให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีเมื่อวันที่ ๓ เมษายน ๒๕๕๒ และได้ทำการแก่ทีมงานตามรายการที่ผู้ถูกฟ้องคดีสั่งการแล้วเสร็จส่งมอบงานให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีแล้ว

/ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดี...

ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีก็ได้โต้แย้งคัดค้านข้อเท็จจริงในเรื่องนี้แต่อย่างใด ดังนี้ ส่วนการงานที่ผู้ฟ้องคดีได้กระทำไปแล้ว และถือว่าผู้ถูกฟ้องคดีได้ใช้ประโยชน์จากการงานที่ผู้ฟ้องคดีได้ทำไปแล้วนั้น ดังที่ได้วินิจฉัยไว้แล้วข้างต้น ผู้ฟ้องคดีย่อมมีสิทธิที่จะได้รับการชดใช้คืนด้วยการใช้เป็นเงิน ตามค่าของการงานดังกล่าว ตามมาตรา ๓๙๑ วรรคสาม แห่งประมวลกฎหมายเดียวกัน เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีได้ตกลงว่าจ้างให้ผู้ฟ้องคดีทำงานปรับปรุงสวนเฉลิมพระเกียรติ ๘๐ พรรษา บริเวณที่ดินเทศบาล ติดถนนทางหลวงหมายเลข ๒๐๕ ตำบลสระพระ อำเภอพระทองคำ จังหวัดนครราชสีมา ในวงเงินค่าจ้าง ๕,๓๓๒,๕๐๐ บาท โดยมีกำหนดการจ่ายเงินค่าจ้าง ในงวดที่ ๓ (งวดสุดท้าย) เป็นจำนวนเงินค่าจ้างในอัตราร้อยละ ๔๐ ของค่าจ้าง หรือปฏิบัติงานแล้วเสร็จตรงตามสัญญา ซึ่งผู้ฟ้องคดีได้รับเงินค่าจ้างงวดที่ ๑ และงวดที่ ๒ ไปจากผู้ถูกฟ้องคดีแล้ว เป็นเงินงวดละ ๑,๕๙๙,๗๕๐ บาท รวมเป็นเงินทั้งสิ้น ๓,๑๙๙,๕๐๐ บาท จึงคงเหลือเงินค่าจ้าง ๒,๑๓๓,๐๐๐ บาท แต่เนื่องจากการงานที่ผู้ฟ้องคดีส่งมอบนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีได้ชี้แจงต่อศาลว่า ผู้ฟ้องคดียังทำงานไม่แล้วเสร็จ ได้แก่ งานปลูกต้นคูณ จำนวน ๒ ต้น ต้นอินทนิล จำนวน ๒ ต้น เป็นเงิน ๑,๓๕๐ บาท และงานสะพาน ยังขาดในส่วนของลวดสลิง ขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางครึ่งนิ้ว จำนวน ๓๕.๔๐ เมตร เป็นเงิน ๑,๘๓๔.๗๖ บาท นอกจากนี้ งานพรรณไม้ ผู้ฟ้องคดีได้เปลี่ยนแปลงพรรณไม้ตามสัญญาที่มีราคาสูงกว่าเป็นพรรณไม้ที่มีราคาถูกลงกว่า คิดเป็นเงินที่ต้องปรับลดทั้งสิ้น ๔๓,๕๐๐ บาท และงานกำแพงดินขาดไป ๔๐ เมตร คิดเป็นเงิน ๕๘,๓๑๓.๒๑ บาท รวมเป็นเงินทั้งสิ้น ๑๐๔,๙๙๗.๙๗ บาท ซึ่งผู้ฟ้องคดีมิได้โต้แย้งคัดค้านข้อเท็จจริงในเรื่องนี้แต่อย่างใด จึงถือว่าผู้ฟ้องคดียอมรับว่างานตามที่ผู้ถูกฟ้องคดีชี้แจงต่อศาลทุกรายการยังไม่แล้วเสร็จถูกต้องตรงตามที่กำหนดในสัญญา และเมื่อนำเงินจำนวนดังกล่าวมาหักออกจากค่างานงวดที่ ๓ จึงคงเหลือเงินค่างานทั้งสิ้น ๒,๐๒๘,๐๐๒.๐๓ บาท ซึ่งผู้ฟ้องคดีอ้างว่าได้แก้ไขงานเพิ่มเติมตามรายการที่ผู้ถูกฟ้องคดีสั่งแก้ไขและส่งมอบงานทั้งหมดให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีแล้วเมื่อวันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๕๒ โดยไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่าผู้ถูกฟ้องคดีได้มีการสั่งให้ผู้ฟ้องคดีแก้ไขงานดังกล่าวอีกแต่ประการใด ประกอบกับโดยสภาพพื้นที่ก่อสร้างงานในโครงการพิพาทนี้ประชาชนในเขตท้องที่ความรับผิดชอบของผู้ถูกฟ้องคดียอมเข้าใช้ประโยชน์จากงานที่ผู้ฟ้องคดีส่งมอบดังกล่าวกันตามปกติอยู่แล้ว จึงถือว่าผู้ถูกฟ้องคดีได้ยอมรับว่าผู้ฟ้องคดีส่งมอบงานงวดที่ ๓ (งวดสุดท้าย) ถูกต้องครบถ้วนแล้ว ซึ่งตามข้อ ๖๕ (๔) ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๕ ให้ถือว่าผู้ฟ้องคดีได้ส่งมอบงานจ้างดังกล่าวครบถ้วนให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีตั้งแต่วันที่ผู้ฟ้องคดีส่งมอบงาน คือ วันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๕๒ ซึ่งล่าช้ากว่ากำหนดเวลาตามสัญญาที่ได้รับการขยายออกไปจนถึงวันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๕๒ เป็นเวลา ๑๒๐ วัน คดีนี้ข้อเท็จจริงรับฟังได้เป็นยุติว่า ผู้ฟ้องคดีต้องหยุดงานก่อสร้างในช่วงเวลาที่ห่างหุ้นส่วนจำกัด พระทองคำก่อสร้าง

/ขุดวางท่อ...

ชุดวางท่อระบายน้ำ เป็นเวลา ๑๕ วัน และผู้ถูกฟ้องคดีต้องดำเนินการแก้ไขแบบแปลนใหม่ เนื่องจากพื้นที่ก่อสร้างจริงรुक้าเข้าไปในพื้นที่ของชาวบ้าน ซึ่งเหตุดังกล่าวมีส่วนทำให้ผู้ฟ้องคดีส่งมอบงานจ้างตามสัญญาล่าช้าและมีใช้ความผิดหรือความบกพร่องของผู้ฟ้องคดีแต่อย่างใด เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีมิได้พิจารณาขยายระยะเวลาทำงานให้แก่ผู้ฟ้องคดี จึงต้องงดหรือลดค่าปรับให้แก่ผู้ฟ้องคดีตามจำนวนวันที่มีเหตุดังกล่าวเกิดขึ้น รวมเป็นเวลา ๔๘ วัน และเมื่อได้วินิจฉัยไว้แล้วข้างต้นว่า ผู้ฟ้องคดีได้ส่งมอบงานล่าช้ากว่ากำหนดเวลาตามสัญญาที่ได้รับการขยายออกไปเป็นเวลา ๑๒๐ วัน จึงนำจำนวนดังกล่าวมาหักออกคงเหลือระยะเวลาที่ผู้ฟ้องคดีส่งมอบงานล่าช้าจำนวน ๗๒ วัน แต่เมื่อไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่า ก่อนวันที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๕๒ ที่ถือว่าสัญญาจ้างพิพาทเป็นอันเลิกกันโดยปริยาย ดังที่ได้วินิจฉัยไว้แล้วข้างต้น ผู้ถูกฟ้องคดีได้มีหนังสือแจ้งข้อเรียกร้องให้ผู้ฟ้องคดีชำระค่าปรับเมื่อครบกำหนดแล้วเสร็จของงานตามสัญญาจ้างพิพาทแต่อย่างใด ดังนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีจึงไม่มีสิทธิเรียกค่าปรับจากการส่งมอบงานล่าช้าจากผู้ฟ้องคดีได้ ทั้งนี้ ตามข้อ ๑๗ วรรคสอง ของสัญญาจ้างพิพาท และเนื่องจากกรณีนี้เป็นการخذใช้เงินในส่วนที่เป็นค่างานที่ผู้ฟ้องคดีได้กระทำให้ ตามมาตรา ๓๙๑ วรรคสาม แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ จึงไม่มีดอกเบี้ยดังเช่นการใช้เงินในส่วนที่คู่กรณีฝ่ายหนึ่งได้รับไว้และจะต้องใช้คืนให้แก่คู่กรณีอีกฝ่ายหนึ่ง ตามมาตรา ๓๙๑ วรรคสอง แห่งประมวลกฎหมายเดียวกัน ที่ให้บวกดอกเบี้ยเข้าไปด้วยตั้งแต่เวลาที่ได้รับไว้ ผู้ถูกฟ้องคดีจึงต้องชำระเงินค่างานให้แก่ผู้ฟ้องคดีเป็นเงิน ๒,๐๒๘,๐๐๒.๐๓ บาท พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของต้นเงินจำนวนดังกล่าว นับถัดจากวันฟ้องคดีเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จ ดังนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่ายค่างานพิเศษหรืองานที่เพิ่มเติมขึ้น จำนวน ๕๔๖,๑๙๖.๕๓ บาท และเงินค่างานที่ผู้ฟ้องคดีดำเนินการแล้วเสร็จบางส่วน จำนวน ๒,๐๒๘,๐๐๒.๐๓ บาท ให้แก่ผู้ฟ้องคดี พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของต้นเงินจำนวน ๔๔๒,๙๔๒.๓๖ บาท และจำนวน ๒,๐๒๘,๐๐๒.๐๓ บาท นับถัดจากวันฟ้องคดีเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเงินเสร็จให้แก่ผู้ฟ้องคดี

ส่วนที่ผู้ฟ้องคดีมีคำขอให้ศาลพิพากษาให้ผู้ถูกฟ้องคดีชดใช้ค่าฤชาธรรมเนียมและค่าใช้จ่ายต่างๆ ในการฟ้องคดีแทนผู้ฟ้องคดี นั้น เห็นว่า ตามมาตรา ๗๒ วรรคหก แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒ บัญญัติให้ศาลมีคำสั่งให้คืนค่าธรรมเนียมศาลทั้งหมด หรือแต่บางส่วนตามส่วนของการชนะคดีเท่านั้น และไม่มีบทบัญญัติใดให้ศาลมีอำนาจสั่งให้ผู้ถูกฟ้องคดีชดใช้ค่าฤชาธรรมเนียม และค่าใช้จ่ายต่างๆ ในการฟ้องคดีแทนผู้ฟ้องคดี ศาลจึงไม่มีอำนาจกำหนดค่าบังคับให้แก่ผู้ฟ้องคดีได้ตามคำขอ

ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษาให้ผู้ถูกฟ้องคดีชดใช้เงินจำนวน ๒,๕๗๔,๑๙๘.๕๖ บาท ให้แก่ผู้ฟ้องคดี พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของต้นเงินจำนวน ๔๔๒,๙๔๒.๓๖ บาท และจำนวน ๒,๐๒๘,๐๐๒.๐๓ บาท นับถัดจากวันฟ้องคดีเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเงินเสร็จ

/ให้แก่ผู้ฟ้องคดี...

ให้แก่ผู้ฟ้องคดี ภายในหกสิบวันนับแต่วันที่คดีถึงที่สุด คืบค่าธรรมเนียมศาลในส่วนที่ผู้ฟ้องคดี
ไม่ได้รับการยกเว้นตามส่วนแห่งการชนะคดีให้แก่ผู้ฟ้องคดี

ผู้ฟ้องคดีอุทธรณ์ว่า ในประเด็นที่ศาลปกครองชั้นต้นวินิจฉัยว่า ผู้ถูกฟ้องคดี
ต้องใช้จ่ายเงินค่างานที่ผู้ฟ้องคดีดำเนินการแล้วเสร็จบางส่วนตามสัญญาจ้างพิพาทให้แก่ผู้ฟ้องคดี
โดยศาลปกครองชั้นต้นรับฟังข้อเท็จจริงยุติว่า ผู้ฟ้องคดีได้รับเงินค่าจ้างงวดที่ ๑ และงวดที่ ๒
ไปจากผู้ถูกฟ้องคดีแล้ว เป็นเงินงวดละ ๑,๕๙๙,๗๕๐ บาท รวมเป็นเงินทั้งสิ้น ๓,๑๙๙,๕๐๐ บาท
จึงคงเหลือเงินค่าจ้าง ๒,๑๓๓,๐๐๐ บาท แต่เนื่องจากการงานที่ผู้ฟ้องคดีส่งมอบนั้น ผู้ถูกฟ้องคดี
ได้ชี้แจงต่อศาลว่าผู้ฟ้องคดียังทำงานไม่แล้วเสร็จ ได้แก่ งานปลูกต้นคูณ จำนวน ๒ ต้น
ต้นอินทนิล จำนวน ๒ ต้น เป็นเงิน ๑,๓๕๐ บาท และงานสะพาน ยังขาดในส่วนของลวดสลิง
ขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางครึ่งนิ้ว จำนวน ๓๕.๕๐ เมตร เป็นเงิน ๑,๘๓๔.๗๖ บาท นอกจากนี้ งานพรรณไม้
ผู้ฟ้องคดีได้เปลี่ยนแปลงพรรณไม้ตามสัญญาที่มีราคาสูงกว่าเป็นพรรณไม้ที่มีราคาถูกกว่า
คิดเป็นเงินที่ต้องปรับลดทั้งสิ้น ๔๓,๕๐๐ บาท และงานกำแพงดินขาดไป ๔๐ เมตร คิดเป็นเงิน
๕๘,๓๑๓.๒๑ บาท รวมเป็นเงินทั้งสิ้น ๑๐๔,๙๙๗.๙๗ บาท ซึ่งผู้ฟ้องคดีก็มีได้โต้แย้งคัดค้าน
ข้อเท็จจริงในเรื่องนี้แต่อย่างใด จึงถือว่าผู้ฟ้องคดียอมรับว่างานตามที่ถูกฟ้องคดีชี้แจงต่อศาล
ทุกรายการยังไม่แล้วเสร็จถูกต้องตรงตามที่กำหนดในสัญญาและเมื่อนำเงินจำนวนดังกล่าว
มาหักออกจากค่าจ้างงวดที่ ๓ จึงคงเหลือเงินค่าจ้างทั้งสิ้น ๒,๐๒๘,๐๐๒.๐๓ บาท นั้น เห็นว่า
ผู้ฟ้องคดีได้ส่งมอบงานงวดที่ ๓ (งวดสุดท้าย) เมื่อวันที่ ๓ เมษายน ๒๕๕๒ ผู้ถูกฟ้องคดี
มิได้ดำเนินการตรวจรับมอบงาน อีกทั้งมิได้แจ้งเหตุขัดข้องที่ไม่สามารถตรวจรับมอบงานได้
ให้ผู้ฟ้องคดีทราบ จนกระทั่งวันที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๕๒ ผู้ถูกฟ้องคดีจึงได้มีหนังสือถึงผู้ฟ้องคดี
แจ้งว่าผู้ฟ้องคดียังทำงานก่อสร้างไม่แล้วเสร็จตามสัญญา รวม ๑๕ รายการ ซึ่งถือว่าผู้ถูกฟ้องคดี
ไม่ได้ปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุของหน่วยการบริหารราชการ
ส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๕ ที่ได้กำหนดเวลาในการตรวจรับมอบงานไว้ โดยผู้ถูกฟ้องคดีจะต้อง
ตรวจรับมอบงานภายใน ๓ วันทำการนับตั้งแต่วันที่ผู้ถูกฟ้องคดีได้รับหนังสือส่งมอบงาน
เมื่อผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือส่งมอบงานงวดที่ ๓ (งวดสุดท้าย) เมื่อวันที่ ๓ เมษายน ๒๕๕๒
ผู้ถูกฟ้องคดีได้มีหนังสือแจ้งว่าผู้ฟ้องคดียังทำงานก่อสร้างไม่แล้วเสร็จตามสัญญาจ้างรวม
๑๕ รายการ เมื่อวันที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๕๒ รวมระยะเวลา ๒ เดือน ๑๙ วัน จึงถือว่าผู้ถูกฟ้องคดี
จงใจที่จะไม่ปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยดังกล่าว การกระทำของผู้ถูกฟ้องคดี
เป็นการกล่าวอ้างอันเป็นเท็จโดยพยายามหาเหตุที่จะปฏิเสธไม่ตรวจรับงานงวดที่ ๓ (งวดสุดท้าย)
และไม่จ่ายค่าจ้างให้แก่ผู้ฟ้องคดี ผู้ฟ้องคดีขอยืนยันว่าได้ทำงานก่อสร้างในงวดงานที่ ๓
(งวดสุดท้าย) แล้วเรียบร้อยแล้ว

/เมื่อผู้ถูกฟ้องคดี...

เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีไม่ยอมจ่ายเงินค่าจ้างงานงวดงานที่ ๓ (งวดสุดท้าย) ผู้ฟ้องคดี จึงได้มีหนังสือร้องเรียนต่อจังหวัดนครราชสีมา จากนั้นจึงได้นัดหมายผู้ฟ้องคดีและผู้ถูกฟ้องคดี รวมทั้งกรรมการตรวจการจ้าง ช่างผู้ควบคุมงาน เพื่อประชุมปรึกษาหารือ โกล่เกลี่ยเพื่อระงับข้อพิพาท เมื่อวันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๕๒ ซึ่งผลการประชุมได้ตกลงให้ผู้ฟ้องคดีทำงานก่อสร้างเพิ่มเติมรวม ๗ รายการ ดังนี้ (๑) วงเวียนรอบหอนาฬิกา (เพิ่มเติมคันหินรอบวงเวียน) (๒) เพิ่มลวดสลิง ๑ เส้น (๓) ก้อนหินขนาด ๖๐ x ๑ เมตร ไม่ต่ำกว่า ๒๕ ก้อน (ระยะส่วนใดส่วนหนึ่ง) (๔) งานไฟฟ้าแรงสูง (ขออนุญาตยื่นและจ่ายค่าธรรมเนียม) (๕) งานไฟฟ้าแรงต่ำ (ยื่นขออนุญาต และจ่ายค่าธรรมเนียม) (๖) น้ำตก (ระบบ) เปลี่ยนหลอดไฟเป็นแบบหลอดตะเกียบ (เพิ่มท่อพีวีซี, หัวน้ำพุ) (๗) เพิ่มต้นไม้และซ่อมต้นไม้ที่ชำรุด (เพิ่มให้เหมาะสมกับสถานที่) ขาดกเกิน ส่วนการเบิกจ่ายเงินงวดสุดท้าย (ภายในวันที่ ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๕๒) เอกสารแล้วเสร็จภายใน วันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๕๒ ซึ่งบันทึกข้อตกลงเมื่อวันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๕๒ ดังกล่าว ได้ตกลง ให้ผู้ฟ้องคดีทำงานก่อสร้างเพิ่มเติมจากงานก่อสร้างเดิมที่เสร็จเรียบร้อยแล้ว มิใช่เป็นการแก้ไข งานเพิ่มเติมอีก ๗ รายการ ตามที่ศาลปกครองกลางได้วินิจฉัยไว้ และหากพิจารณารายละเอียด ของบันทึกข้อตกลงเมื่อวันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๕๒ แล้วจะเห็นว่าเป็นการตกลงให้ผู้ฟ้องคดี ทำงานก่อสร้างเพิ่มเติมทั้งสิ้น มิใช่แก้ไขงานที่ยังไม่แล้วเสร็จ นอกจากนี้ในตอนท้ายของ บันทึกข้อตกลงดังกล่าวได้ระบุว่า การเบิกจ่ายเงินงวดสุดท้ายภายในวันที่ ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๕๒ และเอกสารแล้วเสร็จภายในวันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๕๒ ซึ่งมีความหมายว่า ผู้ถูกฟ้องคดี จะทำเอกสารเพื่อเตรียมเบิกเงินค่าจ้างในงวดงานที่ ๓ (งวดสุดท้าย) ให้เสร็จภายในวันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๕๒ และเบิกจ่ายเงินให้ผู้ฟ้องคดีภายในวันที่ ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๕๒ เหตุที่บันทึก ข้อตกลงได้ระบุว่าให้ผู้ถูกฟ้องคดีจ่ายเงินภายในวันที่ ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๕๒ ย่อมแสดงให้เห็นว่า ผู้ฟ้องคดีได้ทำงานก่อสร้างในงานงวดที่ ๓ (งวดสุดท้าย) เสร็จเรียบร้อยแล้ว และส่งมอบงาน เมื่อวันที่ ๓ เมษายน ๒๕๕๒ ถูกต้องแล้ว แต่ผู้ถูกฟ้องคดีไม่ยอมรับมอบงานและ เบิกจ่ายเงินค่าจ้างในงานงวดที่ ๓ (งวดสุดท้าย) ให้แก่ผู้ฟ้องคดีภายในระยะเวลาตามที่ระเบียบ กระทรวงมหาดไทยกำหนด ดังนั้น การที่ผู้ถูกฟ้องคดีได้มีหนังสือแจ้งให้แก้ไขงานทั้ง ๑๕ รายการ ตามหนังสือของผู้ถูกฟ้องคดีเมื่อวันที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๕๒ จึงเป็นการกล่าวเท็จทั้งสิ้น นอกจากนี้ หลังจากทำบันทึกข้อตกลงเมื่อวันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๕๒ ผู้ฟ้องคดีได้ทำงานก่อสร้างตามบันทึก ข้อตกลงเสร็จเรียบร้อยแล้ว ผู้ถูกฟ้องคดีก็ไม่จ่ายเงินค่าจ้างในงานงวดที่ ๓ (งวดสุดท้าย) เช่นเดิม ย่อมแสดงว่าผู้ถูกฟ้องคดีมีปัญหาภายในหรือต้องการผลประโยชน์ในการเบิกจ่ายเงินค่าจ้าง ในงานงวดที่ ๓ (งวดสุดท้าย) เมื่อผู้ฟ้องคดีได้ทำงานก่อสร้างเพิ่มเติมตามที่ตกลงกันเสร็จเรียบร้อยแล้ว ผู้ถูกฟ้องคดีมีหน้าที่จะต้องจ่ายเงินค่าจ้างในงานงวดที่ ๓ (งวดสุดท้าย) ที่เหลือเป็นเงินจำนวน ๒,๑๓๓,๐๐๐ บาท ให้แก่ผู้ฟ้องคดี การที่ศาลปกครองชั้นต้นวินิจฉัยว่า ผู้ฟ้องคดียังทำงาน

/ก่อสร้าง...

ก่อสร้างไม่แล้วเสร็จตามสัญญาจ้าง รวม ๔ รายการ คิดเป็นเงินจำนวน ๑๐๔,๙๙๗.๙๗ บาท ตามที่ผู้ถูกฟ้องคดีได้ชี้แจงตามคำสั่งของศาลและนำเงินจำนวนดังกล่าวมาหักออกจากค่าจ้าง ในงานงวดที่ ๓ (งวดสุดท้าย) จึงเหลือเงินจำนวน ๒,๐๒๘,๐๐๒.๐๓ บาท โดยศาลปกครองชั้นต้น ได้มีคำพิพากษาให้ผู้ถูกฟ้องคดีชำระเงินจำนวนดังกล่าวแล้ว ผู้ฟ้องคดีจึงขอเรียกร้องค่าจ้าง ในงานงวดที่ ๓ (งวดสุดท้าย) ที่ยังขาดอยู่อีกจำนวน ๑๐๔,๙๙๗.๙๗ บาท อีกทั้งผู้ถูกฟ้องคดี ยังต้องรับผิดชอบในส่วนของดอกเบี้ยอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของค่าจ้างในงานงวดที่ ๓ (งวดสุดท้าย) จำนวน ๒,๑๓๓,๐๐๐ บาท นับตั้งแต่วันที่ผู้ฟ้องคดีทำงานก่อสร้างแล้วเสร็จและมีหนังสือส่งมอบงาน งวดที่ ๓ (งวดสุดท้าย) คือ วันที่ ๓ เมษายน ๒๕๕๒ เป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จสิ้น โดยคิดคำนวณถึงวันฟ้อง (วันที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๕๕) เป็นดอกเบี้ยจำนวน ๕๒๔,๑๙๒.๐๕ บาท รวมเป็นเงินจำนวนทั้งสิ้น ๖๒๙,๑๙๒.๐๒ บาท

ส่วนในประเด็นที่ศาลปกครองชั้นต้นมีคำวินิจฉัยว่า กรณีผู้ถูกฟ้องคดี ชี้แจงต่อศาลว่า ผู้ฟ้องคดียังทำงานไม่แล้วเสร็จ ได้แก่ งานปลูกต้นคูณ จำนวน ๒ ต้น ต้นอินทนิล จำนวน ๒ ต้น เป็นเงิน ๑,๓๕๐ บาท และงานสะพาน ยังขาดในส่วนของลวดสลิง ขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางครึ่งนิ้ว จำนวน ๓๕.๔๐ เมตร เป็นเงิน ๑,๘๓๔.๗๖ บาท นอกจากนี้ งานพรรณไม้ ผู้ฟ้องคดีได้เปลี่ยนแปลงพรรณไม้ตามสัญญาที่มีราคาสูงกว่าเป็นพรรณไม้ที่มีราคา ถูกกว่า คิดเป็นเงินที่ต้องปรับลดทั้งสิ้น ๔๓,๕๐๐ บาท และงานกำแพงดินขาดไป ๔๐ เมตร คิดเป็นเงิน ๕๘,๓๑๓.๒๑ บาท รวมเป็นเงินทั้งสิ้น ๑๐๔,๙๙๗.๙๗ บาท ซึ่งผู้ฟ้องคดีมิได้โต้แย้ง คัดค้านข้อเท็จจริงในเรื่องนี้ จึงถือว่าผู้ฟ้องคดียอมรับว่างานตามที่ผู้ถูกฟ้องคดีชี้แจงต่อศาล ทุกรายการยังไม่แล้วเสร็จถูกต้องตรงตามที่กำหนดในสัญญาและเมื่อนำเงินจำนวนดังกล่าว มาหักออกจากค่าจ้างงานงวดที่ ๓ จึงคงเหลือเงินค่าจ้างทั้งสิ้น ๒,๐๒๘,๐๐๒.๐๓ บาท และงานก่อสร้างที่ยังไม่แล้วเสร็จทั้ง ๔ รายการ ที่ผู้ถูกฟ้องคดีกล่าวอ้างต่อศาลปกครองชั้นต้น เมื่อวันที่ ๕ เมษายน ๒๕๕๗ ศาลปกครองชั้นต้นรับฟังข้อเท็จจริงและวินิจฉัยว่าผู้ฟ้องคดี ยังทำงานก่อสร้างไม่แล้วเสร็จทั้ง ๔ รายการ รวมเป็นเงิน ๑๐๔,๙๙๗.๙๗ บาท และนำเงินจำนวน ดังกล่าวไปหักออกจากค่าจ้างงานงวดที่ ๓ (งวดสุดท้าย) นั้น เห็นว่า นับจากวันที่ผู้ฟ้องคดี และผู้ถูกฟ้องคดีได้ประชุมร่วมกันเพื่อไกล่เกลี่ยระงับข้อพิพาทและได้ทำบันทึกข้อตกลงเมื่อวันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๕๒ จนถึงวันที่ ๕ เมษายน ๒๕๕๗ ซึ่งเป็นวันที่ผู้ถูกฟ้องคดีได้ชี้แจงต่อศาล เป็นระยะเวลาถึง ๔ ปี ๙ เดือน ซึ่งเป็นเวลานานมาก อีกทั้งผู้ถูกฟ้องคดียอมรับว่าสถานที่ ก่อสร้างได้รกร้างทรุดโทรมไปมากไม่สามารถตรวจสอบได้จึงได้ใช้วิธีสอบถามจากช่างคุมงานแทน คำชี้แจงของผู้ถูกฟ้องคดีจึงไม่น่าเชื่อถือ ศาลปกครองชั้นต้นจึงไม่อาจรับฟังได้ และถึงแม้ว่า ผู้ฟ้องคดีจะมีโต้แย้งคัดค้านข้อเท็จจริงตามคำชี้แจงของผู้ถูกฟ้องคดีจะถือว่าผู้ฟ้องคดียอมรับว่า งานตามที่ผู้ถูกฟ้องคดีชี้แจงต่อศาลทุกรายการยังไม่แล้วเสร็จถูกต้องตรงตามที่กำหนดในสัญญาไม่ได้

/เพราะผู้ฟ้องคดี...

เพราะผู้ฟ้องคดีได้ยืนยันตั้งแต่ต้นแล้วว่าผู้ฟ้องคดีได้ทำงานก่อสร้างเสร็จเรียบร้อยแล้ว นอกจากนี้ในหมายแจ้งคำสั่งศาล ลงวันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๕๗ ที่ได้ส่งสำเนาคำสั่งแจ้งข้อเท็จจริงและพยานหลักฐาน ฉบับลงวันที่ ๕ มีนาคม ๒๕๕๗ และฉบับลงวันที่ ๕ เมษายน ๒๕๕๗ มาให้ผู้ฟ้องคดีนั้นมิได้แจ้งให้ผู้ฟ้องคดีโต้แย้งหรือคัดค้านภายในเวลาที่ศาลกำหนด ผู้ฟ้องคดีจึงไม่มีโอกาสที่จะโต้แย้งหรือคัดค้านได้

กรณีงานก่อสร้างที่ยังไม่แล้วเสร็จทั้ง ๔ รายการ ที่ผู้ถูกฟ้องคดีกล่าวอ้างนั้นมีข้อพิรุธเป็นอย่างมากและยังคลาดเคลื่อนต่อความเป็นจริง อีกทั้งยังมีการสร้างพยานหลักฐานอันเป็นเท็จขึ้นมา จึงสมควรที่ศาลปกครองชั้นต้นจะต้องหยิบยกขึ้นมาวินิจฉัยอย่างละเอียดและวินิจฉัยให้ความเป็นธรรมแก่ผู้ฟ้องคดี ดังนี้ (๑) งานปลูกต้นคูณ จำนวน ๒ ต้น ต้นอินทนิล จำนวน ๒ ต้น เป็นเงิน ๑,๓๕๐ บาท ผู้ฟ้องคดีไม่เคยได้รับแจ้งถึงงานไม่แล้วเสร็จดังกล่าวเลย แต่ได้ปรากฏตามคำสั่งแจ้งข้อเท็จจริงและพยานหลักฐาน ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีได้ชี้แจงตามคำสั่งศาล เมื่อวันที่ ๕ เมษายน ๒๕๕๗ โดยเจ้าหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีได้บันทึกเป็นถ้อยคำของนายนิพนธ์ เทพิน ตามที่ผู้ฟ้องคดีได้ทำงานก่อสร้างเพิ่มเติม ตามบันทึกข้อตกลงเมื่อวันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๕๒ ซึ่งนายนิพนธ์ ได้ให้ถ้อยคำว่า งานต้นไม้ ผู้รับจ้างยังไม่ได้ลงต้นไม้ครบตามกำหนด ดังนี้ ต้นคูณ จำนวน ๒ ต้น ต้นอินทนิล จำนวน ๒ ต้น ปรากฏตามบันทึกถ้อยคำ ลงวันที่ ๒ เมษายน ๒๕๕๗ ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีได้ชี้แจงตามคำสั่งศาล ลงวันที่ ๕ เมษายน ๒๕๕๗ โดยบันทึกถ้อยคำของนายนิพนธ์ดังกล่าวไม่มีมูลความจริง ผู้ถูกฟ้องคดีและเจ้าหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีได้ร่วมกันสร้างพยานหลักฐานอันเป็นเท็จขึ้นมา เพื่อให้ศาลเห็นว่าผู้ฟ้องคดียังทำงานก่อสร้างไม่แล้วเสร็จ ซึ่งความจริงแล้ว นายนิพนธ์ เทพิน ซึ่งเป็นช่างผู้ควบคุมงานในขณะที่ผู้ฟ้องคดีได้ทำงานก่อสร้างอยู่ และได้ตรวจงานก่อสร้างและทำบันทึกว่าผู้ฟ้องคดีได้ทำงานก่อสร้างเพิ่มเติมตามบันทึกข้อตกลง เมื่อวันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๕๒ เสร็จเรียบร้อยแล้ว ซึ่งได้ปรากฏตามบันทึกข้อความฉบับลงวันที่ ๒๐ กรกฎาคม ๒๕๕๒ และฉบับลงวันที่ ๓๐ กรกฎาคม ๒๕๕๒ แนบท้ายคำแถลงขอยืนยันข้อเท็จจริงที่ผู้ฟ้องคดีได้ยื่นต่อศาลปกครองชั้นต้นเมื่อวันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๕๙

(๒) งานสะพาน ยังขาดในส่วนของลวดสลิงขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางครึ่งนิ้ว จำนวน ๓๕.๔๐ เมตร เป็นเงิน ๑,๘๓๔.๗๖ บาท ซึ่งยังไม่เสร็จนั้นเป็นรายการเดียวกับบันทึกข้อตกลง เมื่อวันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๕๒ ในข้อที่ ๒ ที่ให้ผู้ฟ้องคดีเพิ่มลวดสลิง ๑ เส้น ซึ่งศาลปกครองชั้นต้นวินิจฉัยว่าผู้ฟ้องคดีได้ทำงานก่อสร้างเพิ่มเติมตามบันทึกข้อตกลงเมื่อวันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๕๒ เสร็จเรียบร้อยแล้ว การที่ศาลปกครองชั้นต้นรับฟังข้อเท็จจริงและวินิจฉัยว่าผู้ฟ้องคดียังทำงานไม่แล้วเสร็จยังขาดในส่วนของลวดสลิง ๑ เส้น ขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางครึ่งนิ้ว และนำเงินจำนวน ๑,๘๓๔.๗๖ บาท มาหักออกจากค่าจ้างในงานงวดที่ ๓ (งวดสุดท้าย) จึงเป็นการวินิจฉัยที่คลาดเคลื่อน

/ (๓) งานพรรณไม้...

(๓) งานพรรณไม้ ที่อ้างว่าผู้ฟ้องคดีได้เปลี่ยนแปลงพรรณไม้ตามสัญญา ที่มีราคาสูงกว่าเป็นพรรณไม้ที่มีราคาถูกกว่าคิดเป็นเงินที่ต้องปรับลดทั้งสิ้น ๔๓,๕๐๐ บาท นั้น ในการเปลี่ยนแปลงพรรณไม้มดังกล่าว ผู้ฟ้องคดีได้ปรึกษากับช่างผู้ควบคุมงานแล้ว และมีความเห็นต้องกันเนื่องจากพรรณไม้ที่ผู้ถูกฟ้องคดีกำหนดไม่สามารถปลูกกลางแจ้งได้ และต้องเป็นพรรณไม้ที่ทนต่อแสงแดด ผู้ฟ้องคดีจึงทำหนังสือขออนุญาตเปลี่ยนแปลงพรรณไม้ ต่อผู้ถูกฟ้องคดี แต่ผู้ถูกฟ้องคดีเพิกเฉย ซึ่งการเปลี่ยนแปลงพรรณไม้มก็เพื่อให้เหมาะสมกับสถานที่ และเพื่อประโยชน์ของผู้ถูกฟ้องคดี มิใช่ผู้ฟ้องคดีต้องการจะปรับลดค่าใช้จ่ายแต่อย่างใด และเมื่อผู้ถูกฟ้องคดีไม่เห็นด้วยกับการเปลี่ยนแปลงพรรณไม้ตามที่ผู้ฟ้องคดีเสนอยอมสามารถ แจ้งให้ผู้ฟ้องคดีทราบได้ และผู้ฟ้องคดีก็พร้อมที่จะใช้พรรณไม้ตามที่ผู้ถูกฟ้องคดีกำหนดไว้ การที่ผู้ถูกฟ้องคดีนำมาอ้างในภายหลังจึงไม่อาจรับฟังได้ และการเปลี่ยนแปลงพรรณไม้มดังกล่าว ก็มีใช้กรณีที่ผู้ฟ้องคดีทำงานไม่แล้วเสร็จตามที่ผู้ถูกฟ้องคดีกล่าวอ้าง

(๔) งานกำแพงกันดินขาดไป ๔๐ เมตร คิดเป็นเงิน ๕๘,๓๑๓.๒๑ บาท นั้น จากเดิมงานกำแพงกันดินมีความยาว ๓๕๐ เมตร แต่เนื่องจากผู้ถูกฟ้องคดีได้เปลี่ยนแปลงแบบแปลนใหม่ เป็นเหตุให้งานก่อสร้างกำแพงกันดินคงเหลือความยาว ๓๑๐ เมตร ลดลง ๔๐ เมตร กรณีจึงเป็น ความผิดหรือความบกพร่องของผู้ถูกฟ้องคดี และผู้ฟ้องคดีต้องคืนเงินค่างานที่ลดลงให้แก่ ผู้ถูกฟ้องคดี โดยนำเงินที่ต้องคืนไปหักออกจากงานพิเศษนอกเหนือจากสัญญาจ้าง ซึ่งผู้ฟ้องคดี ได้กล่าวไว้แล้วในคำฟ้อง งานก่อสร้างกำแพงกันดินที่ลดลง ๔๐ เมตร ดังกล่าว จึงมิใช่กรณีที่ ผู้ฟ้องคดีทำงานไม่แล้วเสร็จตามที่ผู้ถูกฟ้องคดีกล่าวอ้าง การที่ศาลปกครองชั้นต้นรับฟัง ข้อเท็จจริงและวินิจฉัยว่าผู้ฟ้องคดียังทำงานก่อสร้างไม่แล้วเสร็จ ๔ รายการ ตามที่ผู้ถูกฟ้องคดี ได้ชี้แจงต่อศาลเมื่อวันที่ ๕ เมษายน ๒๕๕๗ จึงคลาดเคลื่อน

สำหรับในประเด็นที่ศาลปกครองชั้นต้นมีคำพิพากษาให้ผู้ถูกฟ้องคดีรับผิดชอบใช้เงิน ค่างานพิเศษหรืองานที่เพิ่มเติมขึ้น จำนวนเงิน ๕๔๖,๑๙๖.๕๓ บาท ให้แก่ผู้ฟ้องคดีพร้อมดอกเบี้ย ในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของต้นเงิน ๔๔๒,๙๔๒.๓๖ บาท นับถัดจากวันฟ้องคดีเป็นต้นไป จนกว่าจะชำระเงินเสร็จให้แก่ผู้ฟ้องคดี นั้น เห็นว่า ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือลงวันที่ ๖ พฤษภาคม ๒๕๕๒ ส่งมอบงานเพิ่มเติมซึ่งเป็นงานพิเศษที่ไม่ได้แสดงไว้หรือรวมอยู่ในเอกสารสัญญา มีรายการดังนี้ (๑) งานป้ายเทศบาลฯ เป็นเงิน ๖๐,๒๙๕ บาท (๒) งานสะพาน เป็นเงิน ๑๖,๐๑๒ บาท (๓) งานหอนาฬิกา จากเดิมมีเพียง ๒ ด้าน โดยขอเพิ่มเป็น ๔ ด้าน เป็นเงิน ๑๑๒,๓๕๙ บาท (๔) งานปูพื้นคอนกรีตสีแดง โดยให้เพิ่มพื้นที่จากเดิม ๑,๖๐๐ ตารางเมตร เป็นพื้นที่ ๑,๗๖๗.๗๐ ตารางเมตร เป็นเงิน ๖๐,๘๒๔.๔๐ บาท (๕) งานปูพื้นคอนกรีตสีเหลือง โดยให้เพิ่มพื้นที่จากเดิม ๑,๑๐๐ ตารางเมตร เป็นพื้นที่ ๑,๙๖๐.๗๐ ตารางเมตร เป็นเงิน ๓๑๓,๒๙๔.๘๐ บาท (๖) งานปูหญ้ามาเลเซีย โดยให้เพิ่มพื้นที่จากเดิม ๑,๓๖๐ ตารางเมตร

/เป็นพื้นที่...

เป็นพื้นที่ ๒,๐๖๘.๒๐ ตารางเมตร เป็นเงิน ๑๗,๗๐๕ บาท และ (๘) งานถมดินบริเวณ
 ป้ายเทศบาล จำนวน ๑๒ คิว เป็นเงิน ๔,๒๐๐ บาท รวมเป็นเงินทั้งสิ้น ๖๒๑,๘๙๐.๒๐ บาท
 ซึ่งในการทำงานก่อสร้างงานพิเศษดังกล่าว ผู้ฟ้องคดีได้คิดคำนวณราคาก่อสร้างจากราคากลาง
 ที่ผู้ถูกฟ้องคดีกำหนดให้ โดยรายละเอียดและวิธีคิดจะคิดราคาตามค่าก่อสร้างเดิม
 ในแต่ละรายการ โดยพิจารณาว่างานก่อสร้างแต่ละรายการจะเพิ่มเท่าไรจะคิดเงินตามเปอร์เซ็นต์
 ของงานที่เพิ่มขึ้น การที่ผู้ถูกฟ้องคดีกล่าวอ้างว่า ผู้ฟ้องคดีได้ทำงานก่อสร้างรวมเป็นเงินทั้งสิ้น
 ๔๔๒,๙๔๒.๓๖ บาท จึงไม่มีมูลความจริง โดยราคาค่าก่อสร้างดังกล่าว ผู้ถูกฟ้องคดีได้ยื่น
 ต่อศาลปกครองชั้นต้นตามคำสั่งของศาลปกครองชั้นต้น เมื่อวันที่ ๓ เมษายน ๒๕๕๗
 ซึ่งระยะเวลาที่ล่วงเลยมานานมาก อีกทั้งสถานที่ก่อสร้างอยู่ในสภาพรกร้างทรุดโทรมมาก
 ผู้ถูกฟ้องคดีจึงใช้วิธีคิดโดยคาดคะเนเท่านั้น คำชี้แจงของผู้ถูกฟ้องคดีจึงไม่อาจรับฟังได้ ดังนั้น
 ผู้ถูกฟ้องคดีจึงต้องรับผิดชอบในส่วนที่ยังขาดอยู่อีกเป็นจำนวนเงิน ๑๗๘,๙๔๗.๘๔ บาท และจะต้อง
 รับผิดชอบในส่วนของดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของต้นเงินจำนวน ๑๗๘,๙๔๗.๘๔ บาท
 นับตั้งแต่วันที่ ๕ มิถุนายน ๒๕๕๒ จนถึงวันฟ้อง คือ วันที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๕๕ คิดดอกเบี้ย
 จำนวน ๔๑,๗๓๔.๐๗ บาท รวมเป็นเงินทั้งสิ้น ๒๒๐,๖๘๑.๙๑ บาท

ส่วนในประเด็นที่ศาลปกครองชั้นต้นมีคำพิพากษาให้ผู้ถูกฟ้องคดีชำระเงินจำนวน
 ๒,๐๒๘,๐๐๒.๐๓ บาท และเนื่องจากกรณีนี้เป็นการขอให้ใช้เงินในส่วนที่เป็นงานที่ผู้ฟ้องคดี
 ได้กระทำให้ ตามมาตรา ๓๙๑ วรรคสาม แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ จึงไม่มีดอกเบี้ย
 ดังเช่นการใช้เงินในส่วนที่คู่กรณีฝ่ายหนึ่งได้รับไว้และจะต้องใช้คืนให้แก่คู่กรณีอีกฝ่ายหนึ่ง
 ตามมาตรา ๓๙๑ วรรคสอง แห่งประมวลกฎหมายเดียวกัน ที่ให้บวกดอกเบี้ยเข้าไปด้วย
 ตั้งแต่วันที่ได้รับไว้ ผู้ถูกฟ้องคดีจึงต้องชำระเงินค่างานให้แก่ผู้ฟ้องคดีเป็นเงิน ๒,๐๒๘,๐๐๒.๐๓ บาท
 พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของต้นเงินจำนวนดังกล่าวนับถัดจากวันฟ้องคดีเป็นต้นไป
 จนกว่าจะชำระเสร็จ นั้น เห็นว่า คำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้นยังไม่ได้พิพากษาให้ผู้ถูกฟ้องคดี
 รับผิดชอบในส่วนของดอกเบี้ยผิดนัด จึงเป็นคำวินิจฉัยที่คลาดเคลื่อนในข้อกฎหมาย กล่าวคือ
 เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีได้มีหนังสือแจ้งสัญญาโครงการสิ้นสุดถึงผู้ฟ้องคดี เมื่อวันที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๕๒
 ถือได้ว่าผู้ถูกฟ้องคดีได้บอกเลิกสัญญาจ้างโดยปริยายแล้วตามที่ศาลปกครองชั้นต้นวินิจฉัยไว้
 ผู้ถูกฟ้องคดีจึงมีหน้าที่ต้องคิดคำนวณเบิกจ่ายเงินค่าจ้างให้แก่ผู้ฟ้องคดีภายในระยะเวลาที่กำหนด
 ซึ่งระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน
 และการตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๗ ข้อ ๔๗ กำหนดว่า การซื้อ
 เช่าทรัพย์สิน หรือจ้างทำของให้หน่วยงาน ผู้เบิกรับดำเนินการวางฎีกาเบิกเงินโดยเร็วอย่างช้า
 ไม่เกินห้าวันนับจากวันที่ได้ตรวจรับทรัพย์สินหรือตรวจรับงานถูกต้อง และข้อ ๖๔ กำหนดให้
 การอนุมัติฎีกาเบิกเงินเพื่อจ่ายเป็นค่าซื้อทรัพย์สินหรือจ้างทำของในกรณีที่ไม่มีเหตุทักท้วง

/ให้ดำเนินการ...

ให้ดำเนินการให้เสร็จภายในสามวันทำการนับถัดจากวันที่ผู้เบิกได้แก้ไขถูกต้องแล้ว เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีมีหนังสือลงวันที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๕๒ ถึงผู้ฟ้องคดีเพื่อแจ้งสัญญาโครงการสิ้นสุด ซึ่งถือได้ว่าผู้ถูกฟ้องคดีได้บอกเลิกสัญญาจ้างโดยปริยายแล้ว ผู้ถูกฟ้องคดีจึงต้องคิดคำนวณค่างานที่ก่อสร้างไม่แล้วเสร็จ รวมทั้งค่าเสียหายต่างๆ และดำเนินการจ่ายค่าจ้างให้แก่ผู้ฟ้องคดีให้แล้วเสร็จอย่างช้าที่สุดภายในแปดวันนับตั้งแต่วันที่บอกเลิกสัญญาจ้าง หรือภายในวันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๕๒ เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีไม่จ่ายค่าจ้างให้แก่ผู้ฟ้องคดีภายในเวลาที่กำหนด ผู้ถูกฟ้องคดีจึงตกเป็นผู้ผิดนัด และผู้ฟ้องคดีมีสิทธิเรียกให้ผู้ถูกฟ้องคดีชำระดอกเบี้ยในระหว่างเวลาผิดนัดในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ตามมาตรา ๒๐๔ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๒๒๔ วรรคหนึ่ง แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีไม่จ่ายค่าจ้างให้แก่ผู้ฟ้องคดีภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ทำให้ผู้ฟ้องคดีได้รับความเสียหายจากการไม่สามารถนำเงินค่าจ้างดังกล่าวไปใช้ประกอบอาชีพหรือหาดอกผลได้

ขอให้ศาลปกครองสูงสุดกลับคำพิพากษาศาลปกครองชั้นต้น เป็นให้ผู้ถูกฟ้องคดีต้องชำระเงินเพิ่มเติมให้แก่ผู้ฟ้องคดี ดังนี้ (๑) ค่าจ้างในงานงวดที่ ๓ (งวดสุดท้าย) ที่ยังขาดอยู่จำนวน ๑๐๔,๙๙๗.๙๗ บาท พร้อมด้วยดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของต้นเงินจำนวน ๒,๑๓๓,๐๐๐ บาท นับตั้งแต่วันที่ผู้ฟ้องคดีมีหนังสือส่งมอบงาน คือ วันที่ ๓ เมษายน ๒๕๕๒ เป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จสิ้นโดยคิดคำนวณถึงวันฟ้อง คือ วันที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๕๕ เป็นดอกเบี้ยจำนวน ๕๒๔,๑๙๒.๐๕ บาท รวมเป็นเงินทั้งสิ้น ๖๒๙,๑๙๒.๐๒ บาท และ (๒) ค่าก่อสร้างงานพิเศษซึ่งไม่ได้แสดงไว้ในสัญญาจ้างในส่วนที่ยังขาดอยู่จำนวน ๑๗๘,๙๔๗.๘๔ บาท พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของต้นเงินจำนวน ๑๗๘,๙๔๗.๘๔ บาท นับตั้งแต่วันที่ ๕ มิถุนายน ๒๕๕๒ จนถึงวันฟ้อง คือ วันที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๕๕ คิดเป็นดอกเบี้ยจำนวน ๔๑,๗๓๔.๐๗ บาท รวมเป็นเงินทั้งสิ้น ๒๒๐,๖๘๑.๙๑ บาท

ผู้ถูกฟ้องคดีอุทธรณ์ว่า กรณีที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่าผู้ถูกฟ้องคดีได้มีคำสั่งด้วยวาจาให้ผู้ฟ้องคดีทำงานก่อสร้างเพิ่มเติมซึ่งเป็นงานพิเศษที่ไม่ได้กำหนดในสัญญา รวม ๒ รายการ คือ (๑) งานป้ายเทศบาลฯ โดยให้ขยายขนาดป้ายจากเดิมความยาว ๔ เมตร สูง ๑.๗๒ เมตร เป็นขนาดความยาว ๘ เมตร สูง ๒.๕๐ เมตร และ (๒) งานสะพาน โดยให้ขยายความยาวของสะพานจากเดิมความยาว ๔ เมตร เป็นความยาว ๘ เมตร และผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือลงวันที่ ๖ พฤษภาคม ๒๕๕๒ ส่งมอบงานเพิ่มเติมที่ไม่ได้แสดงไว้หรือรวมอยู่ในสัญญา และขอเบิกจ่ายค่างาน ๘ รายการ ดังนี้ คือ (๑) งานป้ายเทศบาลฯ เป็นเงิน ๖๐,๒๙๕ บาท (๒) งานสะพาน เป็นเงิน ๑๖,๐๑๒ บาท (๓) งานหอนาฬิกา จากเดิมมี ๒ ด้าน เพิ่มเป็น ๔ ด้าน เป็นเงิน ๑๑๒,๓๕๙ บาท (๔) งานปูพื้นคอนกรีตสีแดง โดยให้เพิ่มจากเดิม ๑,๖๐๐ ตารางเมตร เป็น ๑,๗๖๗.๗๐ ตารางเมตร เป็นเงิน ๖๐,๘๒๔.๔๐ บาท (๕) งานปูพื้นคอนกรีตสีเหลือง โดยให้เพิ่มจากเดิม ๑,๑๐๐ ตารางเมตร เป็น ๑,๙๖๐.๗๐ ตารางเมตร เป็นเงิน ๓๑๓,๒๙๔.๘๐ บาท

/(๖) งานปูหญ้า...

(๖) งานปูหญ้ามาเลเซีย จากเดิม ๑,๓๖๐ ตารางเมตร เป็นพื้นที่ ๒,๐๖๘.๒๐ ตารางเมตร เป็นเงิน ๑๗,๗๐๕ บาท (๗) งานหินประดับ โดยให้เพิ่มจากเดิม ๑๕๐ ก้อน เป็น ๒๔๓ ก้อน เป็นเงิน ๓๗,๒๐๐ บาท และ (๘) งานถมดินบริเวณป้ายเทศบาลฯ จำนวน ๑๒ คิว เป็นเงิน ๔,๒๐๐ บาท รวมเป็นเงินทั้งสิ้น ๖๒๑,๘๙๐.๒๐ บาท นั้น ไม่ใช่งานพิเศษที่ไม่ได้แสดงไว้ หรือรวมอยู่ในเอกสารสัญญาตามที่ผู้ฟ้องคดีกล่าวอ้าง แต่เป็นงานที่ระบุไว้แล้วตามแบบรูปรายการละเอียด และรายการก่อสร้างสวนสาธารณะ เทศบาลตำบลพระทองคำ ซึ่งกรณีที่ผู้ถูกฟ้องคดีได้สั่งให้ผู้ฟ้องคดีแก้ไขเพิ่มเติมนั้น เป็นการให้เพิ่มเติมให้เกิดความมั่นคงแข็งแรง ให้เกิดความปลอดภัยเป็นไปตามหลักวิชาช่างที่ได้อันเป็นวัตถุประสงค์ของโครงการ อีกทั้งผู้ฟ้องคดียินยอมแก้ไขเพิ่มเติมให้โดยไม่ได้โต้แย้งคัดค้าน จึงถือได้ว่าเป็นกรณีที่ผู้ฟ้องคดีทำงานตามแบบรูปรายการละเอียดสัญญา และข้อกำหนดในสัญญา หาใช่เป็นงานพิเศษซึ่งไม่ได้แสดงไว้หรือรวมอยู่ในเอกสารสัญญาตามที่ผู้ฟ้องคดีกล่าวอ้าง และงานดังกล่าวยังไม่แล้วเสร็จตามสัญญา กล่าวคือ ผู้ฟ้องคดีได้ทำงานป้ายชื่อเทศบาลฯ มีส่วนที่เพิ่มขึ้น ๓.๗๐ เมตร ขาดไป ๐.๓๐ เมตร งานสะพานมีส่วนที่เพิ่มจริง ๑.๓๐ เมตร ขาดไป ๒.๗๐ เมตร งานปูพื้นคอนกรีตสีแดง มีส่วนที่เพิ่มขึ้น ๑๖๗.๑๐ ตารางเมตร ขาดไป ๐.๖๐ ตารางเมตร ซึ่งไม่ถูกต้องครบถ้วน คณะกรรมการตรวจการจ้างจึงไม่สามารถดำเนินการตรวจรับงานจ้างดังกล่าวได้ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๕ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๔๗ ซึ่งใช้บังคับในขณะที่เกิดข้อพิพาท ผู้ถูกฟ้องคดีจึงไม่ตกเป็นผู้ผิดนัด และไม่จำต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่ายในส่วนที่ผู้ฟ้องคดีกล่าวอ้างว่าเป็นค่างานพิเศษซึ่งไม่ได้แสดงไว้หรือรวมอยู่ในเอกสารสัญญาและดอกเบี้ยแต่อย่างใด

คดีนี้ผู้ถูกฟ้องคดีได้ตกลงว่าจ้างให้ผู้ฟ้องคดีทำงานปรับปรุงสวนเฉลิมพระเกียรติ ๘๐ พรรษา ตามแบบแปลนเทศบาลตำบลพระทองคำ บริเวณที่ดินเทศบาล ติดถนนทางหลวงหมายเลข ๒๐๕ ตำบลสระพระ อำเภอพระทองคำ จังหวัดนครราชสีมา วงเงินค่าจ้าง ๕,๓๓๒,๕๐๐ บาท ตามสัญญาจ้างเลขที่ ๓๔/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๕๑ มีกำหนดการจ่ายเงินค่าจ้างเป็นงวดๆ รวม ๓ งวด ซึ่งผู้ฟ้องคดีต้องเริ่มทำงานที่รับจ้างภายในวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๕๑ และจะต้องทำงานให้แล้วเสร็จสมบูรณ์ภายในวันที่ ๑๐ มกราคม ๒๕๕๒ ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีได้อนุมัติให้ผู้ฟ้องคดีขยายระยะเวลาการทำงานออกไป ๖๐ วัน และได้จัดทำบันทึกเพิ่มเติมแนบท้ายสัญญา ครั้งที่ ๑/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๕๒ ทำให้สัญญาจ้างสิ้นสุดลงในวันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๕๒ หลังจากนั้น ผู้ฟ้องคดีได้ส่งมอบงานงวดที่ ๑ เมื่อวันที่ ๑๙ ธันวาคม ๒๕๕๑ และงวดที่ ๒ เมื่อวันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒ โดยผู้ถูกฟ้องคดีได้ตรวจรับงานและเบิกจ่ายเงินค่าจ้างงวดที่ ๑ และงวดที่ ๒ เป็นเงินงวดละ ๑,๕๙๙,๗๕๐ บาท ให้แก่ผู้ฟ้องคดีแล้ว ซึ่งผู้ฟ้องคดีได้ส่งมอบงานงวดที่ ๓ (งวดสุดท้าย) ให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีในวันที่ ๓ เมษายน ๒๕๕๒

/ปรากฏว่า...

ปรากฏว่า งานยังไม่แล้วเสร็จ ไม่ถูกต้องครบถ้วน ไม่เป็นไปตามแบบรูปรายละเอียดและข้อกำหนดในสัญญา ผู้ถูกฟ้องคดีจึงได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๕๒ แจ้งให้ผู้ฟ้องคดีดำเนินการแก้ไขงาน รวม ๑๕ รายการ แต่ผู้ฟ้องคดีเพิกเฉยไม่เข้าดำเนินการแก้ไขงานดังกล่าว ซึ่งต่อมา ได้มีการประชุมร่วมกันระหว่างผู้ฟ้องคดี ผู้ถูกฟ้องคดีและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในวันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๕๒ และผู้ถูกฟ้องคดีได้ขอให้ผู้ฟ้องคดีแก้ไขงานอีกจำนวน ๗ รายการ ตามบันทึกข้อตกลง ลงวันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๕๒ ซึ่งงานทุกรายการเป็นเนื้องานงวดที่ ๓ (งวดสุดท้าย) ทั้งหมด จึงสามารถยืนยันได้ว่าผู้ฟ้องคดียังทำงานไม่แล้วเสร็จ ไม่ถูกต้องครบถ้วน ไม่เป็นไปตามแบบรูปรายการละเอียดและข้อกำหนดในสัญญา ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีได้ตรวจสอบแล้ว เห็นว่าผู้ฟ้องคดียังทำงานไม่แล้วเสร็จตามบันทึกที่ตกลงกันไว้ในวันเดียวกันนั้น จึงได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๕๒ แจ้งให้ผู้ฟ้องคดีดำเนินการแก้ไขงานที่ยังไม่แล้วเสร็จ แต่ผู้ฟ้องคดียังคงเพิกเฉยไม่ปฏิบัติตาม ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีได้ชี้แจงต่อศาลและผู้ฟ้องคดีมิได้โต้แย้งคัดค้านข้อเท็จจริงในเรื่องนี้จึงถือว่าผู้ฟ้องคดียอมรับว่างานตามที่ถูกฟ้องคดีชี้แจงต่อศาลทุกรายการ ยังไม่แล้วเสร็จถูกต้องตรงตามที่กำหนดในสัญญา ผู้ถูกฟ้องคดีจึงไม่สามารถตรวจรับผลงานที่ผู้ฟ้องคดีส่งมอบได้ ซึ่งหากผู้ถูกฟ้องคดีดำเนินการตรวจรับงานที่ยังไม่ถูกต้องครบถ้วน เป็นไปตามแบบรูปรายการละเอียดและข้อกำหนดในสัญญา ผู้ควบคุมงาน คณะกรรมการตรวจการจ้างและเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องจะต้องรับผิดชอบในฐานะละเลยต่อหน้าที่ไม่รักษาผลประโยชน์ของทางราชการ เป็นผลทำให้หน่วยงานราชการได้รับความเสียหาย และจะต้องถูกดำเนินการในทางอาญาทางแพ่งและทางวินัย ผู้ถูกฟ้องคดีจึงมีหนังสือลงวันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๕๒ และวันที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๕๒ แจ้งสัญญาโครงการสิ้นสุด พร้อมเรียกให้ผู้ฟ้องคดีชำระค่าปรับวันละ ๑๐,๖๖๕ บาท นับตั้งแต่วันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๕๒ (วันสัญญาสิ้นสุด) ถึงวันที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๕๒ เป็นเวลา ๑๙๗ วัน ซึ่งเป็นกรณีที่ผู้ถูกฟ้องคดีใช้สิทธิบอกเลิกสัญญาตามสัญญาจ้าง เลขที่ ๓๔/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๕๑ ข้อ ๗ ข. นอกจากนี้ ผู้ฟ้องคดีจำต้องชำระเงินค่าปรับในอัตราวันละ ๑๐,๖๖๕ บาท นับตั้งแต่วันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๕๒ (วันสัญญาสิ้นสุด) ถึงวันที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๕๒ เป็นเวลา ๑๙๗ วัน คิดเป็นเงินค่าปรับทั้งสิ้น ๒,๑๐๑,๐๐๕ บาท ดังนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีจึงไม่ต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่ายงวดที่ ๓ (งวดสุดท้าย) พร้อมดอกเบี้ยให้แก่ผู้ฟ้องคดี

ขอให้ศาลปกครองสูงสุดพิพากษายกฟ้องของผู้ฟ้องคดี และพิพากษาให้ผู้ฟ้องคดีชำระเงินค่าปรับ เป็นเงินทั้งสิ้น ๒,๑๐๑,๐๐๕ บาท ให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดี

ศาลปกครองสูงสุดมีคำสั่งลงวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๕๙ ให้ยกอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีในส่วนที่มีคำขอให้ผู้ฟ้องคดีชำระเงินค่าปรับจำนวน ๒,๑๐๑,๐๐๕ บาท และให้คืนค่าธรรมเนียมศาลจำนวน ๔๒,๐๒๐ บาท แก่ผู้ถูกฟ้องคดี และมีหมายแจ้งคำสั่งศาลลงวันที่ ๑๘ มกราคม ๒๕๖๐ ให้ผู้ถูกฟ้องคดีติดต่อขอรับคืนค่าธรรมเนียมศาล

/ผู้ฟ้องคดี...

ผู้ฟ้องคดีแก้อุทธรณ์ว่า กรณีที่ผู้ถูกฟ้องคดีอุทธรณ์ว่าผู้ถูกฟ้องคดีไม่จำเป็นต้องรับผิดชอบใช้ในส่วนที่ผู้ฟ้องคดีกล่าวอ้างว่าเป็นค่างานพิเศษซึ่งไม่ได้แสดงไว้หรือรวมอยู่ในเอกสารสัญญาและดอกเบี้ย นั้น เห็นว่า คดีนี้ผู้ฟ้องคดีได้ยื่นคำฟ้องต่อศาลปกครองชั้นต้นโดยมีประเด็นกล่าวหาว่าผู้ถูกฟ้องคดีได้มีคำสั่งด้วยวาจาให้ผู้ฟ้องคดีทำงานก่อสร้างเพิ่มเติมซึ่งเป็นงานพิเศษไม่ได้แสดงไว้หรือรวมอยู่ในเอกสารสัญญา มีรายการดังนี้ (๑) งานป้ายเทศบาลฯ จากเดิมซึ่งมีความยาว ๔ เมตร เพิ่มความยาวเป็น ๘ เมตร และเพิ่มความสูงและขยายตัวอักษรให้เหมาะสมกับขนาดป้าย คิดเป็นจำนวนเงิน ๖๐,๒๙๕ บาท (๒) งานสะพาน จากเดิมความยาว ๔ เมตร เพิ่มความยาวเป็น ๘ เมตร คิดเป็นจำนวนเงิน ๑๖,๐๑๒ บาท (๓) งานหอนาฬิกา จากเดิมซึ่งมีเพียง ๒ ด้าน เพิ่มขึ้นเป็น ๔ ด้าน คิดเป็นจำนวนเงิน ๑๑๒,๓๕๙ บาท (๔) งานปูพื้นคอนกรีตสีแดง จากเดิมที่มีพื้นที่ ๑,๖๐๐ ตารางเมตร เพิ่มขึ้นเป็น ๑,๗๖๗.๗๐ ตารางเมตร เพิ่มขึ้นจากเดิม ๑๖๗.๑๐ ตารางเมตร คิดเป็นจำนวนเงิน ๖๐,๘๒๔.๔๐ บาท (๕) งานปูพื้นคอนกรีตสีเหลือง จากเดิมมีพื้นที่ ๑,๑๐๐ ตารางเมตร เพิ่มขึ้นเป็น ๑,๙๖๐.๗๐ ตารางเมตร เพิ่มขึ้นจากเดิม ๘๖๐.๗๐ ตารางเมตร คิดเป็นจำนวนเงิน ๓๑๓,๒๙๔.๘๐ บาท (๖) งานปลูกหญ้ามาเลเซีย จากเดิมมีพื้นที่ ๑,๓๖๐ ตารางเมตร เพิ่มขึ้นเป็น ๒,๐๖๘.๒๐ ตารางเมตร เพิ่มขึ้นจากเดิม ๗๐๘.๒๐ ตารางเมตร คิดเป็นจำนวนเงิน ๑๗,๗๐๕ บาท (๗) งานหินประดับ จากเดิมมีจำนวน ๑๕๐ ก้อน เพิ่มขึ้นเป็น ๒๔๓ ก้อน เพิ่มขึ้นจากเดิม ๙๓ ก้อน คิดเป็นจำนวนเงิน ๓๗,๒๐๐ บาท (๘) งานถมดินบริเวณป้ายเทศบาลฯ จำนวน ๑๒ คิว คิดเป็นจำนวนเงิน ๔,๒๐๐ บาท รวมเป็นจำนวนเงินทั้งสิ้น ๖๒๑,๘๙๐.๒๐ บาท ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีได้ยื่นคำให้การและคำให้การเพิ่มเติมต่อศาล โดยไม่ได้มีประเด็นโต้แย้งเกี่ยวกับงานก่อสร้างเพิ่มเติมซึ่งเป็นงานพิเศษไม่ได้แสดงไว้หรือรวมอยู่ในเอกสารสัญญา จึงแสดงให้เห็นว่าผู้ถูกฟ้องคดียอมรับว่าผู้ฟ้องคดีได้ทำงานก่อสร้างเพิ่มเติมซึ่งเป็นงานพิเศษที่ไม่ได้แสดงไว้หรือรวมอยู่ในเอกสารสัญญาตามที่ผู้ฟ้องคดีกล่าวอ้างในคำฟ้องจริง ต่อมา ศาลปกครองชั้นต้นได้มีคำสั่งให้ผู้ถูกฟ้องคดีชี้แจงในประเด็นดังกล่าว ผู้ถูกฟ้องคดีได้ชี้แจงตามคำสั่งศาลว่า ผู้ฟ้องคดีได้ทำงานป้ายชื่อเทศบาลฯ มีส่วนที่เพิ่มขึ้น ๓.๗๐ เมตร เป็นเงิน ๒๔,๘๘๙.๖๖ บาท งานสะพาน มีส่วนที่เพิ่มจริง ๑.๓๐ เมตร เป็นเงิน ๔,๒๐๓.๐๔ บาท งานหอนาฬิกา ดำเนินการติดตั้งนาฬิกาเพิ่มขึ้นจากเดิมอีก ๒ ด้าน เป็นเงิน ๑๓,๓๗๕ บาท งานปูพื้นคอนกรีตสีแดง มีส่วนที่เพิ่มขึ้น ๑๖๗.๑๐ ตารางวา เป็นเงิน ๖๒,๐๙๔.๒๓ บาท งานปูพื้นคอนกรีตสีเหลือง มีส่วนที่เพิ่มเติม ๘๖๐.๗๐ ตารางวา เป็นเงิน ๓๑๙,๘๓๕.๔๓ บาท งานปลูกหญ้ามาเลเซีย มีส่วนที่เพิ่มขึ้น ๗๐๘.๒๐ ตารางวา เป็นเงิน ๑๗,๗๐๕ บาท งานหินประดับ เป็นงานที่คณะกรรมการตรวจการจ้างได้ให้ผู้ถูกฟ้องคดีเพิ่มเติมทดแทนที่ขาดหายไป เนื่องจากผู้ฟ้องคดีได้ใช้หินที่มีปริมาตรเล็กกว่าที่ตามสัญญา จึงไม่มีการทำงานที่เพิ่มเติมนอกเหนือสัญญา งานดินถมบริเวณหน้าป้ายเทศบาลฯ จำนวน

๑๒ ลูกบาศก์เมตร เป็นเงิน ๘๔๐ บาท รวมเป็นเงินค่าก่อสร้างส่วนที่เพิ่มเติมทั้งสิ้น ๔๔๒,๙๔๒.๓๖ บาท ส่วนงานที่ผู้ฟ้องคดียังไม่แล้วเสร็จ คือ งานปลูกต้นไม้ ได้แก่ งานต้นคูณ จำนวน ๒ ต้น ต้นอินทนิล จำนวน ๒ ต้น เป็นเงิน ๑,๓๕๐ บาท และงานสะพานยังขาดในส่วนของลวดสลิง ขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางครึ่งนิ้ว จำนวน ๓๕.๔๐ เมตร เป็นเงิน ๑,๘๓๔.๗๖ บาท นอกจากนี้ งานพรรณไม้ ซึ่งผู้ฟ้องคดีได้เปลี่ยนแปลงพรรณไม้ตามสัญญาที่มีราคาสูงกว่าเป็นพรรณไม้ที่มีราคาถูกกว่า คิดเป็นเงินที่ต้องปรับลดทั้งสิ้น ๔๓,๕๐๐ บาท และงานกำแพงดินขาดไป ๔๐ เมตร คิดเป็นเงิน ๕๘,๓๑๓.๒๑ บาท รวมเป็นเงินทั้งสิ้น ๑๐๔,๙๙๗.๙๗ บาท ซึ่งต่อมา ศาลปกครองชั้นต้นได้มีคำพิพากษาในส่วนของการก่อสร้างเพิ่มเติมซึ่งเป็นงานพิเศษไม่ได้แสดงไว้หรือรวมอยู่ในเอกสารสัญญา โดยพิพากษาให้ผู้ถูกฟ้องคดีชำระเงินจำนวน ๔๔๒,๙๔๒.๓๖ บาท ซึ่งจำนวนเงินดังกล่าวเท่ากับจำนวนเงินที่ผู้ถูกฟ้องคดีได้ชี้แจงตามคำสั่งศาล ดังนั้น อุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีจึงไม่มีประเด็นที่ศาลปกครองสูงสุดจะต้องวินิจฉัยอีก อุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีจึงไม่อาจรับฟังได้ และผู้ถูกฟ้องคดีได้มีสิ่งต่างๆ ทำให้ผู้ฟ้องคดีทำงานก่อสร้างเพิ่มเติมซึ่งเป็นงานพิเศษไม่ได้แสดงไว้หรือรวมอยู่ในเอกสารสัญญา รวม ๘ รายการ ได้แก่ งานขยายขนาดป้ายเทศบาลและความยาวของสะพาน การติดตั้งนาฬิกาเพิ่มขึ้นอีก ๒ ด้าน งานปูพื้นคอนกรีตสีแดง - สีเหลือง งานปลูกหญ้ามาเลเซีย และงานถมดินบริเวณหน้าป้ายเทศบาล รวมเป็นเงินทั้งสิ้น ๔๔๒,๙๔๒.๓๖ บาท ตามที่ผู้ถูกฟ้องคดีชี้แจงต่อศาล ซึ่งเป็นจำนวนเงินที่สูงมากซึ่งมิใช่งานที่ระบุไว้แล้วตามแบบรูปรายการละเอียดและรายการก่อสร้างสวนสาธารณะ เพื่อให้เกิดความมั่นคงแข็งแรงให้เกิดความปลอดภัย เป็นไปตามหลักวิชาช่างที่ดี อันเป็นวัตถุประสงค์ของโครงการ ตามที่ผู้ถูกฟ้องคดีได้อุทธรณ์ไว้แต่อย่างใด

ส่วนกรณีที่ผู้ถูกฟ้องคดีอุทธรณ์ว่า ในการประชุมร่วมกันระหว่างผู้ฟ้องคดีผู้ถูกฟ้องคดีและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในวันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๕๒ ที่ผู้ถูกฟ้องคดีได้ขอให้ผู้ฟ้องคดีแก้ไขงานอีกจำนวน ๗ รายการ ตามบันทึกข้อตกลง ลงวันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๕๒ โดยงานทุกรายการเป็นเนื้องานงวดที่ ๓ (งวดสุดท้าย) ทั้งหมด จึงสามารถยืนยันได้ว่าผู้ฟ้องคดียังทำงานไม่แล้วเสร็จ ไม่ถูกต้องครบถ้วนไม่เป็นไปตามรูปแบบรายการละเอียดและข้อกำหนดในสัญญา ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๕๒ แจ้งให้ผู้ฟ้องคดีดำเนินการแก้ไขงานที่ยังไม่แล้วเสร็จ แต่ผู้ฟ้องคดียังเพิกเฉยไม่ปฏิบัติตาม ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีได้ชี้แจงต่อศาลและผู้ฟ้องคดีมิได้โต้แย้งคัดค้านข้อเท็จจริงในเรื่องนี้ จึงถือว่าผู้ฟ้องคดียอมรับว่างานตามผู้ถูกฟ้องคดีชี้แจงต่อศาลทุกรายการยังไม่แล้วเสร็จถูกต้องตรงตามที่กำหนดในสัญญา ผู้ถูกฟ้องคดีจึงไม่สามารถตรวจรับผลงานที่ผู้ถูกฟ้องคดีส่งมอบได้ ผู้ถูกฟ้องคดีจึงมีหนังสือลงวันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๕๒ และวันที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๕๒ แจ้งสัญญาโครงการสิ้นสุดพร้อมเรียกให้ผู้ฟ้องคดีชำระค่าปรับวันละ ๑๐,๖๖๕ บาท นับตั้งแต่วันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๕๒ (วันสัญญาสิ้นสุด)

/ถึงวันที่...

ถึงวันที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๕๒ เป็นเวลา ๑๙๗ วัน ซึ่งเป็นกรณีที่ผู้ถูกฟ้องคดีใช้สิทธิบอกเลิกสัญญาตามสัญญาจ้างเลขที่ ๓๔/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๕๑ ข้อ ๗ ข. คิดเป็นเงินค่าปรับทั้งสิ้น ๒,๑๐๑,๐๐๕ บาท ผู้ถูกฟ้องคดีจึงไม่ต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่ายงวดที่ ๓ (งวดสุดท้าย) พร้อมดอกเบี้ยให้แก่ผู้ฟ้องคดี นั้น เห็นว่า ศาลปกครองชั้นต้นได้มีคำพิพากษาให้ผู้ถูกฟ้องคดีชำระเงินค่าจ้างที่ผู้ฟ้องคดีดำเนินการแล้วเสร็จบางส่วน เป็นเงินจำนวน ๒,๐๒๘,๐๐๒.๐๓ บาท โดยผู้ถูกฟ้องคดีไม่มีสิทธิคิดค่าปรับจากผู้ฟ้องคดี โดยศาลปกครองชั้นต้นวินิจฉัยว่า ข้อ ๑๗ วรรคสอง ของสัญญาจ้างพิพาท กำหนดว่า ในระหว่างที่ผู้ถูกฟ้องคดียังมีได้บอกเลิกสัญญานั้น หากผู้ถูกฟ้องคดีเห็นว่าผู้ฟ้องคดีจะไม่สามารถปฏิบัติตามสัญญาต่อไปได้ ผู้ถูกฟ้องคดีใช้สิทธิบอกเลิกสัญญาและใช้สิทธิตามข้อ ๑๘ ก็ได้ และถ้าผู้ถูกฟ้องคดีได้แจ้งข้อเรียกร้องไปยังผู้ฟ้องคดีเมื่อครบกำหนดแล้วเสร็จของงานขอให้ชำระค่าปรับแล้ว ผู้ถูกฟ้องคดีมีสิทธิที่จะปรับผู้ฟ้องคดีจนถึงวันบอกเลิกสัญญาได้อีกด้วย เมื่อไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่าก่อนวันที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๕๒ ที่ถือว่าสัญญาจ้างพิพาทเป็นอันเลิกกันโดยปริยายดังที่ได้วินิจฉัยไว้แล้วข้างต้น ผู้ถูกฟ้องคดีได้มีหนังสือแจ้งข้อเรียกร้องให้ผู้ฟ้องคดีชำระค่าปรับเมื่อครบกำหนดแล้วเสร็จของงานตามสัญญาจ้างพิพาทแต่อย่างใด ดังนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีจึงไม่มีสิทธิเรียกค่าปรับจากการส่งมอบงานล่าช้าจากผู้ฟ้องคดีได้ ตามข้อ ๑๗ วรรคสอง ของสัญญาจ้างพิพาท ตามคำวินิจฉัยของศาลปกครองชั้นต้นจึงชอบด้วยกฎหมายแล้ว การที่ผู้ถูกฟ้องคดีอุทธรณ์ว่า ผู้ถูกฟ้องคดีมีสิทธิเรียกค่าปรับจากผู้ฟ้องคดีในอัตราวันละ ๑๐,๖๖๕ บาท นับตั้งแต่วันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๕๒ (วันสัญญาสิ้นสุด) ถึงวันที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๕๒ เป็นเวลา ๑๙๗ วัน คิดเป็นเงินค่าปรับทั้งสิ้น ๒,๑๐๑,๐๐๕ บาท นั้น จึงไม่อาจรับฟังได้ ผู้ฟ้องคดีได้ทำงานก่อสร้างในงวดที่ ๓ (งวดสุดท้าย) เสร็จเรียบร้อยถูกต้องตามแบบแปลนและข้อกำหนดตามสัญญาจ้าง แต่ผู้ถูกฟ้องคดีไม่ยอมชำระเงินค่าจ้างในงวดที่ ๓ (งวดสุดท้าย) ให้แก่ผู้ฟ้องคดี อุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีไม่มีสาระที่ศาลปกครองสูงสุดจะต้องวินิจฉัย เป็นอุทธรณ์เพื่อต้องการประวิงเวลาในการชำระเงินแก่ผู้ฟ้องคดี จึงขอให้ศาลปกครองสูงสุดมีคำพิพากษายกอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดี

ผู้ถูกฟ้องคดีมิได้ทำคำแก้อุทธรณ์

คดีนี้ศาลปกครองสูงสุดไม่จัดให้มีการนั่งพิจารณาคดี คู่กรณีไม่ได้ยื่นคำแถลงเป็นหนังสือ และไม่ได้แจ้งความประสงค์ให้ศาลจัดให้มีการพิจารณาคดี ศาลได้รับฟังสรุปข้อเท็จจริงของตุลาการเจ้าของสำนวน และคำชี้แจงด้วยวาจาประกอบคำแถลงการณ์เป็นหนังสือของตุลาการผู้แถลงคดี

/ศาลปกครอง...

ศาลปกครองสูงสุดได้ตรวจพิจารณาพยานหลักฐานในคำฟ้อง คำให้การ คำคัดค้านคำให้การ คำให้การเพิ่มเติม คำอุทธรณ์ คำแก้อุทธรณ์ และพยานหลักฐานอื่นจากการแสวงหาข้อเท็จจริงของศาลแล้ว

ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผู้ถูกฟ้องคดีได้ตกลงว่าจ้างให้ผู้ฟ้องคดีทำงานปรับปรุงสวนเฉลิมพระเกียรติ ๘๐ พรรษา ตามแบบแปลนเทศบาลตำบลพระทองคำ บริเวณที่ดินเทศบาลติดถนนทางหลวงหมายเลข ๒๐๕ ตำบลสระพระ อำเภอพระทองคำ จังหวัดนครราชสีมา ตามสัญญาจ้างเลขที่ ๓๔/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๕๑ ซึ่งตามข้อ ๔ ข. กำหนดว่าผู้ถูกฟ้องคดีตกลงจ้างและผู้ฟ้องคดีตกลงรับเงินค่าจ้าง จำนวน ๕,๓๓๒,๕๐๐ บาท ซึ่งได้รวมภาษีมูลค่าเพิ่มจำนวน ๓๔๘,๘๕๕.๑๔ บาท ตลอดจนภาษีอากรอื่นๆ และค่าใช้จ่ายทั้งปวงด้วยแล้ว โดยถือราคาเหมารวมเป็นเกณฑ์และกำหนดการจ่ายเงินเป็นงวดๆ ดังนี้ งวดที่ ๑ และงวดที่ ๒ เป็นจำนวนเงินในอัตราร้อยละ ๓๐ ของค่าจ้าง หรือวงเงินก่อสร้างไม่น้อยกว่า ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท งวดที่ ๓ (งวดสุดท้าย) เป็นจำนวนเงินในอัตราร้อยละ ๔๐ ของค่าจ้าง หรือปฏิบัติงานแล้วเสร็จตรงตามสัญญา และขนย้ายสัมภาระออกจากบริเวณงานพร้อมทำความสะอาดเป็นที่เรียบร้อย โดยคณะกรรมการตรวจการจ้างได้ทำการตรวจรับไว้เป็นการถูกต้องเรียบร้อยแล้ว ข้อ ๗ ข. กำหนดว่า ผู้ฟ้องคดีต้องเริ่มทำงานที่รับจ้างภายในวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๕๑ และจะต้องทำงานให้แล้วเสร็จสมบูรณ์ภายในวันที่ ๑๐ มกราคม ๒๕๕๒ ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีได้ขยายระยะเวลาทำงานก่อสร้างตามสัญญาให้แก่ผู้ฟ้องคดีออกไปอีก ๖๐ วัน เนื่องจากมีเหตุภัยพิบัติทางธรรมชาติเมื่อวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๕๑ โดยผู้ฟ้องคดีและผู้ถูกฟ้องคดีได้จัดทำบันทึกเพิ่มเติมแนบท้ายสัญญา ครั้งที่ ๑/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๕๒ ทำให้สัญญาสิ้นสุดลงในวันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๕๒ และข้อ ๑๖ กำหนดให้ผู้ถูกฟ้องคดีมีสิทธิที่จะสั่งให้ผู้ฟ้องคดีทำงานพิเศษซึ่งไม่ได้แสดงไว้หรือรวมอยู่ในเอกสารสัญญา หากงานพิเศษนั้นๆ อยู่ในขอบข่ายทั่วไปแห่งวัตถุประสงค์ของสัญญานี้ นอกจากนี้ ผู้ถูกฟ้องคดียังมีสิทธิสั่งให้เปลี่ยนแปลงหรือแก้ไขแบบรูป และข้อกำหนดต่างๆ ในเอกสารสัญญานี้ด้วย โดยไม่ทำให้สัญญาเป็นโมฆะแต่อย่างใด ต่อมา ผู้ฟ้องคดีได้ส่งมอบงานงวดที่ ๑ เมื่อวันที่ ๑๙ ธันวาคม ๒๕๕๑ และงวดที่ ๒ เมื่อวันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒ โดยผู้ถูกฟ้องคดีได้ตรวจรับมอบงานและเบิกจ่ายเงินค่าจ้างงวดที่ ๑ และงวดที่ ๒ เป็นเงินงวดละ ๑,๕๙๙,๗๕๐ บาท ให้แก่ผู้ฟ้องคดีแล้ว โดยในระหว่างการทำงานงวดที่ ๒ ผู้ฟ้องคดีอ้างว่า พื้นที่ก่อสร้างจริงตามแบบแปลนที่ผู้ถูกฟ้องคดีมอบให้รุกกล้าเข้าไปในพื้นที่ของชาวบ้าน ผู้ถูกฟ้องคดีจึงได้ทำการแก้ไขแบบแปลนใหม่ นอกจากนี้ ผู้ถูกฟ้องคดีได้มีคำสั่งด้วยวาจาให้ผู้ฟ้องคดีทำงานก่อสร้างเพิ่มเติมซึ่งเป็นงานพิเศษที่ไม่ได้กำหนดไว้ในสัญญา ดังนี้ (๑) งานป้ายเทศบาลฯ โดยให้ขยายขนาดป้ายจากเดิมความยาว ๔ เมตร

/สูง ๑.๗๒ เมตร...

สูง ๑.๗๒ เมตร เป็นขนาดความยาว ๘ เมตร สูง ๒.๕๐ เมตร และ (๒) งานสะพาน โดยให้ขยายความยาวของสะพานจากเดิมความยาว ๔ เมตร เป็นความยาว ๘ เมตร เพื่อให้บันไดถึงทางจะลงพื้นดินข้างบ่อน้ำพอดิ จากนั้นผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒ ขอสงวนสิทธิในการขยายระยะเวลาก่อสร้าง และได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒ และวันที่ ๒ มีนาคม ๒๕๕๒ ขออนุมัติเปลี่ยนแปลงต้นไม้ที่จะปลูกตามแบบแปลนโดยได้รับความเห็นชอบจากช่างผู้ควบคุมงาน ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีมิได้โต้แย้งหรือคัดค้าน ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีได้แจ้งให้ผู้ฟ้องคดีทราบ ว่า ผู้ถูกฟ้องคดีได้ว่าจ้างห้างหุ้นส่วนจำกัด พระทองคำก่อสร้าง ขุดวางท่อระบายน้ำ มีความยาวประมาณ ๙๐ เมตร ซึ่งอยู่ตรงจุดกึ่งกลางของพื้นที่ก่อสร้างที่ผู้ฟ้องคดีต้องปูแผ่นคอนกรีตสำหรับทางเท้า ผู้ฟ้องคดีจึงได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒ ขอขยายเวลาการทำงานออกไปอีก ๖๐ วัน ผู้ถูกฟ้องคดีได้มีหนังสือลงวันที่ ๖ มีนาคม ๒๕๕๒ แจ้งให้ผู้ฟ้องคดีหยุดงานก่อสร้างในระหว่างวันที่ ๖ มีนาคม ๒๕๕๒ ถึงวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๒ เนื่องจากห้างหุ้นส่วนจำกัด พระทองคำก่อสร้าง จะเข้าทำงานขุดวางท่อระบายน้ำ ผู้ฟ้องคดีจึงต้องหยุดทำงานก่อสร้างตามสัญญา และผู้ถูกฟ้องคดีได้แจ้งให้ผู้ฟ้องคดีเข้าทำงานก่อสร้างได้ทันทีเมื่อวันที่ ๒๐ มีนาคม ๒๕๕๒ แต่เมื่อผู้ฟ้องคดีเข้าทำงานก่อสร้างพบว่า ห้างหุ้นส่วนจำกัด พระทองคำก่อสร้าง ทำงานขุดวางท่อระบายน้ำไม่เรียบร้อยกลบดินกลับคืนโดยไม่ได้มีการบดอัดให้แน่น ผู้ฟ้องคดีจึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๕๒ แจ้งให้ผู้ถูกฟ้องคดีดำเนินการแก้ไขปัญหาดังกล่าว แต่ผู้ถูกฟ้องคดีเพิกเฉย ผู้ฟ้องคดีจึงเข้าดำเนินการด้วยค่าใช้จ่ายของตนเอง และได้ส่งมอบงานงวดที่ ๓ (งวดสุดท้าย) เมื่อวันที่ ๓ เมษายน ๒๕๕๒ พร้อมขอเบิกจ่ายเงินค่าจ้างในส่วนที่เหลือ จำนวน ๒,๗๓๒,๕๐๐ บาท แต่ผู้ถูกฟ้องคดีเพิกเฉยไม่ตรวจรับงาน

ต่อมา ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือลงวันที่ ๖ พฤษภาคม ๒๕๕๒ ส่งมอบงานเพิ่มเติมพร้อมขอเบิกจ่ายเงินค่างานพิเศษที่ไม่ได้แสดงไว้หรือรวมอยู่ในเอกสารสัญญา มีรายการดังนี้ (๑) งานป้ายเทศบาลฯ เป็นเงิน ๖๐,๒๙๕ บาท (๒) งานสะพาน เป็นเงิน ๑๖,๐๑๒ บาท (๓) งานหอนาฬิกา จากเดิมมีเพียง ๒ ด้าน โดยขอเพิ่มเป็น ๔ ด้าน เป็นเงิน ๑๑๒,๓๕๙ บาท (๔) งานปูพื้นคอนกรีตสีแดง โดยให้เพิ่มพื้นที่จากเดิม ๑,๖๐๐ ตารางเมตร เป็นพื้นที่ ๑,๗๖๗.๗๐ ตารางเมตร เป็นเงิน ๖๐,๘๒๔.๔๐ บาท (๕) งานปูพื้นคอนกรีตสีเหลือง โดยให้เพิ่มพื้นที่จากเดิม ๑,๑๐๐ ตารางเมตร เป็นพื้นที่ ๑,๙๖๐.๗๐ ตารางเมตร เป็นเงิน ๓๑๓,๒๙๔.๘๐ บาท (๖) งานปูหญ้ามาเลเซีย โดยให้เพิ่มพื้นที่จากเดิม ๑,๓๖๐ ตารางเมตร เป็นพื้นที่ ๒,๐๖๘.๒๐ ตารางเมตร เป็นเงิน ๑๗,๗๐๕ บาท (๗) งานหินประดับ โดยให้เพิ่มขึ้นจากเดิม ๑๕๐ ก้อน เป็น ๒๔๓ ก้อน เป็นเงิน ๓๗,๒๐๐ บาท และ (๘) งานถมดินบริเวณป้ายเทศบาลฯ จำนวน ๑๒ คิว เป็นเงิน ๔,๒๐๐ บาท รวมเป็นเงินทั้งสิ้น ๖๒๑,๘๙๐.๒๐ บาท โดยผู้ฟ้องคดีอ้างว่า

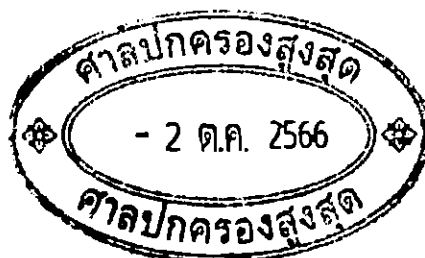
/การที่...

การที่ผู้ถูกฟ้องคดีเปลี่ยนแปลงแบบแปลนใหม่ ทำให้งานก่อสร้างกำแพงกันดินลดลงจากเดิม มีความยาว ๓๕๐ เมตร คงเหลือความยาว ๓๑๐ เมตร คิดเป็นเงิน ๕๒,๒๔๐ บาท แต่ผู้ฟ้องคดี ยังมีได้คืนเงินจำนวนดังกล่าวแก่ผู้ถูกฟ้องคดี และประสงค์ที่จะนำเงินจำนวนดังกล่าวมาหักกับ จำนวนเงินค่าก่อสร้างที่เพิ่มเติม คงเหลือเงินที่ผู้ถูกฟ้องคดีต้องชำระให้แก่ผู้ฟ้องคดีทั้งสิ้น ๕๖๙,๖๕๐.๒๐ บาท ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีได้รับหนังสือดังกล่าวเมื่อวันที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๕๒ แต่ผู้ถูกฟ้องคดีเพิกเฉย ต่อมา ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๕๒ เร่งรัด การเบิกจ่ายเงินค่าจ้างงานงวดที่ ๓ อีกครั้ง ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๕๒ ขอความเป็นธรรมกรณีการเบิกจ่ายเงินต่อนายกเทศมนตรีตำบลพระทองคำ ผู้ถูกฟ้องคดี จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๕๒ แจ้งผู้ฟ้องคดีว่า ผู้ฟ้องคดียังทำงานก่อสร้าง ไม่แล้วเสร็จตามสัญญาหลายรายการ ขอให้รีบดำเนินการแก้ไขงานให้แล้วเสร็จโดยเร็ว หลังจากนั้นจังหวัดนครราชสีมาได้เรียกประชุมผู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายและได้จัดทำบันทึกข้อตกลง ลงวันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๕๒ ขอให้ผู้ฟ้องคดีแก้ไขงานเพิ่มเติม ได้แก่ (๑) งานวงเวียนหอนาฬิกา (เพิ่มเติมคันหินรอบวงเวียน) (๒) เพิ่มลวดสลิง ๑ เส้น (๓) ก้อนหินขนาด ๖๐ x ๑ เมตร ไม่ต่ำกว่า ๒๕ ก้อน (ระยะส่วนใดส่วนหนึ่ง) (๔) งานไฟฟ้าแรงสูง (ยื่นขออนุญาตและ จ่ายค่าธรรมเนียม) (๕) งานไฟฟ้าแรงต่ำ (ยื่นขออนุญาตและจ่ายค่าธรรมเนียม) (๖) น้ำตก (ระบบ) เปลี่ยนหลอดไฟเป็นแบบหลอดตะเกียบ (เพิ่มท่อพีวีซี, หัวน้ำพุ) และ (๗) เพิ่มต้นไม้และ ซ่อมแซมต้นไม้ที่ชำรุด (เพิ่มให้เหมาะสมกับสถานที่) ซึ่งในวันเดียวกันผู้ฟ้องคดีได้แก้ไขงาน ก่อสร้างเพิ่มเติมแล้วเสร็จและมีหนังสือลงวันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๕๒ ส่งมอบงานให้ผู้ถูกฟ้องคดี ซึ่งช่างผู้ควบคุมงาน (นายนิพนธ์ เทพิน นายช่างโยธา ๒) ได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๐ กรกฎาคม ๒๕๕๒ แจ้งนายกเทศมนตรีตำบลพระทองคำว่า ตามที่ผู้ฟ้องคดีได้ขอส่งมอบงานงวดที่ ๓ วันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๕๒ ช่างผู้ควบคุมงานได้ทำการตรวจสอบการส่งมอบงานที่แก้ไข ตามข้อตกลง พบว่ายังมีงานที่ไม่เรียบร้อยและยังไม่แล้วเสร็จ คือ ๑. งานไฟฟ้าแรงสูง ๒. งานไฟฟ้าแรงต่ำ จึงขอให้คณะกรรมการตรวจการจ้างและนายกเทศมนตรีตำบลพระทองคำ ทราบและพิจารณา ซึ่งในวันเดียวกันนายกเทศมนตรีตำบลพระทองคำได้อนุมัติท้ายหนังสือ ดังกล่าวว่า แจ้งช่างให้แจ้งผู้ฟ้องคดีดำเนินการตามเสนอให้เรียบร้อย หลังจากนั้น ช่างผู้ควบคุมงาน (นายนิพนธ์ เทพิน) ได้มีหนังสือ ที่ นม. ๖๓๕๐๔/... ลงวันที่ ๓๐ กรกฎาคม ๒๕๕๒ แจ้งคณะกรรมการตรวจการจ้างว่า ผู้ฟ้องคดีได้ดำเนินการติดต่อขอขยายเขตไฟฟ้าแรงต่ำ- ไฟฟ้าแรงสูง ภายในสวนเฉลิมพระเกียรติ ๘๐ พรรษาเรียบร้อยแล้ว จึงนำไปเสียค่าธรรมเนียมไฟฟ้า มาแสดงเพื่อในการพิจารณาเบิกจ่ายค่างวดงานต่อไป ต่อมา ในวันที่ ๔ กันยายน ๒๕๕๒ คณะกรรมการตรวจการจ้างได้มีการประชุมติดตามกรณีที่ให้ผู้ฟ้องคดีแก้ไขงานโครงการดังกล่าว

/ซึ่งช่าง...

ซึ่งช่างผู้ควบคุมงาน (นายนิพนธ์ เทพิน) แจ้งว่า ๑. เรื่องไฟฟ้าแรงต่ำ ผู้ฟ้องคดีได้มาติดตั้งมิเตอร์เรียบร้อยแล้ว ๒. เรื่องต้นไม้ที่ต้องซ่อมแซมต้นที่ชำรุดและเพิ่มต้นไม้ ผู้ฟ้องคดียังไม่ได้ดำเนินการ และ ๓. แผนการดูแลต้นไม้ ผู้ฟ้องคดียังไม่ได้จัดทำและส่งให้ ซึ่งคณะกรรมการตรวจการจ้างได้มีมติ ๑. เห็นควรสั่งการให้งานพัสดุ กองคลัง แจ้งผู้ฟ้องคดีให้มาดำเนินการแก้ไขงานที่ยังไม่แล้วเสร็จ ๒. เห็นควรแจ้งงานพัสดุ กองคลัง แจ้งสงวนสิทธิค่าปรับต่อผู้ฟ้องคดี... ซึ่งคณะกรรมการตรวจการจ้างได้มีหนังสือลงวันที่ ๘ กันยายน ๒๕๕๒ แจ้งมติดังกล่าวให้นายกเทศมนตรีตำบลพระทองคำทราบเพื่อดำเนินการต่อไป ผู้ถูกฟ้องคดีโดยนายกเทศมนตรีตำบลพระทองคำจึงมีหนังสือ ที่ นม ๕๒๓๙๒/๖๐๒ ลงวันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๕๒ และที่ นม ๕๒๓๙๒/๖๗๘ ลงวันที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๕๒ แจ้งผู้ฟ้องคดีว่า บัดนี้สัญญาได้สิ้นสุดลงเป็นเวลานานแล้ว จึงขอสงวนสิทธิแจ้งค่าปรับรวม ๑๙๗ วัน (ถึงวันที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๕๒) เป็นเงิน ๒,๑๐๑,๐๐๕ บาท โดยไม่ได้มีหนังสือแจ้งให้ผู้ฟ้องคดีดำเนินการแก้ไขงานตามมติของคณะกรรมการตรวจการจ้างแต่อย่างใด ในการนี้ผู้ถูกฟ้องคดีโดยนายกเทศมนตรีตำบลพระทองคำได้มีหนังสือ ที่ นม ๕๒๓๙๒/๖๔๖ ลงวันที่ ๒๒ สิงหาคม ๒๕๕๔ แจ้งให้ผู้ฟ้องคดีรีบดำเนินการแก้ไขงานโครงการดังกล่าวโดยเร่งด่วน ภายใน ๗ วัน หลังจากได้รับหนังสือฉบับนี้ หากไม่ดำเนินการเทศบาลจะพิจารณาใช้สิทธิบอกเลิกสัญญา ซึ่งหากเทศบาลยกเลิกสัญญากับผู้ฟ้องคดีแล้วจะแจ้งเวียนชื่อเป็นผู้ทำงานของทางราชการตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๕ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๙) พ.ศ. ๒๕๕๓ ข้อ ๑๓๐ และข้อ ๑๓๘ ต่อไป ผู้ฟ้องคดียืนยันว่าได้ส่งมอบงานงวดที่ ๓ ตามแบบแปลนที่ช่างผู้ควบคุมงานส่งมาให้แล้ว แต่ผู้ถูกฟ้องคดีไม่ได้จ่ายค่าจ้างตามสัญญาให้แก่ผู้ฟ้องคดีแต่อย่างใด ผู้ฟ้องคดีเห็นว่า ผู้ฟ้องคดีได้ดำเนินการก่อสร้างและส่งมอบงานงวดที่ ๓ (สุดท้าย) และงานพิเศษครบถ้วนแล้ว การที่ผู้ถูกฟ้องคดีไม่จ่ายค่าจ้างให้แก่ผู้ฟ้องคดีเป็นการปฏิบัติผิดสัญญาแก่ผู้ฟ้องคดี จึงนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองชั้นต้น โดยมีคำขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีชำระเงินค่าจ้างในการทำงานก่อสร้างงวดที่ ๓ (งวดสุดท้าย) เป็นเงิน ๒,๗๓๒,๕๐๐ บาท แก่ผู้ฟ้องคดี และให้ผู้ถูกฟ้องคดีชำระเงินค่าจ้างในการทำงานก่อสร้างเพิ่มเติมซึ่งเป็นงานพิเศษ จำนวน ๕๖๙,๖๕๐.๒๐ บาท แก่ผู้ฟ้องคดี รวมทั้งให้ผู้ถูกฟ้องคดีชำระดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๑๕ ต่อปี ของต้นเงินจำนวน ๓,๓๐๒,๑๕๐.๒๐ บาท นับถัดจากวันที่ผู้ฟ้องคดีทำงานก่อสร้างแล้วเสร็จ และได้ทำหนังสือส่งมอบงานในวันที่ ๓ เมษายน ๒๕๕๒ จนถึงวันฟ้อง เป็นเงิน ๑,๖๒๔,๓๘๖.๔๙ บาท และดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๑๕ ต่อปี ของต้นเงินจำนวน ๓,๓๐๒,๑๕๐.๒๐ บาท นับถัดจากวันฟ้องเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระแล้วเสร็จแก่ผู้ฟ้องคดี ต่อมา ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษาให้ผู้ถูกฟ้องคดีชดใช้เงิน จำนวน ๒,๕๗๔,๑๙๘.๕๖ บาท ให้แก่ผู้ฟ้องคดี พร้อมดอกเบี้ยในอัตร

/ร้อยละ...

ร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของต้นเงินจำนวน ๔๔๒,๙๔๒.๓๖ บาท และจำนวน ๒,๐๒๘,๐๐๒.๐๓ บาท นับถัดจากวันฟ้องคดีเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเงินเสร็จให้แก่ผู้ฟ้องคดี ภายในหกสิบวันนับแต่วันที่คดีถึงที่สุด คืบค่าธรรมเนียมศาลในส่วนที่ผู้ฟ้องคดีไม่ได้รับการยกเว้นตามส่วนแห่งการชนะคดีให้แก่ผู้ฟ้องคดี ผู้ฟ้องคดีและผู้ถูกฟ้องคดีไม่เห็นพ้องด้วยกับคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น จึงอุทธรณ์ต่อศาลปกครองสูงสุดเป็นคดีนี้

ศาลปกครองสูงสุดได้ตรวจพิจารณากฎหมาย ระเบียบ และข้อบังคับที่เกี่ยวข้อง ประกอบด้วยแล้ว

คดีมีประเด็นที่จะต้องวินิจฉัยตามอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีและผู้ถูกฟ้องคดีว่า ผู้ถูกฟ้องคดีต้องชำระเงินค่าจ้างในการทำงานงวดที่ ๓ (สุดท้าย) ตามสัญญาจ้างเลขที่ ๓๔/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๕๑ และค่าจ้างในการทำงานพิเศษซึ่งไม่ได้แสดงไว้หรือรวมอยู่ในเอกสารสัญญาให้แก่ผู้ฟ้องคดีหรือไม่ เพียงใด

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า สัญญาจ้างเลขที่ ๓๔/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๕๑ ข้อ ๑ กำหนดว่า ผู้ว่าจ้างตกลงจ้าง และผู้รับจ้างตกลงทำงาน ปรับปรุงสวนเฉลิมพระเกียรติ ๘๐ พรรษา ตามแบบแปลนเทศบาลตำบลพระทองคำ บริเวณที่ดินเทศบาล ติดถนนทางหลวง หมายเลข ๒๐๕ ตำบลสระพระ อำเภอพระทองคำ จังหวัดนครราชสีมา ตามข้อกำหนดและเงื่อนไขแห่งสัญญานี้รวมทั้งเอกสารแนบท้ายสัญญา ผู้รับจ้างตกลงที่จะจัดหาแรงงานและวัสดุ เครื่องมือเครื่องใช้ ตลอดจนอุปกรณ์ต่างๆ ชนิดดี เพื่อใช้ในงานจ้างตามสัญญานี้ ข้อ ๔ ข. กำหนดว่า ผู้ว่าจ้างตกลงจ้างและผู้รับจ้างตกลงรับเงินค่าจ้าง จำนวนเงิน ๕,๓๓๒,๕๐๐ บาท ... และกำหนดการจ่ายเงินเป็นงวดๆ ดังนี้ งวดที่ ๑ เป็นจำนวนเงินในอัตราร้อยละ ๓๐ ของค่าจ้าง หรือวงเงินก่อสร้างไม่น้อยกว่า ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท งวดที่ ๒ เป็นจำนวนเงินในอัตราร้อยละ ๓๐ ของค่าจ้าง หรือวงเงินก่อสร้างไม่น้อยกว่า ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท งวดที่ ๓ (สุดท้าย) เป็นจำนวนเงินในอัตราร้อยละ ๔๐ ของค่าจ้าง หรือปฏิบัติงานแล้วเสร็จตามสัญญา ... ข้อ ๗ ข. กำหนดว่า ผู้รับจ้างต้องเริ่มทำงานที่รับจ้างภายในวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๕๑ และจะต้องทำงานให้แล้วเสร็จสมบูรณ์ภายในวันที่ ๑๐ มกราคม ๒๕๕๒ ถ้าผู้รับจ้างมิได้ทำงานภายในกำหนดระยะเวลา หรือไม่สามารทำงานให้แล้วเสร็จตามกำหนดเวลา หรือมีเหตุให้เชื่อได้ว่าผู้รับจ้างไม่สามารถทำงานให้แล้วเสร็จภายในกำหนดเวลา หรือจะแล้วเสร็จล่าช้าเกินกว่ากำหนดเวลา หรือผู้รับจ้างทำผิดสัญญาข้อใดข้อหนึ่ง หรือตกเป็นผู้ล้มละลาย หรือเพิกเฉยไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการตรวจการจ้าง หรือผู้ควบคุมงานหรือบริษัทที่ปรึกษาซึ่งได้รับมอบอำนาจจากผู้ว่าจ้าง ผู้ว่าจ้างมีสิทธิที่จะบอกเลิกสัญญานี้ได้ และมีสิทธิจ้างผู้รับจ้างรายใหม่เข้าทำงานของผู้รับจ้างให้ลุล่วงไปได้ด้วย ข้อ ๑๖ กำหนดว่า ผู้ว่าจ้างมีสิทธิที่จะสั่งให้ผู้รับจ้างทำงานพิเศษซึ่งไม่แสดงไว้ หรือรวมอยู่ใน

/เอกสาร...

เอกสารสัญญา หากงานพิเศษนั้นๆ อยู่ในขอบข่ายทั่วไปแห่งวัตถุประสงค์ของสัญญานี้ นอกจากนี้ผู้ว่าจ้างยังมีสิทธิสั่งให้เปลี่ยนแปลงหรือแก้ไขแบบรูป และข้อกำหนดต่างๆ ในเอกสารสัญญานี้ด้วย โดยไม่ทำให้สัญญาเป็นโมฆะแต่อย่างใด และบันทึกเพิ่มเติมแนบท้ายสัญญา ครั้งที่ ๑/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๕๒ ข้อ ๒ กำหนดว่า “ผู้ว่าจ้าง” ยินยอมขยายเวลาดำเนินการก่อสร้างออกไปอีก จำนวน ๖๐ วัน ให้ “ผู้รับจ้าง” จากเดิมเริ่มต้นสัญญาวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๕๑ สิ้นสุดสัญญาวันที่ ๑๐ มกราคม ๒๕๕๒ เป็น เริ่มต้นสัญญาวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๕๑ สิ้นสุดสัญญาวันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๕๒ เมื่อข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือ ลงวันที่ ๓ เมษายน ๒๕๕๒ ส่งมอบงานงวดที่ ๓ (สุดท้าย) ให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดี โดยคณะกรรมการตรวจการจ้างได้ออกใบรับตรวจงานจ้าง ลงวันที่ ๒๕ เมษายน ๒๕๕๒ ให้แก่ผู้ฟ้องคดี ต่อมา วันที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๕๒ คณะกรรมการตรวจการจ้างได้นัดประชุมหาข้อสรุปเกี่ยวกับการตรวจรับงานจ้างดังกล่าว ซึ่งประกอบด้วยผู้ฟ้องคดี คณะกรรมการตรวจการจ้าง ช่างผู้ควบคุมงาน ได้ข้อสรุปว่า ให้ช่างควบคุมงานจัดทำบันทึกแบบแปลนที่ได้แก้ไขทุกรายการ มอบให้คณะกรรมการพิจารณาและแจ้งให้ผู้ถูกฟ้องคดีทราบ แจ้งให้ผู้ฟ้องคดีทำการก่อสร้างเพิ่มเติมในส่วนที่ไม่ถูกต้องตรงตามแบบแปลนในส่วนที่ทางราชการเสียประโยชน์ ประกอบด้วย งานไฟฟ้า งานปั้มน้ำ งานพรรณไม้ งานสะพาน งานกำแพงดิน และงานก้อนหิน ไม่ทำการขยายสัญญาจ้างให้ผู้ฟ้องคดีตามที่สำนักงานได้สั่งให้หยุดงานไว้ (ช่างผู้ควบคุมงานเสนอ) การตรวจรับงานตามใบตรวจรับ ลงวันที่ ๒๕ เมษายน ๒๕๕๒ ไม่มีข้อสรุป หลังจากนั้น ในการประชุมเมื่อวันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๕๒ คณะกรรมการตรวจการจ้างได้มีมติเห็นควรยกเลิกการส่งมอบตามใบส่งงานผู้รับจ้าง ลงวันที่ ๓ เมษายน ๒๕๕๒ และใบตรวจรับงานจ้าง ลงวันที่ ๒๕ เมษายน ๒๕๕๒ เนื่องจากผู้ฟ้องคดีปฏิบัติงานไม่แล้วเสร็จตรงตามสัญญา ไม่ขยายเวลาให้ผู้รับจ้าง ในใบตรวจรับงานจ้างมิได้หักค่าปรับผู้รับจ้างไว้ และเห็นควรให้ผู้ฟ้องคดีปฏิบัติงานเพิ่มเติมในส่วนที่ยังไม่แล้วเสร็จ และให้ช่างผู้ควบคุมงานรายงานในส่วนที่ทำการแก้ไข ซึ่งนายกเทศมนตรีตำบลพระทองคำได้มีหนังสือ ที่ นม ๖๓๕๐๑/๓๙๓ ลงวันที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๕๒ แจ้งให้ผู้ฟ้องคดีดำเนินการก่อสร้างงานที่ยังไม่แล้วเสร็จดังกล่าว จำนวน ๑๕ รายการ ดังนี้ ๑. จัดส่งแก็ดตาสีออกหรือคุณสมบัติของปั้มน้ำ นาฬิกา หม้อแปลงไฟฟ้า ๒. แก้ไขปั้มน้ำ พร้อมอุปกรณ์ เนื่องจากไม่เหมาะสมกับราคากำหนด ๓. ติดตั้งระบบไฟฟ้าใต้น้ำตามแบบแปลน และประมาณการกำหนด ๔. งานสะพาน ขนาดไม้สะพาน ลวดสลิงผิดขนาดและเป็นเส้นคู่ ๕. งานก้อนหิน ๖. งานจัดทำแผนการดูแลต้นไม้ ตามรายละเอียดประกอบแบบแปลนกำหนด ๗. งานปรับเปลี่ยนต้นไม้ (พร้อมหลักฐาน) ต้องทำบันทึกแก้ไขและตารางบัญชีเปรียบเทียบ ๘. งานก่อสร้างจุดวงเวียนรอบหอนาฬิกา ๙. งานบ่อน้ำพุ ๑๐. งานระบบไฟฟ้าแรงสูง

/๑๑. งานสายไฟฟ้า...

๑๑. งานสายไฟฟ้าภายใน ๑๒. จัดทำระบบแสดงรายละเอียดระบบไฟฟ้าที่ติดตั้งจริง (As built drawing) ตามสัญญา ๑๓. งานหลอดไฟฟ้าแสงสว่างมิได้ขนาด ๑๔. งานแก้ไขไฟฟ้าส่องสว่างหัวข้าง ๑๕. งานหินกาบ (แดง) แต่ผู้ฟ้องคดีเห็นว่า ผู้ถูกฟ้องคดีไม่ตรวจรับงานงวดที่ ๓ และไม่เบิกจ่ายเงินค่าจ้างให้แก่ผู้ฟ้องคดีตามที่ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๕ กำหนดให้ตรวจรับงานภายใน ๓ วันทำการ นับแต่วันที่ได้รับหนังสือส่งมอบงาน จึงได้ร้องเรียนเรื่องดังกล่าวต่อนายอำเภอพระทองคำ ต่อมา เมื่อวันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๕๒ คณะกรรมการตรวจการจ้างผู้ฟ้องคดีและผู้ถูกฟ้องคดีได้ร่วมกันทำบันทึกการแก้ไขงานสวนฯ ของผู้ฟ้องคดี โดยให้ผู้ฟ้องคดีแก้ไขงาน ดังนี้ ๑. วงเวียนรอบหอนาฬิกา (เพิ่มเติมคันทันรอบวงเวียน) ๒. เพิ่มลวดสลิง ๑ เส้น ๓. ก้อนหินขนาด ๖๐ x ๑ เมตร ไม่ต่ำกว่า ๒๕ ก้อน (ระยะส่วนใดส่วนหนึ่ง) ๔. งานไฟฟ้าแรงสูง (ยื่นขออนุญาตและจ่ายค่าธรรมเนียม) ๕. งานไฟฟ้าแรงต่ำ (ยื่นขออนุญาตและจ่ายค่าธรรมเนียม) ๖. น้ำตก (ระบบ) เปลี่ยนหลอดไฟเป็นแบบหลอดตะเกียบ (เพิ่มท่อพีวีซี, หัวน้ำพุ) ๗. เพิ่มต้นไม้และซอมต้นไม้ที่ชำรุด (เพิ่มให้เหมาะสมกับสถานที่) ซากกเกี้ยน เข็ม ๘. การเบิกจ่ายเงินงวดสุดท้าย (ภายในวันที่ ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๕๒) ๙. เอกสารแล้วเสร็จภายในวันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๕๒ ซึ่งในวันเดียวกัน ผู้ฟ้องคดีได้ดำเนินการแก้ไขและมีหนังสือลงวันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๕๒ ส่งมอบงานแก้ไขดังกล่าวให้แก่ผู้ฟ้องคดี กรณีจึงเห็นได้ว่า รายการแก้ไขงานสวนฯ ตามบันทึกลงวันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๕๒ นั้น ล้วนแล้วแต่เป็นเนื้องานตามแบบรูปรายการละเอียดที่กำหนดไว้ในสัญญาที่ผู้ฟ้องคดีได้ส่งมอบงานงวดที่ ๓ (สุดท้าย) ให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีไว้เมื่อวันที่ ๓ เมษายน ๒๕๕๒ ส่วนข้อความในบันทึกข้อตกลงรายการแก้ไขงานสวนฯ ลงวันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๕๒ ที่ระบุว่า การเบิกจ่ายเงินงวดสุดท้าย (ภายในวันที่ ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๕๒) และเอกสารแล้วเสร็จภายในวันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๕๒ นั้น เป็นเพียงการระบุวันที่สามารถเบิกจ่ายเงินค่าจ้างงานงวดที่ ๓ (สุดท้าย) ให้ได้ภายหลังจากที่ผู้ฟ้องคดีได้ดำเนินการแก้ไขงานตามระเบียบไว้ในบันทึกดังกล่าวเรียบร้อยแล้ว ไม่ได้มีข้อความใดที่แสดงให้เห็นอย่างชัดเจนว่า งานงวดที่ ๓ (สุดท้าย) ผู้ฟ้องคดีได้ดำเนินการก่อสร้างเรียบร้อยแล้ว หรืองานแก้ไขดังกล่าวเป็นงานพิเศษเพิ่มเติม ดังที่ผู้ฟ้องคดีกล่าวอ้าง ประกอบกับผู้ฟ้องคดีไม่ได้แสดงพยานหลักฐานอื่นใดเพิ่มเติม อุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีที่ว่า บันทึกข้อตกลงรายการแก้ไขงานสวนฯ ลงวันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๕๒ เป็นข้อตกลงให้ผู้ฟ้องคดีทำงานเพิ่มเติม ไม่ใช่การแก้ไขงานที่ไม่แล้วเสร็จนั้น จึงไม่อาจรับฟังได้

ต่อมา ภายหลังจากที่ผู้ฟ้องคดีได้ดำเนินการแก้ไขและได้ส่งมอบงานตามบันทึกรายการแก้ไขงานสวนฯ ของผู้ฟ้องคดี ลงวันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๕๒ ให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีแล้ว

/ช่างผู้ควบคุมงาน...

ช่างผู้ควบคุมงาน (นายนิพนธ์ เทพิน) ได้ทำบันทึกลงวันที่ ๒๐ กรกฎาคม ๒๕๕๒ แจ้งนายกเทศมนตรีตำบลพระทองคำว่า ตามที่ผู้ฟ้องคดีได้ขอส่งมอบงานงวดที่ ๓ ลงวันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๕๒ นั้น พบว่ายังมีงานที่ไม่เรียบร้อยและยังไม่แล้วเสร็จ มีดังต่อไปนี้ ๑. งานไฟฟ้าแรงสูง ๒. งานไฟฟ้าแรงต่ำ จึงขอให้คณะกรรมการตรวจการจ้างและนายกเทศมนตรีตำบลพระทองคำทราบเพื่อพิจารณาอนุมัติ ซึ่งในวันเดียวกันนายกเทศมนตรีตำบลพระทองคำ ได้มีคำสั่งทำบันทึกดังกล่าวให้ช่างแจ้งให้ผู้ฟ้องคดีดำเนินการตามเสนอให้เรียบร้อย หลังจากนั้น ช่างผู้ควบคุมงาน (นายนิพนธ์ เทพิน) ได้ทำบันทึกลงวันที่ ๓๐ กรกฎาคม ๒๕๕๒ แจ้งประธานและคณะกรรมการตรวจการจ้างว่า ผู้ฟ้องคดีได้ดำเนินการติดต่อขอขยายเขตไฟฟ้าแรงต่ำ - ไฟฟ้าแรงสูงภายในสวนเฉลิมพระเกียรติ ๘๐ พรรษา เรียบร้อยแล้ว จึงนำใบเสียค่าธรรมเนียมไฟฟ้ามาแสดงเพื่อในการพิจารณาเบิกจ่ายค่างวดงานต่อไป ต่อมา วันที่ ๔ กันยายน ๒๕๕๒ คณะกรรมการตรวจการจ้างได้มีการประชุมติดตามกรณีที่ให้ผู้ฟ้องคดีแก้ไขงาน ซึ่งช่างควบคุมงาน (นายนิพนธ์ เทพิน) ได้แจ้งต่อคณะกรรมการตรวจการจ้างว่า เรื่องต้นไม้ที่ต้องซ่อมแซมต้นที่ชำรุดและเพิ่มต้นไม้ ผู้ฟ้องคดียังไม่ได้ดำเนินการและแผนการดูแลต้นไม้ ผู้ฟ้องคดียังไม่ได้จัดทำและส่งให้คณะกรรมการตรวจการจ้าง จึงมีมติสั่งการให้งานพัสดุ กองคลัง แจ้งผู้ฟ้องคดีให้มาดำเนินการแก้ไขงานที่ยังไม่แล้วเสร็จ และแจ้งสงวนสิทธิค่าปรับต่อผู้ฟ้องคดี... พร้อมกับได้มีหนังสือลงวันที่ ๘ กันยายน ๒๕๕๒ แจ้งมติดังกล่าวให้นายกเทศมนตรีตำบลพระทองคำทราบเพื่อดำเนินการต่อไป นายกเทศมนตรีตำบลพระทองคำได้มีหนังสือ ที่ นม ๕๒๓๙๒/๖๐๒ ลงวันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๕๒ และหนังสือ ที่ นม ๕๒๓๙๒/๖๓๘ ลงวันที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๕๒ แจ้งว่า บัดนี้สัญญาได้สิ้นสุดแล้ว จึงขอสงวนสิทธิในการดำเนินการที่ระบุไว้ในสัญญารวมทั้งระเบียบกฎหมายของทางราชการต่อไป โดยแจ้งสงวนสิทธิค่าปรับ รวม ๑๙๗ วัน (ถึงวันที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๕๒) เป็นเงิน ๒,๑๐๑,๐๐๕ บาท โดยผู้ถูกฟ้องคดีไม่ได้แจ้งให้ผู้ฟ้องคดีแก้ไขงานตามมติของคณะกรรมการตรวจการจ้างแต่อย่างใด จนกระทั่งในภายหลังกองนายกเทศมนตรีตำบลพระทองคำได้มีหนังสือ ที่ นม ๕๒๓๙๒/๖๔๖ ลงวันที่ ๒๒ สิงหาคม ๒๕๕๔ แจ้งผู้ฟ้องคดีว่า ให้ผู้ฟ้องคดีแก้ไขงานโครงการดังกล่าวให้แล้วเสร็จภายใน ๗ วัน หลังจากที่ได้รับหนังสือนี้ หากเพิกเฉยไม่มาดำเนินการ เทศบาลจะพิจารณาใช้สิทธิบอกเลิกสัญญา ซึ่งผู้ฟ้องคดีได้แจ้งยืนยันว่าได้ส่งมอบงานงวดที่ ๓ ตามแบบแปลนที่ช่างควบคุมงานส่งมาให้แล้ว กรณีจึงถือว่าผู้ฟ้องคดีประสงค์ที่จะไม่ดำเนินการแก้ไขงานตามที่ผู้ถูกฟ้องคดีได้มีหนังสือแจ้งเตือนอีกต่อไป ประกอบกับผู้ถูกฟ้องคดีไม่ได้มีการบอกเลิกสัญญา โดยไม่ได้จ่ายเงินค่าจ้างงานงวดที่ ๓ ให้แก่ผู้ฟ้องคดีแต่อย่างใด จึงเห็นได้ว่าคู่สัญญาแต่ละฝ่ายมิได้มีความประสงค์ที่จะดำเนินการใดๆ เพื่อปฏิบัติตามสัญญาพิพาทอีกต่อไป สัญญาดังกล่าว

/จึงเป็น...

จึงเป็นอันเลิกกันโดยปริยายแล้ว โดยประเด็นนี้ศาลปกครองชั้นต้นได้วินิจฉัยว่า สัญญาจ้างพิพาทเป็นอันเลิกกันโดยปริยายแล้ว นับแต่วันที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๕๒ เป็นต้นไป ซึ่งคู่กรณีทั้งสองฝ่ายได้แสดงเจตนาไว้ในคำอุทธรณ์ยอมรับว่าสัญญาพิพาทได้สิ้นสุดลงเมื่อวันที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๕๒ ตามที่ศาลปกครองชั้นต้นได้วินิจฉัยโดยมิได้อุทธรณ์คัดค้านคำวินิจฉัยประเด็นดังกล่าว จึงฟังเป็นยุติว่าสัญญาพิพาทเลิกกันแล้วในวันที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๕๒ ดังนั้นเมื่อสัญญาพิพาทเลิกกันแล้ว จึงย่อมมีผลให้คู่สัญญาแต่ละฝ่ายจำต้องให้อีกฝ่ายหนึ่งได้กลับคืนสู่ฐานะดังที่เป็นอยู่เดิม ตามมาตรา ๓๙๑ วรรคหนึ่ง แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และเมื่อปรากฏว่าผู้ฟ้องคดีได้ส่งมอบงานงวดที่ ๓ (งวดสุดท้าย) ซึ่งมีค่างานจำนวน ๒,๑๓๓,๐๐๐ บาทให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีแล้ว และผู้ถูกฟ้องคดีได้ใช้ประโยชน์จากการทำงานที่ผู้ฟ้องคดีได้ทำไปแล้วนั้น ผู้ฟ้องคดีย่อมมีสิทธิที่จะได้รับการชดเชยคืนค่าแห่งการงานนั้นตามค่าของการงานดังกล่าว ตามมาตรา ๓๙๑ วรรคสาม แห่งประมวลกฎหมายเดียวกัน ส่วนงานที่ผู้ฟ้องคดีไม่ได้ปฏิบัติให้แล้วเสร็จตามสัญญา ผู้ฟ้องคดีย่อมไม่มีสิทธิได้รับค่าของการงานดังกล่าว

ปัญหาว่างานที่ยังไม่แล้วเสร็จตามสัญญาในงวดที่ ๓ มีรายการใดบ้างนั้น เห็นว่าเมื่อข้อเท็จจริงปรากฏตามรายงานการประชุมคณะกรรมการตรวจการจ้างโครงการก่อสร้างสวนสาธารณะเฉลิมพระเกียรติ ๘๐ พรรษา เมื่อวันที่ ๔ กันยายน ๒๕๕๒ ที่คณะกรรมการตรวจการจ้างได้ติดตามการแก้ไขงานของผู้ฟ้องคดีว่า ช่างผู้ควบคุมงาน (นายนิพนธ์ เทพิน) ชี้แจงว่า ผู้ฟ้องคดียังไม่ได้ดำเนินการซ่อมแซมต้นไม้ที่ชำรุดและเพิ่มต้นไม้ และไม่ได้จัดทำแผนการดูแลต้นไม้ส่งให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดี และปรากฏตามบันทึกของนายนิพนธ์ เทพิน นายช่างโยธาเรื่องการนำเข้าตรวจรายละเอียดงานสวนเฉลิมพระเกียรติ ๘๐ พรรษา เมื่อวันที่ ๒ เมษายน ๒๕๕๗ ว่า ผู้ฟ้องคดียังไม่ได้ลงต้นไม้ครบตามกำหนด ได้แก่ ต้นคูณ จำนวน ๒ ต้น ต้นอินทนิล จำนวน ๒ ต้น ซึ่งวิศวกรโยธาได้ประมาณราคาค่าก่อสร้างในงานส่วนนี้ คิดเป็นเงินจำนวน ๑,๓๕๐ บาท ข้อเท็จจริงดังกล่าวจึงสอดคล้องกัน และมีน้ำหนักรับฟังได้ว่าผู้ฟ้องคดียังไม่ได้ดำเนินการงานปลูกต้นไม้ให้ครบถ้วนตามที่สัญญากำหนด แม้ว่าช่างผู้ควบคุมงาน (นายนิพนธ์ เทพิน) จะไม่ได้บันทึกรายละเอียดเกี่ยวกับงานปลูกต้นไม้ว่าผู้ฟ้องคดียังไม่แล้วเสร็จไว้ในบันทึกลงวันที่ ๒๐ กรกฎาคม ๒๕๕๒ และบันทึกที่ นม.๖๓๕๐๔/... ลงวันที่ ๓๐ กรกฎาคม ๒๕๕๒ ก็ตาม

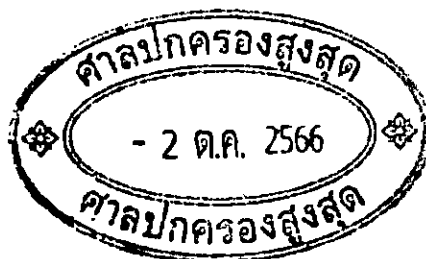
ส่วนงานสะพานที่ผู้ถูกฟ้องคดีอ้างตามคำชี้แจงข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานของผู้ถูกฟ้องคดี ลงวันที่ ๕ เมษายน ๒๕๕๗ ว่า ยังขาดลวดสลิง ขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางครึ่งนิ้ว จำนวน ๓๕.๔๐ เมตร คิดเป็นเงินจำนวน ๑,๘๓๔.๗๖ บาท นั้น เห็นว่า เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏตามหนังสือ ที่ นม ๖๓๕๐๑/๓๙๓ ลงวันที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๕๒ ข้อ ๔ ว่า ผู้ถูกฟ้องคดี

/ได้แจ้งให้...

ได้แจ้งให้ผู้ฟ้องคดีแก้ไขงานสะพาน ขนาดไม้สะพาน ลวดสลิงผิดขนาดและเป็นเส้นคู่ และตามบันทึกรายการแก้ไขงานสวนฯ ลงวันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๕๒ ผู้ฟ้องคดี ผู้ถูกฟ้องคดีและ คณะกรรมการตรวจการจ้างได้ตกลงให้ผู้ฟ้องคดีแก้ไขงาน ข้อ ๒ ไว้ว่า ให้เพิ่มลวดสลิง ๑ เส้น แต่ภายหลังจากที่คณะกรรมการตรวจการจ้างได้มีการประชุมติดตามการแก้ไขงานของผู้ฟ้องคดี ในการประชุมคณะกรรมการตรวจการจ้าง โครงการก่อสร้างสวนสาธารณะเฉลิมพระเกียรติ ๘๐ พรรษา เมื่อวันที่ ๔ กันยายน ๒๕๕๒ แล้ว ปรากฏว่าช่างผู้ควบคุมงานไม่ได้รายงานว่า งานเพิ่มลวดสลิงดังกล่าวยังไม่แล้วเสร็จ ประกอบกับปรากฏหลักฐานท้ายคำชี้แจงข้อเท็จจริง และพยานหลักฐานของผู้ถูกฟ้องคดี ลงวันที่ ๕ เมษายน ๒๕๕๗ ว่า ตามหนังสืองานกองช่าง ที่ นม ๕๖๐๐๓/... ลงวันที่ ๕ มีนาคม ๒๕๕๗ ผู้อำนวยการกองช่างได้รายงานนายกเทศมนตรี ตำบลพระทองคำว่า สภาพพื้นที่โครงการ ณ วันที่ ๕ มีนาคม ๒๕๕๗ งานบางประเภทไม่สามารถ ตรวจสอบข้อเท็จจริงได้ เช่น ... ๓. งานสะพาน (ความยาวตามแบบก่อสร้าง ๖ เมตร) การดำเนินการของผู้รับจ้างยังขาดลวดสลิง ขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางครึ่งนิ้ว จำนวน ๓๕.๔๐ เมตร เป็นเงิน ๑,๘๓๔.๗๖ บาท เห็นควรสอบถามรายละเอียดเพิ่มเติมจากผู้ควบคุมงาน และ คณะกรรมการตรวจการจ้างเกี่ยวกับปริมาณงานที่ผู้รับจ้างยังไม่ได้ดำเนินการ และในส่วนปริมาณงาน ี่อื่น ๆ ที่ยังไม่ได้แก้ไขต่อไป ซึ่งต่อมา นายช่างโยธา (นายนิพนธ์ เทพิน) ช่างผู้ควบคุมงาน ได้นำผู้อำนวยการกองช่างเข้าตรวจรายละเอียดงานสวนเฉลิมพระเกียรติ ๘๐ พรรษา และได้มีหนังสือลงวันที่ ๒ เมษายน ๒๕๕๗ แจ้งนายกเทศมนตรีตำบลพระทองคำว่า มีงานที่ยังไม่แล้วเสร็จเพียงงานต้นไม้ที่ผู้ฟ้องคดียังไม่ได้ลงต้นไม้ครบตามกำหนดเท่านั้น ไม่ปรากฏว่ามีงานสะพานซึ่งยังขาดลวดสลิง ขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางครึ่งนิ้ว จำนวน ๓๕.๔๐ เมตร เป็นเงิน ๑,๘๓๔.๗๖ บาท ด้วยแต่อย่างไร จากพยานหลักฐานดังกล่าวจึงไม่มีน้ำหนักที่จะรับฟังได้ว่า งานสะพานที่ผู้ถูกฟ้องคดีอ้างว่ายังขาดลวดสลิงนั้น ผู้ฟ้องคดียังดำเนินการแก้ไขไม่แล้วเสร็จ ดังที่ผู้ถูกฟ้องคดีกล่าวอ้าง การที่ผู้ฟ้องคดีอุทธรณ์ว่าผู้ฟ้องคดีได้ดำเนินการแก้ไขงานสะพาน เรียบร้อยแล้วนั้นจึงรับฟังได้

สำหรับงานพรรณไม้ที่ผู้ถูกฟ้องคดีอ้างว่า ผู้ฟ้องคดียังทำไม่แล้วเสร็จ เนื่องจาก ผู้ฟ้องคดีได้เปลี่ยนแปลงพรรณไม้ตามสัญญาที่มีราคาสูงกว่าเป็นพรรณไม้ที่มีราคาถูกกว่า คิดเป็นเงิน ที่ปรับลดจำนวน ๔๓,๕๐๐ บาท ตามนัยคำชี้แจงข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานของผู้ถูกฟ้องคดี ลงวันที่ ๕ เมษายน ๒๕๕๗ นั้น เห็นว่า เมื่อข้อเท็จจริงไม่ปรากฏว่าผู้ฟ้องคดีไม่ได้ปลูกต้นไม้ ตามชนิดของพรรณไม้ที่ได้กำหนดไว้ในสัญญาหรือตามที่ได้ขอการเปลี่ยนแปลงพรรณไม้ต่อผู้ถูกฟ้องคดี การเปลี่ยนแปลงชนิดของพรรณไม้ดังกล่าวจึงอาจมีผลทำให้ราคาของพรรณไม้เดิมที่ได้ตกลงกันไว้ ตามสัญญาเปลี่ยนแปลงไปตามราคาพรรณไม้ที่เปลี่ยนแปลง อันไม่ใช่กรณีที่ผู้ฟ้องคดีทำงาน

/ไม่แล้วเสร็จ...

ไม่แล้วเสร็จตามสัญญา อุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีในข้อนี้ฟังขึ้น และเมื่อผู้ถูกฟ้องคดีโดยวิศวกรโยธาของผู้ถูกฟ้องคดีได้ประมาณราคาการเปลี่ยนแปลงพรรณไม้ถูกปรับลดลง คิดเป็นเงินจำนวน ๔๓,๕๐๐ บาท ซึ่งศาลได้ส่งสำเนาคำชี้แจงของผู้ถูกฟ้องคดีดังกล่าวให้ผู้ฟ้องคดีทราบแล้ว แต่ผู้ฟ้องคดีมิได้โต้แย้งและไม่ได้แสดงพยานหลักฐานเพื่อหักล้างข้อกล่าวอ้างของผู้ถูกฟ้องคดีแต่อย่างใด กรณีจึงเชื่อได้ว่า การที่ผู้ฟ้องคดีเปลี่ยนแปลงพรรณไม้ตามสัญญาที่มีราคาสูงกว่าเป็นพรรณไม้ที่มีราคาถูกลงกว่า คิดเป็นเงินที่ปรับลดลง จำนวน ๔๓,๕๐๐ บาท ตามคำชี้แจงของผู้ถูกฟ้องคดี ผู้ถูกฟ้องคดีจึงมีสิทธิที่จะนำราคาพรรณไม้ที่ถูกปรับลดลงดังกล่าวมาหักออกจากค่าจ้างในงวดงานที่ ๓ (สุดท้าย) ของผู้ฟ้องคดีได้ การที่ผู้ฟ้องคดีอุทธรณ์ว่าเป็นกรณีที่ผู้ฟ้องคดีไม่ต้องลดค่าใช้จ่ายนั้น ฟังไม่ขึ้น

ส่วนงานกำแพงดินที่ผู้ฟ้องคดีอุทธรณ์ว่า งานกำแพงดิน มีระยะทางขาดไป ๔๐ เมตร คิดเป็นเงินจำนวน ๕๘,๓๑๓.๒๑ บาท ไม่ใช่ในงานที่ยังไม่แล้วเสร็จตามสัญญา ดังที่ผู้ถูกฟ้องคดีกล่าวอ้างตามคำชี้แจง ลงวันที่ ๕ เมษายน ๒๕๕๗ และตามบันทึกถ้อยคำของคณะกรรมการตรวจการจ้าง (นายสมชาย กิตตินันท์สกุล) ตามนัยบันทึก เรื่อง ตรวจสอบข้อเท็จจริงกรณีการก่อสร้างปรับปรุงสวนเฉลิมพระเกียรติ ๘๐ พรรษา ลงวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๕๕ แต่เป็นงานที่ผู้ถูกฟ้องคดีได้ทำการเปลี่ยนแปลงแบบแปลนใหม่ ซึ่งปรับลดลงจากเดิมยาว ๓๕๐ เมตร เหลือ ๓๑๐ เมตร ลดลง ๔๐ เมตร ซึ่งเป็นงานที่ผู้ฟ้องคดีจะต้องคืนเงินค่างานที่ลดลงให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีโดยนำไปหักออกจากค่างานพิเศษนอกเหนือจากสัญญานั้น เห็นว่า เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏตามหนังสือลงวันที่ ๖ พฤษภาคม ๒๕๕๒ ว่า ผู้ฟ้องคดีได้ส่งมอบงานลด คือ กำแพงดินเดิมยาว ๓๕๐ เมตร ลดลง ๔๐ เมตร ทำจริง ๓๑๐ เมตร (๑,๓๐๐ x ๔๐) ประกอบกับบันทึกเรื่อง ตรวจสอบข้อเท็จจริงกรณีการก่อสร้างปรับปรุงสวนเฉลิมพระเกียรติ ๘๐ พรรษา ลงวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๕๕ นายสมชาย กิตตินันท์สกุล นายช่างโยธา ๗ ว (คณะกรรมการตรวจการจ้าง) ให้ถ้อยคำว่าการเปลี่ยนแปลงแก้ไขแบบ งานกำแพงดิน ผู้รับจ้างทำงานไม่ตรงตามแบบแปลนระยะทางขาดไปประมาณ ๔๐ เมตร ทำให้เทศบาลเสียประโยชน์ กรณีจึงรับฟังได้ว่า งานกำแพงดินที่ขาดไป ๔๐ เมตร เป็นงานที่ผู้ฟ้องคดีไม่ได้ทำตามแบบแปลนที่กำหนดไว้ในสัญญา แต่เมื่อไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่า ผู้ถูกฟ้องคดีได้แจ้งให้ผู้ฟ้องคดีดำเนินการแก้ไขงานในส่วนนี้ให้เป็นไปตามแบบแปลน จึงเป็นกรณีที่ผู้ถูกฟ้องคดีได้ยินยอมรับงานกำแพงดินที่มีขนาดลดลงตามที่ผู้ฟ้องคดีส่งมอบดังกล่าว โดยผู้ถูกฟ้องคดีมีสิทธิที่จะนำค่างานในส่วนที่ลดลงมาหักออกจากเงินค่าจ้างที่จะต้องชำระให้แก่ผู้ฟ้องคดีได้ การที่ผู้ฟ้องคดีอุทธรณ์ว่า งานกำแพงดินดังกล่าวไม่ใช่ในงานที่ยังไม่แล้วเสร็จตามสัญญา แต่เป็นงานที่ผู้ฟ้องคดีจะต้องคืนเงินค่างานที่ลดลงให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีนั้น รับฟังได้

/ส่วนกรณีที่...

ส่วนกรณีที่ผู้ฟ้องคดีอุทธรณ์ว่า หมายแจ้งคำสั่งศาลลงวันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๕๗ ที่ส่งสำเนาคำสั่งแจ้งข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานของผู้ถูกฟ้องคดี ฉบับลงวันที่ ๕ มีนาคม ๒๕๕๗ และฉบับลงวันที่ ๕ เมษายน ๒๕๕๗ มาให้ผู้ฟ้องคดี โดยมีได้แจ้งให้ผู้ฟ้องคดีโต้แย้งหรือคัดค้านภายในเวลาที่ศาลกำหนด ทำให้ผู้ฟ้องคดีไม่มีโอกาสโต้แย้งหรือคัดค้านได้ นั้น เห็นว่าการที่ศาลได้มีหมายแจ้งคำสั่งส่งสำเนาคำสั่งแจ้งข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานของผู้ถูกฟ้องคดี ฉบับลงวันที่ ๕ มีนาคม ๒๕๕๗ และฉบับลงวันที่ ๕ เมษายน ๒๕๕๗ ให้ผู้ฟ้องคดีทราบนั้นมีใช้กระบวนการพิจารณาในขั้นตอนการทำคำให้การ คำคัดค้านคำให้การ ที่กฎหมายบัญญัติให้ศาลจะต้องมีคำสั่งให้คู่กรณีดำเนินการภายในระยะเวลาตามที่กฎหมายหรือศาลกำหนด แต่ถือเป็นกระบวนการพิจารณาคดีโดยเปิดเผยอันเป็นการเปิดโอกาสให้คู่กรณีได้ทราบข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานของคู่กรณีอีกฝ่ายเพื่อให้มีสิทธิที่จะทำคำชี้แจงโต้แย้ง และแสดงพยานหลักฐานของตนยื่นต่อศาลได้ก่อนครบกำหนดวันสิ้นสุดการแสวงหาข้อเท็จจริงตามนัยมาตรา ๕๕ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ประกอบกับข้อ ๖๒ วรรคสาม แห่งระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๓ ดังนั้น แม้ว่าการนี้ศาลจะไม่ได้มีคำสั่งให้ผู้ฟ้องคดีทำคำชี้แจงและแสดงพยานหลักฐานยื่นต่อศาลภายในระยะเวลาที่กำหนดก็ตาม ผู้ฟ้องคดีก็ย่อมมีสิทธิที่จะโต้แย้งหรือคัดค้านข้อเท็จจริงดังกล่าวต่อศาลได้ กรณีจึงไม่ได้เป็นการไม่เปิดโอกาสให้ผู้ฟ้องคดีโต้แย้งหรือคัดค้านดังที่ผู้ฟ้องคดีกล่าวอ้าง อุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีนั้นไม่อาจรับฟังได้

เมื่อรับฟังได้ว่างานที่ยังไม่แล้วเสร็จตามสัญญา ได้แก่ งานปลูกต้นคูณ ๒ ต้น และต้นอินทนิล ๒ ต้น คิดเป็นเงินจำนวน ๑,๓๕๐ บาท ส่วนงานกำแพงดินที่ไม่เป็นไปตามแบบรูปที่สัญญากำหนด ที่ขาดไปจำนวน ๔๐ เมตร คิดเป็นเงินจำนวน ๕๘,๓๑๓.๒๑ บาท และเงินที่ถูกปรับลดลงจากการเปลี่ยนแปลงพรรณไม้ตามสัญญาที่มีราคาสูงกว่าเป็นพรรณไม้ที่มีราคาถูกกว่า คิดเป็นเงินจำนวน ๔๓,๕๐๐ บาท เมื่อตามสัญญากำหนดงานงวดที่ ๓ (สุดท้าย) เป็นจำนวนเงินในอัตราร้อยละ ๔๐ ของค่าจ้างตามสัญญา คือ จำนวน ๒,๑๓๓,๐๐๐ บาท (๕,๓๓๒,๕๐๐ × ๔๐ / ๑๐๐) เมื่อนำมาหักค่าจ้างตามปริมาณงานที่ยังไม่แล้วเสร็จและค่างานที่ถูกปรับลดลง เป็นเงินจำนวน ๑๐๓,๑๖๓.๒๑ บาท (๑,๓๕๐ + ๕๘,๓๑๓.๒๑ + ๔๓,๕๐๐) จึงคงเหลือค่าจ้างงวดที่ ๓ (สุดท้าย) ที่ผู้ถูกฟ้องคดีจะต้องจ่ายให้แก่ผู้ฟ้องคดี เป็นเงินจำนวน ๒,๐๒๙,๘๓๖.๗๙ บาท และเมื่อผู้ฟ้องคดีมีสิทธิได้รับค่าจ้างจากงานในงวดงานที่ ๓ เป็นเงินจำนวน ๒,๐๒๙,๘๓๖.๗๙ บาท จึงมีสิทธิได้รับดอกเบี้ยของเงินดังกล่าว แต่เมื่อภายหลังจากที่สัญญาเลิกกันในวันที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๕๒ แล้ว ไม่ปรากฏว่าผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือทวงถามให้ผู้ถูกฟ้องคดีชำระค่าจ้างให้แก่ผู้ฟ้องคดี จนกระทั่งผู้ฟ้องคดีนำคดีมาฟ้องต่อศาล ขอให้ศาล

/มีคำพิพากษา...

มีคำพิพากษาหรือคำสั่งให้ผู้ถูกฟ้องคดีชำระค่าจ้างให้แก่ผู้ฟ้องคดีในวันที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๕๕ กรณีจึงถือว่าผู้ฟ้องคดีได้เตือนให้ผู้ถูกฟ้องคดีชำระหนี้แล้วเมื่อวันที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๕๕ เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีไม่ชำระ ผู้ถูกฟ้องคดีจึงตกเป็นผู้ผิดนัดชำระหนี้ และต้องชำระดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของต้นเงินจำนวน ๒,๐๒๙,๘๓๖.๗๙ บาท นับแต่วันฟ้อง คือ วันที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๕๕ เป็นต้นไปจนกว่าชำระเสร็จแก่ผู้ฟ้องคดี ตามนัยมาตรา ๒๐๔ และมาตรา ๒๒๔ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ การที่ผู้ฟ้องคดีอุทธรณ์ขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีชำระดอกเบี้ยผิดนัดนับแต่วันที่ส่งมอบงานงวดที่ ๓ (สุดท้าย) คือ วันที่ ๓ เมษายน ๒๕๕๒ ถึงวันฟ้อง คือ วันที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๕๕ นั้น ไม่อาจรับฟังได้ โดยผู้ฟ้องคดีมีสิทธิได้รับดอกเบี้ยนับแต่วันฟ้อง (วันที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๕๕) เป็นต้นไป โดยดอกเบี้ยจำนวน ๑ วัน คิดเป็นดอกเบี้ยจำนวน ๔๑๕.๙๕ บาท รวมต้นเงินและดอกเบี้ยเป็นเงินจำนวน ๒,๐๓๐,๒๕๒.๗๔ บาท

กรณีมีปัญหาที่จะต้องวินิจฉัยต่อไปว่า ผู้ถูกฟ้องคดีต้องจ่ายค่าจ้างในการทำงานพิเศษซึ่งไม่ได้แสดงไว้หรือรวมอยู่ในเอกสารสัญญาให้แก่ผู้ฟ้องคดีหรือไม่ เพียงใด เห็นว่า สัญญาจ้างเลขที่ ๓๔/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๕๑ ข้อ ๑๖ วรรคหนึ่ง กำหนดว่า ผู้ว่าจ้างมีสิทธิที่จะสั่งให้ผู้รับจ้างทำงานพิเศษซึ่งไม่ได้แสดงไว้ หรือรวมอยู่ในเอกสารสัญญา หากงานพิเศษนั้นๆ อยู่ในขอบข่ายทั่วไปแห่งวัตถุประสงค์ของสัญญานี้ นอกจากนี้ ผู้ว่าจ้างยังมีสิทธิสั่งให้เปลี่ยนแปลงหรือแก้ไขแบบรูปและข้อกำหนดต่างๆ ในเอกสารสัญญานี้ด้วย โดยไม่ทำให้สัญญาเป็นโมฆะแต่อย่างใด วรรคสอง กำหนดว่า อัตราค่าจ้างหรือราคาที่กำหนดไว้ในสัญญานี้ให้กำหนดใช้สำหรับงานพิเศษหรืองานที่เพิ่มเติมขึ้น หรือตัดทอนลงทั้งปวง ตามคำสั่งของผู้ว่าจ้าง หากในสัญญาไม่ได้กำหนดไว้ถึงอัตราค่าจ้างหรือราคาใดๆ ที่จะนำมาใช้สำหรับงานพิเศษหรืองานที่เพิ่มขึ้นดังกล่าว ผู้ว่าจ้างและผู้รับจ้างจะได้ตกลงกันที่จะกำหนดอัตราหรือราคา รวมทั้งการขยายระยะเวลา (ถ้ามี) กันใหม่เพื่อความเหมาะสม ในกรณีที่ตกลงกันไม่ได้ ผู้ว่าจ้างจะกำหนดอัตราจ้างหรือราคาตายตัวตามแต่ผู้ว่าจ้างจะเห็นเหมาะสมและถูกต้อง ซึ่งผู้รับจ้างจะต้องปฏิบัติตามคำสั่งของผู้ว่าจ้าง แต่อาจสงวนสิทธิที่จะดำเนินการตามข้อ ๒๑ ต่อไปได้ เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏตามหนังสือของผู้ฟ้องคดี ลงวันที่ ๖ พฤษภาคม ๒๕๕๒ ว่า ผู้ฟ้องคดีได้ขอส่งงานส่วนที่เพิ่มเติมและแก้ไขให้ผู้ถูกฟ้องคดี ดังนี้ ... ๒. งานเพิ่ม ได้แก่ (๑) งานป้ายเทศบาล เดิมยาว ๔ เมตร เพิ่มเป็นยาว ๘ เมตร โดยเพิ่มความสูงและขยายตัวอักษร ให้เหมาะสมกับขนาดป้าย จำนวนเงิน ๖๐,๒๙๕ บาท (๒) งานสะพาน เดิมยาว ๔ เมตร เพิ่มเป็น ๘ เมตร จำนวนเงิน ๑๖,๐๑๒ บาท (๓) งานหอนาฬิกา เดิม ๒ ด้าน เพิ่มเป็น ๔ ด้าน จำนวนเงิน ๑๑๒,๓๕๙ บาท (๔) งานปูพื้นคอนกรีตสีแดง เดิม ๑,๖๐๐ ตารางเมตร เพิ่มเป็น ๑,๗๖๗.๗๐ ตารางเมตร เพิ่มขึ้น ๑๖๗.๑๐ ตารางเมตร จำนวนเงิน ๖๐,๘๒๔.๔๐ บาท

/(๕) งานปูพื้น...

(๕) งานปูพื้นคอนกรีตสี่เหลี่ยม เดิม ๑,๑๐๐ ตารางเมตร เพิ่มเป็น ๑,๙๖๐.๗ ตารางเมตร เพิ่มขึ้น ๘๖๐.๗๐ เมตร จำนวนเงิน ๘๖๐.๗๐ ตารางเมตร จำนวนเงิน ๓๑๓,๒๙๔.๘๐ บาท

(๖) งานปูหญ้ามาเลเซีย เดิม ๑,๓๖๐ ตารางวา เพิ่มเป็น ๒,๐๖๘.๒ ตารางวา เพิ่มขึ้น ๗๐๘.๒๐ ตารางเมตร จำนวนเงิน ๑๗,๗๐๕ บาท (๗) งานหินประดับ เดิม ๑๕๐ ก้อน เพิ่มเป็น ๒๔๓ ก้อน เพิ่มขึ้น ๙๓ ก้อน จำนวนเงิน ๓๗,๒๐๐ บาท (๘) งานถมดินบริเวณหน้าป้ายเทศบาล จำนวน ๑๒ คิว จำนวนเงิน ๔,๒๐๐ บาท รวมเป็นเงินทั้งสิ้น ๖๒๑,๘๙๐.๒๐ บาท ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีได้ชี้แจงข้อเท็จจริงต่อศาลเมื่อวันที่ ๕ มีนาคม ๒๕๕๗ โดยรับว่าผู้ฟ้องคดีได้มีการทำงานเพิ่มเติมทั้ง ๘ รายการจริง ดังนี้ (๑) งานป้ายชื่อเทศบาลฯ มีส่วนที่เพิ่มขึ้น ๓.๗๐ เมตร เป็นเงิน ๒๔,๘๘๙.๖๖ บาท (๒) งานสะพานมีส่วนที่เพิ่มจริง ๑.๓๐ เมตร เป็นเงิน ๔,๒๐๓.๐๔ บาท (๓) งานท่อนาฬิกา ดำเนินการติดตั้งนาฬิกาเพิ่มขึ้นจากเดิมอีก ๒ ด้าน เป็นเงิน ๑๓,๓๗๕ บาท (๔) งานปูพื้นคอนกรีตสี่เหลี่ยม มีส่วนที่เพิ่มขึ้น ๑๖๗.๑๐ ตารางเมตร เป็นเงิน ๖๒,๐๙๔.๒๓ บาท (๕) งานปูพื้นคอนกรีตสี่เหลี่ยม มีส่วนที่เพิ่มขึ้น ๘๖๐.๗๐ ตารางเมตร เป็นเงิน ๓๑๙,๘๓๕.๔๓ บาท (๖) งานปลูกหญ้ามาเลเซีย มีส่วนที่เพิ่มขึ้น ๗๐๘.๒๐ ตารางเมตร เป็นเงิน ๑๗,๗๐๕ บาท (๗) งานหินประดับ เป็นงานที่คณะกรรมการตรวจการจ้างได้ให้ผู้ถูกฟ้องคดีเพิ่มเติมทดแทนที่ขาดไป เนื่องจากผู้ฟ้องคดีได้ใช้หินที่มีปริมาตรเล็กกว่าที่สัญญากำหนดจึงไม่มีการทำงานที่เพิ่มเติม นอกเหนือสัญญา (๘) งานดินถมบริเวณหน้าป้ายเทศบาลฯ จำนวน ๑๒ ลูกบาศก์เมตร เป็นเงิน ๘๔๐ บาท รวมเป็นเงินค่าก่อสร้างส่วนที่เพิ่มทั้งสิ้น ๔๔๒,๙๔๒.๓๖ บาท กรณีจึงฟังได้ว่าผู้ฟ้องคดีได้ทำงานพิเศษซึ่งไม่ได้แสดงไว้หรือรวมอยู่ในเอกสารสัญญาให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีจริง การที่ผู้ถูกฟ้องคดีอุทธรณ์ว่าผู้ฟ้องคดีส่งมอบงานเพิ่มเติมเมื่อวันที่ ๖ พฤษภาคม ๒๕๕๒ เป็นกรณีที่ผู้ฟ้องคดีทำงานตามแบบรูปรายการละเอียดสัญญาและข้อกำหนดในสัญญา ไม่ใช่เป็นงานพิเศษซึ่งไม่ได้แสดงไว้หรือรวมอยู่ในเอกสารสัญญานั้น ไม่อาจรับฟังได้ และโดยที่ข้อเท็จจริงไม่ปรากฏว่าผู้ถูกฟ้องคดีและผู้ฟ้องคดีได้ตกลงอัตราค่าจ้างหรือราคาที่กำหนดไว้ในสัญญานี้ให้กำหนดใช้สำหรับงานพิเศษหรืองานที่เพิ่มเติมขึ้น หรือตัดทอนลงทั้งปวงตามคำสั่งของผู้ว่าจ้างไว้ จึงเป็นกรณีที่ผู้ว่าจ้างจะกำหนดอัตราจ้างหรือราคาตายตัวตามแต่ผู้ว่าจ้างจะเห็นเหมาะสมและถูกต้องได้ตามข้อ ๑๖ ของสัญญาจ้างฯ เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีโดยนายช่างโยธาและวิศวกรโยธาได้กำหนดอัตราค่าจ้างงานดังกล่าวไว้แล้ว และผู้ฟ้องคดีไม่อาจแสดงพยานหลักฐานราคาค่าจ้างที่แท้จริงเพื่อหักล้างราคาค่าจ้างที่นายช่างโยธาและวิศวกรโยธาได้กำหนดไว้ได้ เงินค่าก่อสร้างส่วนที่เพิ่มดังกล่าวจึงรับฟังได้ตามคำชี้แจงของผู้ถูกฟ้องคดี การที่ผู้ฟ้องคดีอุทธรณ์ว่าค่าจ้างในการทำงานพิเศษของผู้ฟ้องคดี คิดเป็นจำนวนเงิน ๖๒๑,๘๙๐ บาท ไม่ใช่จำนวน ๔๔๒,๙๔๒.๓๖ บาท นั้น จึงฟังไม่ขึ้น ประกอบกับภายหลังจากที่

/ผู้ฟ้องคดี...

ผู้ฟ้องคดีส่งมอบงานพิเศษหรืองานที่เพิ่มเติมเมื่อวันที่ ๖ พฤษภาคม ๒๕๕๒ ให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีแล้ว ไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่าผู้ถูกฟ้องคดีได้มีหนังสือแจ้งให้ผู้ฟ้องคดีแก้ไขงานพิเศษดังกล่าวอีกครั้ง จึงถือว่าการทำงานพิเศษซึ่งไม่ได้แสดงไว้หรือรวมอยู่ในเอกสารสัญญาของผู้ฟ้องคดีดังกล่าว ผู้ฟ้องคดีได้ดำเนินการก่อสร้างและได้ส่งมอบงานเรียบร้อยแล้วตั้งแต่วันที่ ๖ พฤษภาคม ๒๕๕๒ เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีได้รับหนังสือดังกล่าวเมื่อวันที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๕๒ และรับฟังเป็นที่ยุติ ตามคำวินิจฉัยของศาลปกครองชั้นต้นว่าประธานคณะกรรมการตรวจการจ้างได้รับทราบ การส่งมอบอย่างช้าที่สุดในวันที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๕๒ ผู้ถูกฟ้องคดีจึงต้องตรวจรับงาน ให้แล้วเสร็จภายในวันที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๕๒ ตามข้อ ๖๕ (๓) ของระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการพัสดุของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๕ และต้องดำเนินการ เบิกจ่ายเงินให้ผู้ฟ้องคดีให้แล้วเสร็จภายในวันที่ ๔ มิถุนายน ๒๕๕๒ เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีไม่เบิกจ่าย จึงตกเป็นผู้ผิดนัดชำระหนี้ และต้องรับผิดชอบดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของต้นเงิน จำนวน ๔๔๒,๙๔๒.๓๖ บาท ให้แก่ผู้ฟ้องคดี นับแต่วันที่ ๕ มิถุนายน ๒๕๕๒ จนถึงวันฟ้อง คือ วันที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๕๕ จำนวน ๑,๑๓๕ วัน คิดเป็นเงินจำนวน ๑๐๓,๒๕๔.๑๗ บาท รวมต้นเงินพร้อมดอกเบี้ยทั้งสิ้น จำนวน ๕๔๖,๑๙๖.๕๓ บาท และต้องชำระดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของต้นเงินจำนวน ๔๔๒,๙๔๒.๓๖ บาท นับถัดจากวันฟ้อง คือ วันที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๕๕ เป็นต้นไปจนกว่าชำระเสร็จแก่ผู้ฟ้องคดี ตามนัยมาตรา ๒๐๔ และมาตรา ๒๒๔ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ การที่ผู้ฟ้องคดีอุทธรณ์ว่า ผู้ถูกฟ้องคดีต้องรับผิดชอบ ค่างานส่วนที่เพิ่มอีกจำนวน ๑๗๘,๙๔๗.๘๔ บาท และชำระดอกเบี้ยผิดนัดนับแต่วันที่ ๕ มิถุนายน ๒๕๕๒ จนถึงวันฟ้อง คือ วันที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๕๕ ของต้นเงินจำนวน ๑๗๘,๙๔๗.๘๔ บาท คิดเป็นดอกเบี้ยจำนวน ๔๑,๗๓๔.๐๗ บาท นั้น ไม่อาจรับฟังได้

อนึ่ง โดยที่ในเรื่องเกี่ยวกับดอกเบี้ยในระหว่างเวลาผิดนัดนั้น ได้มีการประกาศใช้ พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ พ.ศ. ๒๕๖๔ ซึ่งมาตรา ๒ ของพระราชกำหนดดังกล่าว บัญญัติให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป คือ ตั้งแต่วันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๖๔ โดยมาตรา ๓ แห่งพระราชกำหนดฉบับเดียวกัน บัญญัติว่า ให้ยกเลิกความในมาตรา ๗ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ ความต่อไปนี้แทน “มาตรา ๗ ถ้าจะต้องเสียดอกเบี้ยแก่กันและมีได้กำหนดอัตราดอกเบี้ย โดยนิติกรรมหรือโดยบทกฎหมายอันชัดแจ้ง ให้ใช้อัตราร้อยละสามต่อปี เวรคสอง อัตราตามวรรคหนึ่งอาจปรับเปลี่ยนให้ลดลงหรือเพิ่มขึ้นเพื่อให้สอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจของ ประเทศได้โดยตราเป็นพระราชกฤษฎีกา โดยปกติให้กระทรวงการคลังพิจารณาทบทวนทุกสามปี ให้ใกล้เคียงกับอัตราเฉลี่ยระหว่างดอกเบี้ยเงินฝากกับอัตราดอกเบี้ยเงินให้กู้ยืมของ

/ธนาคารพาณิชย์...”...

ธนาการพาณิชย์...” มาตรา ๔ บัญญัติว่า ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๒๔ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน “มาตรา ๒๒๔ หนี้เงินนั้น ให้คิดดอกเบี้ยในระหว่างเวลาผิดนัดในอัตราที่กำหนดตามมาตรา ๗ บวกด้วยอัตราเพิ่มร้อยละสองต่อปี ถ้าเจ้าหนี้อาจจะเรียกดอกเบี้ยได้สูงกว่านั้นโดยอาศัยเหตุอย่างอื่นอันชอบด้วยกฎหมาย ก็ให้คงส่งดอกเบี้ยต่อไปตามนั้น ...” และมาตรา ๗ บัญญัติว่า บทบัญญัติตามมาตรา ๒๒๔ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดนี้ ให้ใช้แก่การคิดดอกเบี้ยผิดนัดที่ถึงกำหนดเวลาชำระตั้งแต่วันที่พระราชกำหนดนี้ใช้บังคับ แต่ไม่กระทบกระเทือนถึงการคิดดอกเบี้ยผิดนัดในระหว่างช่วงเวลาก่อนที่พระราชกำหนดนี้ใช้บังคับ ซึ่งถือเป็นเวลาก่อนที่ศาลจะมีคำพิพากษาถึงที่สุดนี้ ฉะนั้น ในส่วนที่เกี่ยวกับดอกเบี้ยผิดนัดในคดีนี้จึงต้องนำบทบัญญัติที่แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์โดยพระราชกำหนดดังกล่าวมาบังคับใช้ด้วย ดังนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีจึงต้องชำระเงินค่าจ้างในการทำงานงวดที่ ๓ (สุดท้าย) ตามสัญญาจ้างเลขที่ ๓๔/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๕๑ ให้แก่ผู้ฟ้องคดี เป็นเงินจำนวน ๒,๐๓๐,๒๕๒.๗๔ บาท พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของต้นเงินจำนวน ๒,๐๒๙,๘๓๖.๗๙ บาท นับถัดจากวันฟ้อง คือ วันที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๕๕ ถึงวันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๖๔ และดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๓ ต่อปี หรืออัตราดอกเบี้ยใหม่ที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา ซึ่งออกตามความในมาตรา ๗ วรรคสอง แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ บวกด้วยอัตราเพิ่มร้อยละ ๒ ต่อปี ของต้นเงินจำนวน ๒,๐๒๙,๘๓๖.๗๙ บาท นับแต่วันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๖๔ เป็นต้นไปจนกว่าชำระเสร็จแก่ผู้ฟ้องคดี และต้องชำระเงินค่าจ้างในการทำงานพิเศษซึ่งไม่ได้แสดงไว้หรือรวมอยู่ในเอกสารสัญญาให้แก่ผู้ฟ้องคดี เป็นเงินจำนวน ๕๔๖,๑๙๖.๕๓ บาท พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของต้นเงินจำนวน ๔๔๒,๙๔๒.๓๖ บาท นับถัดจากวันฟ้อง คือ วันที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๕๕ ถึงวันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๖๔ และดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๓ ต่อปี หรืออัตราดอกเบี้ยใหม่ที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา ซึ่งออกตามความในมาตรา ๗ วรรคสอง แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ บวกด้วยอัตราเพิ่มร้อยละ ๒ ต่อปี ของต้นเงินจำนวน ๔๔๒,๙๔๒.๓๖ บาท นับแต่วันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๖๔ เป็นต้นไปจนกว่าชำระเสร็จแก่ผู้ฟ้องคดี

การที่ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษาให้ผู้ถูกฟ้องคดีชดใช้เงินจำนวน ๒,๕๗๔,๑๙๘.๕๖ บาท ให้แก่ผู้ฟ้องคดี พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของต้นเงินจำนวน ๔๔๒,๙๔๒.๓๖ บาท และจำนวน ๒,๐๒๘,๐๐๒.๐๓ บาท นับถัดจากวันฟ้องคดี เป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเงินเสร็จให้แก่ผู้ฟ้องคดี ภายในหกสิบวันนับแต่วันที่คดีถึงที่สุด

/คืนค่าธรรมเนียม...

คืบค่าธรรมเนียมศาลในส่วนที่ผู้ฟ้องคดีไม่ได้รับการยกเว้นตามส่วนแห่งการชนะคดีให้แก่ผู้ฟ้องคดีนั้น ศาลปกครองสูงสุดเห็นพ้องด้วยบางส่วน

พิพากษาแก้คำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น เป็นให้ผู้ถูกฟ้องคดีชำระเงินค่างานในการทำงานงวดที่ ๓ (สุดท้าย) ตามสัญญาจ้างเลขที่ ๓๔/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๕๑ และค่าจ้างในการทำงานพิเศษซึ่งไม่ได้แสดงไว้หรือรวมอยู่ในเอกสารสัญญาให้แก่ผู้ฟ้องคดี เป็นเงินจำนวน ๒,๕๗๖,๔๔๙.๒๗ บาท พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของต้นเงินจำนวน ๒,๐๒๙,๘๓๖.๗๙ บาท และจำนวน ๔๔๒,๙๔๒.๓๖ บาท นับถัดจากวันฟ้อง คือ วันที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๕๕ ถึงวันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๖๔ และดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๓ ต่อปี หรืออัตราดอกเบี้ยใหม่ที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา ซึ่งออกตามความในมาตรา ๗ วรรคสอง แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ บวกด้วยอัตราเพิ่มร้อยละ ๒ ต่อปี ของต้นเงินจำนวน ๒,๐๒๙,๘๓๖.๗๙ บาท และจำนวน ๔๔๒,๙๔๒.๓๖ บาท นับแต่วันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๖๔ เป็นต้นไปจนกว่าชำระเสร็จแก่ผู้ฟ้องคดี คืบค่าธรรมเนียมศาลบางส่วนตามส่วนแห่งการชนะคดีในชั้นศาลปกครองชั้นต้นและชั้นอุทธรณ์ให้แก่ผู้ฟ้องคดี

นายสมศักดิ์ ตันตงเลขา
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

ตุลาการเจ้าของสำนวน

นายมานิตย์ วงศ์เสรี
ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองสูงสุด

นายไชยเดช ตันติเวสส
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายสัมฤทธิ์ อ่อนคำ
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นางสุมาลี ลิ้มป้อวาท
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

(Handwritten signature)

ตุลาการผู้แถลงคดี : นายวันชัย กนกอังกฤษ

มีบันทึกประธานศาลปกครองสูงสุด
กรณีตุลาการศาลปกครองมีเหตุจำเป็น
ไม่สามารถลงลายมือชื่อได้

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า คดีหมายเลขดำที่ อ. ๑๔๐๙/๒๕๕๙ หมายเลขแดงที่ ๑. ๙๖๕/๒๕๖๖ ได้ทำคำพิพากษาโดย นายสมศักดิ์ ตันตเลขา ตุลาการศาลปกครองสูงสุด ซึ่งร่วมประชุมปรึกษาเป็นองค์คณะ และได้ลงลายมือชื่อไว้แล้วในต้นร่างคำพิพากษา แต่เนื่องจาก นายสมศักดิ์ ตันตเลขา พ้นจากตำแหน่งตามมาตรา ๒๑ วรรคหนึ่ง (๒) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้ง ศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒ ก่อนที่จะลงลายมือชื่อในคำพิพากษานี้ จึงบันทึกไว้เป็นสำคัญ

(นายวรพจน์ วิศรุตพิชญ์)
ประธานศาลปกครองสูงสุด